

پیدائش

بُنْگِیج

۱) بُنْگِیجا، هُدايا آسمان و زمين اَدُ کرتنت. ۲) زمين بیدروشم اَت و هچي مان نیست اَت. تهاريا جُهلاَنکی سرپوش کرتگ اَت و هُدائے روہ آئے سربرا نیَم بال اَت.

۳) هُدايا گوشت: ”رُژنایي بیيت“ و رُژنایي بوت. ۴) هُدايا دیست که رُژنایي شَر اِنْت، گُژا رُژنی چه تهاريا جتا کرت. ۵) هُدايا رُژنئے نام ”رُوج“ کرت و تهاریئے نام ”شپ“. شپ گوست و سُهب بوت. اے اولی رُوج اَت.

۶) هُدايا گوشت: ”آپانی نیاما کُبه بیيت که آيا چه آيا جتا بکنت.“ ۷) هُدايا کُبه اَدُ کرت و کُبه چیرئے آپ چه سربرئے آپان جتا کرتنت. اے کار بوت. ۸) هُدايا کُبه نام ”آسمان“ کرت. شپ گوست و سُهب بوت. اے دومی رُوج اَت.

۹) هُدايا گوشت: ”آسمانئے چیرئے آپ یک نیَمگے بنت و هُشکی پَدَر بیيت“ و اَنچش بوت. ۱۰) هُدايا هُشکیئے نام ”زمين“ کرت و یکجاہ بوتگین آپانی نام ”دریا“. هُدايا دیست که اے کار شَر بوت.

۱۱) هُدايا گوشت: ”زمين سبزگ برودینیت؛ تُهمدارین کِشار و نیبگ دئیوکین درچک، که هر درچکئے برا، آییئے جندئے تُهم مان بیيت، آیانی جندئے تهرئے هسابا“ و اَنچش بوت. ۱۲) زمينا سبزگ رُودینت؛ تُهمدارین کِشار و نیبگ دئیوکین درچک که هَمک درچکئے برا وتی تُهم مان اَت، آیانی جندئے تهرئے هسابا. هُدايا دیست که اے کار شَر بوت. ۱۳) شپ گوست و سُهب بوت. اے سئیمی رُوج اَت.

١٤ ٲدايا ٲوشت: ”آسمائے ٲُٲها رُٲنائين چيزُ مان ببيت كه روچا چه شپا جتا بكننت. اے رُٲنائين چيزُ مؤسم، روچ و سالاني نشاني ببت. ١٥ اے، ٲُٲها نور جوړ ببت و زمينا رُٲنا بكننت“ و انچش بوت. ١٦ ٲدايا دو مزئين نور اڈ كرت، مسترئين نوري اڈ كرت كه روچئے سرا هاكمي بكننت و گستريئن نور شپئے سرا. استاري هم اڈ كرتنت. ١٧ ٲدايا اے نور، آسمائے ٲُٲها اير كرتنت كه زمينا رُٲن بدئينت و ١٨ روچ و شپئے سرا هاكمي بكننت و رُٲنا چه تھاريا جتا بكننت. ٲدايا ديست كه اے كار شر بوت. ١٩ شپ ٲوست و شُٲ بوت. اے چارمي روچ اٲ.

٢٠ ٲدايا ٲوشت: ”آٲ چه سَٲداراني رَمان ٲُر ببت و بالي مُرٲ، زمينئے سرُٲرا، آسمائے ٲُٲها بال بكننت.“ ٢١ ٲُٲها ٲزئين دريائي سَٲدار و وُٲ وُٲين دٲه سَٲدار اڈ كرت كه اے، وتي تَٲرئے سَٲابا رَم جوړ بوتنت و درياش ٲُر كرت. همے ٲئِما وُٲ وُٲين بالي مُرٲي اڈ كرت، آياني جندئے تَٲرئے سَٲابا. ٲدايا ديست كه اے كار شر بوت. ٢٢ ٲدايا اے سَٲهئين بركت دات و ٲوشتنت: ”چُك و بر كنيت. ٲيش بئيان ببيت و دريايان ٲُر كنيت. بالي مُرٲ هم زمينا سَٲ باز ببت.“ ٢٣ شپ ٲوست و شُٲ بوت. اے ٲنچمي روچ اٲ.

٢٤ ٲدايا ٲوشت: ”زمين هر ٲئِمين سَٲدار ٲيدا بكننت، آياني جندئے تَٲرئے سَٲابا؛ دَلوتا بٲر تان لاپكشئين جانور و وُكشئين هئِوانا، هر يٲه وتي تَٲرئے سَٲابا.“ اے كار بوت. ٢٥ ٲدايا زمينئے وُكشئين هئِوان آياني جندئے تَٲرئے سَٲابا، دَلوت آياني جندئے تَٲرئے سَٲابا و زمينئے سرا لاپكشئين جانور آياني جندئے تَٲرئے سَٲابا جوړ كرتنت. ٲدايا ديست كه اے كار شر بوت.

٢٦ ٲدايا ٲوشت: ”بيا انسانا وتي جندئے دروشما اڈ كنين، وتي شِكلا كه دريائے ماهيٲ، آسمائے مُرٲ، دَلوت، سَٲهئين وُكشئين هئِوان و لاپكشئين جانوراني سرا هاكمي بكننت.“

٢٧ ٲدايا انسان وتي شِكلا اڈ كرت،

وتی جندئے هُدايي سُکلا آډي کرت،

مردین و جنیني آډ کرتنت.

(۲۸) هُدايا آ، برکت دات و گوشتنت: ”چُک و بر کنيت، باز بيټ و زمينا پُر کنيت و زمينے سرا هاکمي بکنيت. دريائے ماهيگ، آسمانے مُرگ و زمينے سَجْهين سُرِندهاني سرا هاکمي بکنيت.“ (۲۹) هُدايا گوشت: ”بچاريت، من شمارا زمينے سرے هما سَجْهين سبزگان دئيان که تُهم کارنت و هما سَجْهين درچکان دئيان که برانش جندئے تُهم مان انت. اے شمے وراک انت. (۳۰) من زمينے سَجْهين هنيوان، آسمانے سَجْهين مُرگ، سَجْهين لاپگشئين جانور، بزان همک سهدار هم په وراکا سبزگ داتگ.“ اے کار بوت. (۳۱) هُدايا وتي سَجْهين جوړ کرتگين چيز چارتنت. ديستی که اے کار سک شَر بوت. شپ گوست و سُه بوت. اے شُشمي روچ ات.

(۱) اے پئما آسمان و زمين و اے سَجْهين چيزاني جوړ بئيگ سرجم بوت. (۲) هپتمی روچا، هُدايا هما کار سرجم کرتگ انت که دَستا انتتي. وتي سَجْهين کاراني هلاسيا رند، هپتمی روچا آرامي کرت. (۳) گُزا هُدايا هپتمی روچ برکت دات، گيشئينت و پاکين روچ نامينت، چيا که هُدايا همے روچا چه اے سَجْهين هستيے جوړ کنگے کارا آرام کرت.

آدم و هنوا

(۴) اے زمين و آسمانے کسه ات که جوړ کنگ بوتنت. آ وهدا که هُداوندين هُدايا زمين و آسمان جوړ کرتنت، (۵) زمينے سرا هچ درچک و دار نرستگات و دگاران سبزگ نيستات. چيا که تان آ وهدا هُداوندين هُدايا زمينے سرا هور نگواريئتگات و انگت انسانے نيستات که زمينا کشت و کشارے بکنت. (۶) بله چه زمينا آيے چمگ بُتکنت و سَجْهين زمينے سربُرش سيَراپ کرت. (۷) هُداوندين هُدايا چه زمينے هاکا مردمے جوړ کرت، آيے پونزا زندے ساھی دمت و اے مردم سهدارے بوت.

۸) هُداونديڼ هُدايا رُودراتکا، اَدنا باگے جوژ کرت و وتی اَد کرتگيڼ مردمی همودا نادینت. ۹) هُداونديڼ هُدايا چه هاکا هر وژيڼ درچک رُودینت که گندگا زیبا و برش ورگا وش اتنت. زنده درچک و نیکی و بدیئے زانگئے درچک باگئے نیاما اتنت.

۱۰) په باگئے آپ دیگا کئورے هست ات که بُنزهی اَدنا ات و چه اوډا اے کئور چار جاها بهر بوت. ۱۱) انولی کئورئے نام پیشون انت که هئویلهئے سجهيڼ سرډگارا که سهر و تِلاهی مان، چهر وارت. ۱۲) آ سرډگارئے سهر، شرین سهرے و اوډا کوهی بوډ و سِنګ سُلیمان هم هست. ۱۳) دومی کئورئے نام گیھون انت که کوشئے سجهيڼ سرډگارا چهر وارت. ۱۴) سیمی کئورئے نام دجله انت که آشورئے رُودراتکی گور و پهنا تان تجیت و چارمی کئور پرات انت.

۱۵) هُداونديڼ هُدايا آ مردم زرت و اَدنئے باگا جهمند کرت که باگا آباد بکت و باگئے هئیالا بداریت. ۱۶) هُداونديڼ هُدايا مرد پرمان دات که باگئے هر درچکئے برا ورئے بور، ۱۷) بله نیکی و بدیئے زانگئے درچکئے برا مئور. هما روچا که تئو وارت، ألما مرئے.

۱۸) هُداونديڼ هُدايا گوشت: ”په مردا تهنايی شر نه انت. من په آييا، همدروريڼ همراه و مدت کنوکه جوژ کنان.“ ۱۹) هُداونديڼ هُدايا چه هاکا زمينئے سرئے سجهيڼ وکشييڼ هئيوان و آسمانئے سجهيڼ مرگ جوژ کرتگ اتنت. نون آ سجهيڼی مردئے کړا اورتنت تان بچاریت که بارين مرد آيان کجام نامان تئوار کنت. هر ناميا که مردا آ سهدار تئوار کرتنت، هما آيانی نام بوت. ۲۰) مردا سجهيڼ دلوت، آسمانئے مرگ و زمينئے وکشييڼ هئيوان نام پر بستنت، بله مردا همدروريڼ همراه و مدت کنوکه نيست ات. ۲۱) گړا هُداونديڼ هُدايا مرد گرانين وابه سرا دات. مرد که واب ات گړا هُدايا آيیئے يک پهلوگے گشت و هاليگيڼ جاهی گوڼ گوشتا پُر کرت. ۲۲) هُداونديڼ هُدايا چه مردا گشتگيڼ پهلوگ جنيئے کرت و جينيى مردئے کړا اورت.

٢٣ گړا مردا گوشت:

”نون اے چه منی هډان هډے و

چه منی گوشتان گوشتے.

اے بايد انت جنين گوشتگ ببیت،

چيا که چه مردينا زورگ بوتگ.“

٢٤ پميشکا مرد وتی پت و ماتا يله کنت و گوڼ جنا هئوار بیت، گړا آ دوین،

یک جسم و جان بنت. ٢٥ آدم و آيیئے جن، دوین لوچ و جاندر اتنت و آيان شرم نکرت.

گناه و سزا

١ مار چه هداوندین هډائے جوړ کرتگین آ دگه و کشيین هئوانان ئگتر و چالاکتر ات. آيا گوڼ جنينا گوشت: ”اے راست انت که هډايا گوشتگ باگئے هچ درچکئے برا مئوریت؟“ ٢ جنينا گوشت: ”ما باگئے درچکانی بر و سمران وارث کنين، ٣ بله هډايا گوشتگ که هما درچکئے برا مئوریت که باگئے نياما انت. آيا دست هم پر مکنيټ. اگن نه، مريت.“ ٤ مارا گوشت: ”شما پکا نمریت. ٥ بله هډا زانت، هما روچا که شما آ درچکئے برا وريت، شمئے چم پچ بنت، شما هډائے پئما بيټ و نيک و بدا زانيت.“

٦ نون جنينا چارټ که آ درچکئے بر گوشتے په ورگا وش و گندگا زيبا انت و په زانتکار بئیکا دلواه. گړا آيا چه درچکئے بران زرت و وارث و وتی مردارا هم داتی، که همراه آتی. مردا هم وارث. ٧ نون دوينانی چم پچ بوتنت و زانتش که ما جاندر اين. چه انجیرئے تاکان په وت پوښاکش دوتک.

٨ گواتا که سر کرت، آيان هداوندین هډائے پادبرمش اشکت که باگا گام جنگا ات. مرد و آيیئے جنا، وتا باگئے درچکانی پشتا چه هداوندین هډايا چير

دات. ٩ هُداونديڼ هُدايا مرد گوانك جت و گوشت: ”كجا ائې؟“ ١٠ آييا پَسُو دات: ”من باگا تئِي پادبرمش اِشكت و منا تُرست چيَا كه جاندر اَتان، پميشكا من وتا چير دات.“ ١١ هُدايا گوشت: ”كئيا ترا گوشت كه تُو جاندر ائې؟ تُو هما درچكئې بر وارتگ كه من ترا گوشتگ مئوري؟“ ١٢ مردا گوشت: ”هما جنين كه تُو منا داتگ، هماييا آ درچكئې بر منا دات و من وارت.“ ١٣ گُڙا هُداونديڼ هُدايا گُون جنينا گوشت: ”اے چه كارے كه تُو كرت؟“ جنينا گوشت: ”مارا منا رَد دات و من وارت.“

١٤ هُداونديڼ هُدايا گُون مارا گوشت:

”تُو كه اے كار كرتگ،

نون تُو سَجْهين دَلوت و

سَجْهين و كشيڼ هئيواناني نياما مسترين نالتي ائې.

تُو وتي زنده سَجْهين روچان

په لاپكشكايي رنوي و

تئِي وراك هاك و دنر بيت.

١٥ من تئِيگ و جنينئې نياما،

تئِي نسل و جنينئې نسلئې نياما

دژمني پيدا كنان.

اِشيئې نسل تئِي سرگا جنت و

تُو آبيئې پادئې پونزا جنئې.“

١٦ هُدايا گُون جنينا گوشت:

”من تئیی چلگیئے دردان سک باز کنان،

تئو گون درد چک پیدا کنئے.

تئیی واهگ په وتی مردا بیت و

آ، تئیی سرا واجهی کنت.“

١٧ هُدايا گون آدما گوشت:

”تئو وتی جنئے هبر گوش داشت و

هما درچکنئے بر وارت

که من ترا حکم داتگ ات که چه اشیا مئور،

پمیشکا تئیی سئوبا زمین نالتی انت.

تئو وتی زندئے سجھین روچان

په سکی و سوری چه زمينا وتی وراکا کشئے.

١٨ زمین په تئو کُننگ و ډنگر کاریت و

تئو زمینئے سبزگان ورئے.

١٩ گون هیډین پيشانيگه وتی نگنا ورئے

تان هما وهدا که هاکا پر ترئے،

چیا که چه همشیا زورگ بوتگئے.

تئو هاگه ائے و

پدا هاکا پر ترئے.“

٢٠) آدما وتی جنے نام هئا کرت، چیا که آ، سجهین مردمانی مات انت. ٢١)
هءاوندين هءايا، په آدم و آيیے جنا، چه پوستا پوښاک جوړ کرت و گورا دانت.

٢٢) هءاوندين هءايا گوشت: ”نون انسان مے پيمینے جوړ بوتگ و نیک و
بدا زانت، چو مبيت که وتی دستا شهار بدنت و زندے درچکے برا بزوریت و
بوارت و تان ابد زندگ بیت.“ ٢٣) گزا هءاوندين هءايا آ چه ادنے باگا در کرت
که زمینے سرا کشت و کشار بکنت، هما زمین که چه آيیے هاکا آ جوړ کنگ
بوتگات. ٢٤) انسانے گلینگا رند، په زندے درچکے راهے بندگا، هءايا ادنے
باگے رودراتکی نیمگا گروبی اوشتارینتنت و انچین آس گوارین زهه هم ایړی
کرت که هر نیمگا چهری وارت.

کاین و هابیل

١) آدما، گون وتی جن هئوایا ویت و واب کرت و هئوایے لاپ پړ بوت و کاین
پیدا بوت. هئوایا گوشت: ”چه هءاوندے برکتا، منا مردین چکے بوتگ.“ ٢) رندا
هئوایا کاینے برات، هابیل پیدا کرت. هابیل شپانکی کرت و کاین دھکانی.

٣) کمے وهدا و رند، کاین چه وتی دگارے بر و سمران په هءاوندا ئیکے
آورت. ٤) هابیل هم چه وتی رمگے پسانی اولی چکان لهتین کشت و آیانی
پیگی گوشت زرت و په هءايا ئیکی آورت. هءاوندا هابیل و آيیے ئیکی پسند
بوتنت، ٥) بله کاین و آيیے ئیکی آيیا پسند نبوتنت. کاین سک زهر گیت و
دیمی تھار بوت.

٦) هءاوندا گون کاین گوشت: ”چیا زهر اے؟ چیا تئی دیم تھار انت؟ ٧)
اگن تئو شرین کار بکنے، تئی هیالا کبول کنگ نبے؟ بله اگن تئو شرین کار
نکنے، گناه تئی دروازگے پشتا اوشتاتگ و تئی رندا کپتگ. تئو باید انت
گناهے سرا بالادست بے.“

٨) کاین گون وتی برات هابیل گوشت: ”بیا دگارے سرا رنویں.“ دگارا که
شتنت، کاین وتی برات هابیلے سرا ارش کرت و کشتی. ٩) گزا هءاوندا گون

کائنا گوشت: ”تئی برات هابیل کجا انت؟“ آيا گوشت: ”نزانان. زانا من وتی براتئ نځهپان آن؟“ (۱۰) هداوندا گوشت: ”تئو چه کاره کرت؟ تئی براتئ هون چه زمينا گون من پريات کنگا انت. (۱۱) نون تئو نالتی ائ. چه اے زمينا درپدر کنگ بئ که دی په تئی براتئ هونئ اير برگا پچ انت، هما هون که چه تئی دستا ریچک بوتگ. (۱۲) وهده زمينا کار کنئ، زمین په تئو بر نیاریت و تئو، جهانا درپدر و بے آرام بئ.“

(۱۳) کائنا گون هداوندا گوشت: ”منی سزا چه منی سگ و برداشتا دن انت، (۱۴) مروچی تئو منا چه اے سرزمينا گلینئ. من چه تئی بارگاها گار بان. جهانا درپدر و بے آرام بان و هرکس که گون من ډیک بوارت، منا کُشیت.“ (۱۵) هداوندا گون آيا گوشت: ”چش نبیت. هرکس که ترا بکُشیت، آییئ سزا هیت سري بیت.“ گزا هداوندا کائارا نشانے پر کرت تانکه اگن کسے گون آيا ډیک بوارت، مکُشیتی. (۱۶) کائن چه هداوندئ بارگاها در بوت و آدنئ رودراتکا، نوډئ سرډگارا نشت.

کائئ نسل و پدریچ

(۱۷) کائنا گون وتی جنا ویت و واب کرت و آییئ جنئ لاپ پُر بوت و چه آيا هَنوک نامین چکے پیدا بوت. کائن شهرے آډ کنگا ات و شهرئ نامی وتی بچئ نامئ سرا هَنوک کرت. (۱۸) چه هَنوکا ایراد پیدا بوت، چه ایرادا مهویابیل، چه مهویابیلا متوشابیل و چه متوشابیلا لمیک.

(۱۹) لمیکا دو جن گیت، اولیئ نام آده ات و دومیئ زله. (۲۰) چه آدها یابال پیدا بوت. یابال، هما مردمانی پت ات که گدان نند اتنت و دلوتش داشت. (۲۱) یابالئ براتئ نام یوبال ات. یوبال، چنگ و نل جنوکانی پت ات. (۲۲) چه زله، توبال کائن پیدا بوت که برنج و آسنئ و ژ وژین ائوزار و سامانانی آډ کنوک ات. توبال کائئ گهارئ نام نهمه ات.

(۲۳) لمیکا گون وتی جنان گوشت:

”او آده و زله! منی تئوارا گوش داریت.

او لمیکه جنان! منی گپان گوش داریت.

یک مردیا منا ئپیگ کرت و من آگشت،

ورناین مردے که منا ئپیگی کرتگات.

۲۴) اگن کائنه بیر هپت سری گرگ بیت،

لمیکه بیر هپتاد و هپت سری گرگ بیت.“

سئیت

۲۵) آدما پدا گون وتی جنا ویت و واب کرت و آییئ جنا مردین چکے اورت.
جنا چکے نام سئیت کرت. گوشتی: ”هدایا منا هابیلے بدلا دگه چکے داتگ، پرچا
که کائنا هابیل گشت.“ ۲۶) سئیتا هم مردین چکے بوت و آییئ نامی اینوش
کرت. همه وهدا مردمان هداوندئ نامئ تئوار کنگ بندات کرت.

چه آدما بگرتان نوها

۱) آدمئ نسل و پدریچئ کتابی کسه چش انت:

هدایا آروچا که انسان جوژ کرت، وتی شکلا جوژی کرت. ۲) مردین و
جنینی جوژ کرتنت. هما وهدا که ادی کرتنت، برکتی داتنت و آیانی نامی انسان
کرت.

۳) آدما که 130 سال بوت، وتی پییمین، وتی شکله مردین چکئی پت بوت
و آییئ نامی سئیت کرت. ۴) سئیتئ پیدائشا رند، آدما 800 سال امر کرت و
آییا دگه مردین چک و جنین چک هم بوت. ۵) اے هسابا آدما سرجمیا 930 سال
امر کرت و مرت.

٦ سئيتا كه 105 سال بوت، چه آيا اينوش پيدا بوت. ٧ اينوشه پيدائشا رند، سئيتا 807 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ٨ ا هسابا سئيتا سرجميا 912 سال امر كرت و مرت.

٩ وهده اينوشا 90 سال بوت، چه آيا كنان پيدا بوت. ١٠ چه كنانه پيدائشا رند، اينوشا 815 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ١١ اينوشا سرجميا 905 سال امر كرت و مرت.

١٢ كنانا كه 70 سال بوت، چه آيا مهلايل پيدا بوت. ١٣ مهلايله پيدائشا رند، كنانا 840 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ١٤ كنانا سرجميا 910 سال امر كرت و مرت.

١٥ وهده مهلايلا 65 سال بوت، چه آيا يارد پيدا بوت. ١٦ يارده پيدائشا رند، مهلايلا 830 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ١٧ مهلايلا سرجميا 895 سال امر كرت و مرت.

١٨ وهده ياردا 162 سال بوت، چه آيا هنوك پيدا بوت. ١٩ هنوكه پيدائشا رند، ياردا 800 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ٢٠ ياردا سرجميا 962 سال امر كرت و مرت.

٢١ وهده هنوكا 65 سال بوت، چه آيا متوشاله پيدا بوت. ٢٢ متوشاله پيدائشا رند، هنوكا 300 سال هدائ راها گام جت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ٢٣ هنوكه سرجمين امر 365 سال بوت. ٢٤ هنوكا هدائ راها گام جت و رندا گسا نديست، چيا كه هدايا هنوك زندگا زرت و برت.

٢٥ وهده متوشالها 187 سال بوت، چه آيا لميك پيدا بوت. ٢٦ لميكه پيدائشا رند، متوشالها 782 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ٢٧ متوشالها سرجميا 969 سال امر كرت و مرت.

(۲۸) وهدے لميکا 182 سال بوت، چه آييا مردين چکے پيدا بوت. (۲۹) آييا وتي چک نوہ نامينت و گوشت: ”اے چک مارا چه مئے دستاني هما گرانين کار و زهمتان آسودگ کنت که چه هدائے نالت کرتگين زمينا چست بوتگ انت.“ (۳۰) نوہے پيدائشا رند، لميکا 595 سال أمر کرت و آييا دگه مردين چک و جنين چک هم بوت. (۳۱) لميکا سرجميا 777 سال أمر کرت و مرت.

(۳۲) نوہے أمر 500 سال بوت و رندا چه آييا سام و هام و ياپت پيدا بوتنت.

انسائے ردکاری

(۱) زمينے سرا، مردم که گيش بئيان بوتنت و جنين چکش آورت، هدائے مردين چکان ديست که جنگ شررنگ و زيبا انت. گزا په وت جنگش گچين کرت و زرت. (۲) نون هداوندا گوشت: ”مني ارواه تان ابد انسانے جسم و جانا نمانيت، چيا که انسان مروکين چيزے و چه يک سد و بيست سالا گيشتر أمر نکنت.“

(۴) آ روچان و رند هم زمينے سرا نيپليم هست اتنت. هدائے مردين چک که انساناني جنگاني کرا شتنت، اے جنگان چک آورت. اے چک کوھنين زمانگے مزن مرد و نامدارين مردم اتنت.

(۵) هداوندا ديست که انسائے ردکاری زمينے سرا سک باز انت و سجھين دل و هيالش مدام گوڼ بديا انت و بس. (۶) هداوند پشومان بوت که من دنيايا انسان چيا جوړ کرت. هداوندے دل سک پدرد بوت. (۷) گوشتي: ”وتي جوړ کرتگين انسانا چه زمينے سرا گار و گمسار کنان. مردمان، چارپادين هيوانان، لاپکشين جانوران و آسمانے بالي مرگان يکجاه گمسار کنان، چيا که من چه اشاني جوړ کنگا پدرد آن.“ (۸) بله هداوند چه نوها رزا ات.

نوہ

(۹) نوہے کسه چش انت:

نوه، وتی دئور و باریگئے مردمانی نیاما پهریزکار و بے ائیین مردے ات. آ
هُدائے راها ات. (۱۰) نوه، سئے مردین چُکئے پت ات: سام و هام و یاپت.

(۱۱) نون هُدائے چمان زمین سل و چه شدتا پُر ات. (۱۲) هُدایا دیست که
زمین سل بوتگ، چیا که دیائے سجهین مردمان بدین راهے گیتگ ات. (۱۳) گُزا
هُدایا گون نوها گوشت: ”من سجهین مردمان تباہ کنان، چیا که همیشانی سئوبا
زمین چه شدتا پُر انت. من، ایشانی جندا گون زمینا هور، گار و گمسار کنان. (۱۴)
چه گوپرئے دارا په وت مزین بوجیگے جوژ کن. بوجیگ، توکا کوئی کوئی بیت.
بوجیگئے دنا و توکا گون دامبرا دون. (۱۵) بوجیگا انچو اذ کن که دراجیا سئے
سد دست بیت، پراهیا پنجاه دست و برزیا سی دست. (۱۶) بوجیگئے سرا بند،
بله برزادی نیمگئے چپ و چاگردا یک دستے پچ بل. بوجیگئے کشا دروازگے پر
کن. بوجیگا سئے تبک کن: چیری، نیامی و برزی تبک. (۱۷) من دنیایا انچین هار و
توپانے کاران که آسمانے چیرئے سجهین سهدار مرت، هر سهدار که دم کشیت،
بیران بیت. هرچه که زمینے سرا هست، سجهین مرت. (۱۸) بله من گون تنو
وتی اهد و پیمانا بندان. تنو بوجیگا سوار بے؛ تنو و تئی بچک و تئی لوگی و
تئی نشار. (۱۹) چه سجهین سهداران یک یک جُتکے گون وت بوجیگا بر گون،
نرینے و مادگینے، که وتی همراهیا زندگش بدارئے. (۲۰) چه هر تهرئے بالی مرگ،
هر تهرئے چارپادین هیوان، زمینے سرئے هر تهرئے لاپکشین جانوران، یک یک
جُتکے تئی کرا کئیت تانکه اے سجهینان زندگ بدارئے. (۲۱) هر پیمین وراک و
وردن بزور گون. امارش کن که شمیگ و هیوانانی ورگئے کارا کاینت.“

(۲۲) گُزا نوها همه پیما کرت. هرچه که هُدایا گوشتگ ات، نوها کرت.

نوهئے توپان

(۱) هُدایا گون نوها گوشت: ”تنو گون وتی لوگئے سجهین مردمان بوجیگئے
تها برئو، چیا که من گندان که اے نسلا پهریزکار تنو ائے. (۲) چه سجهین
هلا رین هیوانان هیت جُتک گون وت بر گون، نرین و آیینے مادگینا، چه سجهین
هرامین جانوران یک یک جُتکے، نرین و آیینے مادگینا، (۳) و چه آسمانی مرگان

هَيْت جُتک، نرین و مادگین، که سَرجمین زمینے سرا آیانی نَسلا زندگ بدارئے.
 (۴) هیت رُوچا رند، اَنچین هئورے گوارینان که تان چَل رُوچ و چَل شپا گواریت
 و من وتی جوڑ کرتگین سَجھین سَهداران چه زمينا گار و گَمسار کنان. (۵)
 هرچه که هُداوندا گوشتگ آت، نوها هما پئِما کرت.

(۶) اے وهدا که زمینے سرا هار آتک، نوهے اَمر شش سد سال آت. (۷) نوه
 و آییے جَن و چُک و نِشار بُوچيگا پُترتنت که چه هار و توپانا برگنت. (۸) چه
 هَلاری و هَرامین هئِوان و مُرگ و سَجھین لاپگَشین جانوران، (۹) جُتک جُتکا،
 نرینے و مادگینے، نوهے کِرا آتک و بُوچيگا پُترت، هما پئِما که هُدايا نوه هُکم
 داتگ آت. (۱۰) هیت رُوچا رند زمینے سرا هار و توپانے آتک.

(۱۱) نوهے اَمرے شش سَدُمی سائے دومی ماهے هَبدهمی رُوچا،
 جُهَلانکیانی سَجھین چَمگ بُتکنت و آسمانے دریگ پچ بوتنت. (۱۲) چَل رُوچ و
 چَل شپا زمینے سرا هئوران گورت. (۱۳) همه رُوچے جندا نوه و آییے چُک سام
 و هام و یاپت و نوهے جَن و سئین نِشار بُوچيگا پُترتنت. (۱۴) آیانی همراهیا هر
 پئِمین سَهدار وتی تهرے هسابا گون آت؛ هر پئِمین دَلوت وتی تهرے هسابا، هر
 پئِمین لاپگَشین جانور وتی تهرے هسابا و هر پئِمین مُرگ وتی تهرے هسابا،
 هر پئِمین بانزلیین سَهدار. (۱۵) هر سَهدار که زندے ساهی مان آت، جُتکے جُتکے
 نوهے کِرا آتک و بُوچيگا پُترت. (۱۶) هما پئِما که هُدايا نوه هُکم داتگ آت، هر
 سَهدارے نر و مادگ بُوچيگا پُترتنت. نون هُداوندا دروازگ بَسْت.

(۱۷) تان چَل رُوچا زمین هارا مَلت و آپ گیش بئیان بوت و بُوچيگی چه زمينا
 بُرز چست کرت. (۱۸) زمینے سرا آپ اَنچو که بُرزتر بئیان بوت، بُوچيگ هم آپے
 سَربرا تَرپل بوت. (۱۹) آپ زمینے سَربرا سَک چست بوت و سَجھین آسمانے
 چیرے دَرستیگین بُرزین کوه زیراپ بوتنت. (۲۰) آپ بُرزتر رئوان بوت و کوهی
 چیر و اندیم کرتنت. آپ چه کوهانی تُلان کِساس چار گواز بُرزتر شت. (۲۱)
 زمینے سرے سَجھین سَهدار بیِران بوتنت؛ مُرگ و دَلوت و وَکشیین هئِوان و

هما سَجَّهَيْن سَهدار که زمينئے سرا رُمب و رمگ کنت و سَجَّهَيْن انسان هم. (۲۲)
 هما سَجَّهَيْن سُرِنده که هُشکَيْن زمينا اَتنت، هما که زندئے ساھش مان اَت، بيران
 بوتنت. (۲۳) هُدايا زمينئے سرئے سَجَّهَيْن سَهدار گار و گمسار کرتنت. انسان و
 جانور و لاپگش و آسمائے مرگ، سَجَّهَيْن چه زمينا گار بوتنت. ايوکا نوه و هما که
 گون آيا بوجيگا گون اَتنت، پَشت کپتنت. (۲۴) تان يک سد و پنجاه روچا زمين
 آيا مان پوشتگ اَت.

هار و توپانئے ايرموشي

(۱) هُدايا نوه و هما سَجَّهَيْن وَكشيَيْن هئيوان و دلوت يات کرتنت که نوھئے
 همراھيا بوجيگا اَتنت. هُدايا زمينئے سرا گواتے راه دات و آپ اير آيان بوت. (۲)
 جُهلائکياني چَمگ و آسمائے دريگ بند بوتگ اَتنت و چه آسمانا هئوراني گوارگ
 هم بند بوتگ اَت. (۳) آپ کم کما چه زمينئے سرا کم بئيان بوت. يک سد و پنجاه
 روچا رند آپ جَهل شتگ اَت. (۴) هپتمی ماهئے هَبدهمی روچا بوجيگ آراتئے
 کوھانی سرا اوشتات. (۵) تان دَهمی ماها آپ انگت کم بئيان اَت. دَهمی ماهئے
 اولی روچا کوھانی ئل زاهر بوتنت.

(۶) چل روچا رند، نوها هما دريگ پچ کرت که آيا بوجيگا پر کرتگ اَت. (۷)
 گوراگے دُنا راهی دات. گوراگا تان هما وهدا بال کرت و گشت که زمينئے سرئے
 آپ هُشک بوتنت. (۸) پدا کپوتے راهی دات تان بچاريت که آپ چه زمينئے سرا
 کم بوتگ يا نه. (۹) بله کپوتا چُشين جَاهے نديست که وتی پادان اير بکنت، چيا
 که سَجَّهَيْن زمين انگت آپئے چيرا اَت. گرا کپوت بوجيگا، نوھئے کرا پر ترَت. نوها
 وتی دست شھارت، کپوتی گيت و بوجيگا آورت. (۱۰) نوها دگه هپت روچ ودار
 کرت و پدا کپوتی چه بوجيگا راه دات. (۱۱) وهدے کپوت بيگاها آبيئے کرا پر
 ترَت، زئيتونئے تازگين تاکه دپا آتی. نون نوها زانت که چه زمينئے سرا آپ کم
 بوتگ. (۱۲) نوها دگه هپت روچ ودار کرت و پدا کپوتی راه دات. اے بری کپوت
 آبيئے کرا پر نترَت.

(۱۳) نوھئے امرئے شش سد و يکمی سائے اولی ماهئے اولی روچا زمينئے

سرئے آپ هُشک بوتگ آت. نوها بوجيگئې سرپوش کشت و ديستی که زمين هُشک انت. (۱۴) دومی ماهئې بیست و هپثمی روچا زمين سرجما هُشک آت.

(۱۵) گړا هُدايا گوڼ نوها گوشت: (۱۶) ”چه بوجيگا در آ، گوڼ وتی جن و چک و نِشاران. (۱۷) هما سَجْهين سَهدار که تئیی همراه آت، دُئا بَرش گوڼ، بالی مُرگ و جانور و سَجْهين لاپگَشان، تانکه زمينئې سرا رُمب و رَمگ بکننت، چک و بر بکننت و گیشا گیش بنت.“ (۱۸) گړا نوه گوڼ وتی جن و چک و نِشاران در آتک. (۱۹) سَجْهين جانور و سَجْهين لاپگَش و سَجْهين بالی مُرگ و زمينئې سرئې سَجْهين سُرندۀ چه بوجيگا در آتکنت، هر يگے وتی تهرئې هسابا.

(۲۰) نون نوها په هُداوندا کُربانجا ه اَد کُرت و چه هَلاريڼ هئيوان و هَلاريڼ بالی مُرگان لهتيني زُرت و کُربانجاها سوچگی کُربانيگی کرتنت. (۲۱) اِشانی وشين بؤ که هُداوندئې کُرا سر بوت، وتی دلا گوشتی: ”من چه اِد و رند هچبر زمينا انسانئې سئوبا نالت نکنان، پل ثرے چه کسانيا آبيئې دلئې واهگ بد آت. چه اِد و ديم هچبر سَجْهين سَهداران اے پئيما هوړيگا گار و گُمسار نکنان که انون کرتگن.

(۲۲) تان هما وهدا که زمين هست انت

کشت و کِشار و روڼ و موښئې وهد،

سارتی و گرمی،

گرماگ و زمستان و

روچ و شپ نه اوشتنت.“

گوڼ نوها اهد و پئيمان

(۱) هُدايا نوه و آبيئې چک برکت دات و گوشتنت: ”چک و بر کنيت و گیش بييت و دنيايا پُر کنيت. (۲) زمينئې سَجْهين هئيوان، آسمانئې سَجْهين بالی مُرگ، سَجْهين لاپگَش و دريائې سَجْهين ماهيگ شمئې ترس و بيمئې چيرا بنت. اے

سجھين شمئے دستا دئيگ بوتگ انت. (۳) هر سرنده كه ساھي مان انت، شمئے وراگ بيت و انچو كه من شمارا سبزگ داتگ انت، نون هر چيز دئيان. (۴) بله آ گوشتا هچبر مئوريت كه آيا زند، بزان هوں مان انت. (۵) هرگس كه شمئے هوںا بريچيت و ساها بگيپت، من چه آيا حساب گران. چه هر هئوانا حساب گران و چه هر انسانا. چه هما مردما حساب گران كه دگه مردميا كُشيت، چيا كه مردم برات انت.

(۶) هرگس انسانئے هوںا بريچيت،

آيئے هوں هم انسانئے دستا ريچگ بيت،

چيا كه هدايا انسان

وتي شكلا اڈ كرتگ.

(۷) نون شما، چك و بر كنيت و زمينئے سرا گيش بييت،

زمينئے سرا شنگ و تالان و گيشا چه گيش بييت.

(۸) گزا هدايا گوں نوه و آيئے چگان كه نوهئے همراه انت، گوشت: (۹)

”نون من گوں شما و گوں شمئے رندي نسلان اهد و پئيمانے كنان. (۱۰) گوں هر سهدارا كه شمئے كرا انت، بالي مرگ، دلوت و وكشيئن هئوان و هر يك چيزيا كه گوں شما چه بوجيگا در آتكگ، گوں زمينئے همك سهدارا هم اهد و پئيمانانا كنان. (۱۱) من گوں شما وتي اهد و پئيمانانا كنان كه دگه برے سجھين سهدار چه هار و توپانئے آيا بيړان نبت؛ دگه هچبر چشين هارے نئيئت كه سجھين زمينا ويړان بكت.

(۱۲) هدايا گوشت: ”اه هما اهد و پئيمانئے نشاني انت كه من، وتي و شمئے و

هما سجھين سهداراني نياما بندگا آن كه گوں شما گوں انت. اه په سجھين آيوكين نسلان اهد و پئيمانے. (۱۳) من وتي سنج، جمبراني تها اير كرتگ و اه،

مني و زمينئے نياما بوتگين اهد و پئيمانئے نشاني بيت. (۱۴) هروهد كه من

زمینۍ سربرۍا جمبرۍ کاران و سنج هم جمبرانی تها زاهر بیت، (۱۵) گڑا وتی اے
 اهد و پئیمانۍ یاتا کپان که منی و شمۍ و هر تهرۍ سجھین سهدارانی نیاما
 انت. نون آپ هچبر چو هار نکنت که سجھین سهداران تباہ بکنت. (۱۶) هروهد
 که سنج جمبرانی تها زاهر بیت، منی گندان و هما ابدمانین اهد و پئیمانۍ یاتا
 کپان که من هدا و زمینۍ هر تهرۍ سجھین سهدارانی نیاما بوتگ. (۱۷) هدا یا
 گوڼ نوها گوشت: ”اش انت هما اهد و پئیمانۍ نشانی که من، وتی و زمینۍ
 سجھین سهدارانی نیاما بستگ.“

نوھۍ سیین چک

(۱۸) نوھۍ چک چه بوجیگا در آتکنت، سام و هام و یاپت. هام گنهائۍ پت
 ات. (۱۹) اے سیین نوھۍ چک آتنت و چه همشان مردم سجھین زمینۍ سرا
 شنگ و تالان بوتنت.

(۲۰) نوها کشت و کشار بندات کرت و انگوری باگۍ اڈی کرت. (۲۱) همۍ
 انگورۍ شرابی وارت، ملار بوت و گدائۍ تها جاندر بوت. (۲۲) گنهائۍ پت هاما،
 وتی پت جاندر ديست و وتی دوین برات که دنا آتنت، هال داتنت. (۲۳) سام و
 یاپتا کباھۍ زرت، وتی کوپگانی سرا ایر کرت و پُشتکایی شتنت و وتی پتۍ
 جاندری اش پوشینت. آیانی دیم انگر ات و وتی پتۍ جاندری اش نديست.

(۲۴) وهدۍ نوه چه شرابۍ ملارا در آتک، زانتی منی گسترین بچگا گوڼ من
 چه کرتگ، (۲۵) گوشتی:

”گنهانا نالت بات.

وتی براتانی گلامانی گلام بات.“

(۲۶) نوها گوشت:

”هداوندۍ ستا بات، سامۍ هدا یا.

کنهان، سامئے گلام بات.

٢٧ هُدا زمينا په ياپتا پراهرتر کنات.

ياپت، سامئے گدانانی تها جهمنند بات و

کنهان، آيئے گلام بات.

٢٨ چه هارا رند نوها دگه سئے سد و پنجاه سال امر کرت. ٢٩ نوها سرجميا
نُه سد و پنجاه سال امر کرت و مُرت.

نوهئے نسل و پدریچ

١ نوهئے چک، سام و هام و ياپتئے نسل و پدریچئے کسه چش انت:

إشان چه توپانا رند چک و بر کرت.

ياپت

٢ گومر و ماجوج و مدایی و یاوان و توبال و ماشک و تیراس، ياپتئے
مردیڼ چک انت. ٣ اشکناز و ریپت و توگرمه، گومرئے مردیڼ چک انت. ٤
إبیشه و ترشیش و کتیمی مردم و دودانیمی مردم، یاوانئے مردیڼ چک انت. ٥
چه إشان تئیاب دپی مردم وتی سرډگاران تالان بوتنت، هریکے گون وتی جندئے
زبان، وتی گبیلهانی هسابا، وتی کئومانی تها.

هام

٦ کوش و مسراییم و پوت و کنهان، هامئے مردیڼ چک انت. ٧ سبا و
هئویله و سبتاه و رامه و سبتکا، کوشئے مردیڼ چک انت. سبا و دیدان، رامهئے
مردیڼ چک انت. ٨ چه کوشا نمرود پیدا بوت که زمینئے سرا اولی زورمندین
جنگول ات. ٩ هداوندئے چمان نمرود، زرنگین شکاریه ات، پمیشکا گوشگ

بيت: ”اے مرد، هُداوندئے چَمَان نَمروُدئے پئيمِين مزنِين شكارِیے.“ (۱۰) نَمروُدئے
بادشاهيئے بِنَدات چِه بابل، اِرِك، اَگاد و گَلِها بوت كه شينارئے سرډگارا اَتنت. (۱۱)
آ چِه اے سرډگارا آشورا شت و اوډا نئينوا، رَهوبوت اير، كالَه و (۱۲) ريسِنئے
شهری اڏ كرتنت. ريسِن، نئينوا و كالَهئے نياما اِنَت، كالَه مزنِين شهرے.

(۱۳) چِه مِسرائيما، لودي و اَنمي و لِهابی و نِپتوهی مردم پيدا بوتنت و (۱۴)
پَتروسی و گِپتوری و گِسلوهی مردم، كه چِه گِسلوهيان، پيلستی پيدا بوتنت.

(۱۵) گَنهانئے ائولی چُك سئيدون اَت و پدا هيَتی و (۱۶) يَبوسی و اَموری و
گِرگاشی و (۱۷) هيوی و اَرکی و سینی و (۱۸) اَرودی و سِماری و هَماتی مردم
پيدا بوتنت. رندا گَنهانی گَبيله شنگ و تالان بوتنت. (۱۹) گَنهانئے هَد و سيمسر،
چِه سئيدونا كه ديم په گِرارا رثوئے تان گَزْها اَت و اگن ديم په سُدوم، گُمورَه،
اَدَمَه و سِبوِيما رثوئے، تان لَشاها اَت. (۲۰) هَامئے نَسْلے كِسَه، اَيانی گَبيله و زُبان
و سرډگار و كئومئے هسابا هَمش اَت.

سام

(۲۱) سام كه ياپتئے مسترِين برات اَت، آييا هم مردِين چُك بوت. سام، اِبرئے
سَجْهَين چُكاني بُنپيرك اِنَت. (۲۲) سامئے مردِين چُك، ايلام و آشور و اَرپَكشاد و
لود و اَرام اَتنت. (۲۳) اَرامئے مردِين چُك، اوز و هول و گيتَر و ماش اَتنت. (۲۴)
اَرپَكشاد، شَلْهئے پت اَت و شَلْه، اِبرئے پت. (۲۵) اِبرا دو مردِين چُك بوت، يَكِئے نام
پِيلگ اَت، چِيا كه هَمه وهدا زمين بهر و بانگ بوت. براتئے نامی يُكتان اَت. (۲۶)
يُكتان، اَلموداد و شِيلپ و هَزَرماوت و يِيزَه و (۲۷) هَدورام و اوزال و دِكَلَه و (۲۸)
اَوْبال و اَبِيمائِل و سَبا و (۲۹) اُپير و هئويلَه و يوبابئے پت اَت. اے سَجْهَين
يُكتانئے مردِين چُك اَتنت. (۳۰) اَدَمگا كه اے نندوك اَتنت، چِه مِشايَا ديم په
سِپارا اَت، رُودراتكئے كوَهستگِين مُلكا. (۳۱) سامئے چُكاني كِسَه، اَيانی گَبيله و
زُبان و سرډگار و كئومئے هسابا هَمش اَت.

٣٢) نوځي مردین چکاني کبيله، آياني سر و بُني رد و بندئ سر، آياني کئوماني هسابا هميش اتنت. توپانا رند چه همشان سجهين کئوم زمينئ سر شنگ و تالان بوتنت.

بابلئ برج

١) سجهين دنياي زباني يگين ات و لزي يگين اتنت. ٢) مردم که چه روډراتکا لډتنت، شينارئ سرډگارا دشتي ديستش و همودا جهمند بوتنت. ٣) گوڼ يكدوميا گوشتش: ”بيا، هشت جنين و شريئ سر پچينش.“ آيان سنگئ جاها هشت کار بست و گلئ جاها ډامبر. ٤) گوشتش: ”بيا په وت شهرئ اډ کنين، انچين برجه ماني بيت که سرئلي آسمانا سر بيت، تانکه په وت نامي اير بکين که سجهين زمينئ سر شنگ و شانگ ميين.“ ٥) هداوند اير آتک تانکه هما شهر و برجا بچاريت که مردمی اډ کنگا اتنت. ٦) هداوندا گوشت: ”اډا بچار، نون اے يگين راج و کئوم ات و سجهيناني زباني يک انت. اگن اے کارش بندات کرتگ، چه اډ و ديم اے هرچه کنگ بلوئنت، په اشان نبوتني نيت. ٧) بيا، جهلاد رنوين و اشاني زبانا گر و منج کنين که اے، يكدوميئ هيران سرپد مينت.“

٨) هداوندا، اے مردم چه اوډا سجهين زمينئ سر شنگ و شانگ کرتنت و اشان شهرئ اډ کنگئ کار بند کرت. ٩) پميشکا آشهرئ نام بابل بوت که هداوندا اوډا سجهين دنياي يگين زباني گر و منج کرت. آيا مردم چه اوډا زرتنت و سجهين زمينئ سر شنگ و شانگ کرتنت.

سامئ نسل و پدريچ

١٠) سامئ نسل و پدريچئ کسه چش انت:

توپانا دو سالا رند وهدئ سامئ اُمر 100 سال ات، چه آيا اريکشاد پيدا بوت. ١١) اريکشادئ پيدائشا رند، ساما 500 سال اُمر کرت و آيا دگه مردين چک و جنين چک هم بوت.

(۱۲) اَرِيكشادئے اُمر 35 سال اَت كه چه آييا شِلَه پيڊا بوت. (۱۳) شِلَهئے پيڊايشا رند، اَرِيكشادا 403 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت.

(۱۴) شِلَهئے اُمر 30 سال اَت كه چه آييا اِبَر پيڊا بوت. (۱۵) اِبَرئے پيڊايشا رند، شِلَها 403 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت.

(۱۶) اِبَرئے اُمر 34 سال اَت كه چه آييا پيِلگ پيڊا بوت. (۱۷) پيِلگئے پيڊايشا رند، اِبَر 430 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت.

(۱۸) پيِلگئے اُمر 30 سال اَت كه چه آييا رَهو پيڊا بوت. (۱۹) رَهوئے پيڊايشا رند، پيِلگا 209 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت.

(۲۰) رَهوئے اُمر 32 سال اَت كه چه آييا سِرَوگ پيڊا بوت. (۲۱) سِرَوگئے پيڊايشا رند، رَهوا 207 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت.

(۲۲) سِرَوگئے اُمر 30 سال اَت كه چه آييا ناهور پيڊا بوت. (۲۳) ناهورئے پيڊايشا رند، سِرَوگا 200 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت.

(۲۴) ناهورئے اُمر 29 سال اَت كه چه آييا تيرِا پيڊا بوت. (۲۵) تيرِائے پيڊايشا رند، ناهورا 119 سال اُمر كرت و آييا دگه مردين چُك و جنين چُك هم بوت. (۲۶) تيرِائے اُمر 70 سال بوت و رندا چه آييا اِبَرام و ناهور و هاران پيڊا بوتنت.

تيرائے نسل و پدريچ

(۲۷) تيرائے نسل و پدريچئے كَسَه چُش انت:

(۲۸) چه تيرِايا اِبَرام و ناهور و هاران پيڊا بوتنت. چه هارانا لوت پيڊا بوت. (۲۸) هارائے پت، تيرِا انگت زندگ اَت و هاران مان گلدانياني شهر اورا مُرت، همودا

که پيدا بوتگ آت. (۲۹) ابرام و ناهور، دوینان سور و سانگ کرت. ابرامی لؤگیئے نام سارایی آت و ناهورئی لؤگیئے نام ملگه. ملگه، هارانی جنک آت و هاران، ملگه و یسکاھے پت. (۳۰) سارایی سنٹ آت و چکی نیست آت. (۳۱) تیرایا وتی چک ابرام و ثماسگ لوت، که هارانی چک آت و وتی نشار، بزان ابرامی جن سارایی زرتنت و چه گلدانیانی شهر اورا در آتک. اے سجھین دیم په گنهانی سرڈگارا راه گپنت، بله وهدے هارانی شهر رستنت، همودا نشتنت. (۳۲) تیرایا دو سد و پنچ سال امر کرت و هارانا مرت.

هٰدا ابراما گوانک جنت

(۱) هداوندا گون ابراما گوشت:

”وتی ملک، وتی سیاد و وارس و وتی پتئی لؤگا یله دئی و

چه ادا هما ملکا برئو که من ترا پیچی داران.

(۲) من ترا مزین کئومے جوړ کنان، ترا برکت دئیان و

تئی ناما برز کنان و تئو برکتی بئی.

(۳) هما مردم که ترا برکت دئینت، من آیان برکت دئیان و

هما مردم که ترا نالت کننت، من آیان نالت کنان و

زمینئ سجھین کئوم تئی سئوبا برکت گرت.

(۴) گزا هما پیما که هداوندا گون ابراما گوشتگ آت، ابرام شت و لوت هم

آییئے همراه بوت. ابرام که چه هارانا در آتک، امری هپتاد و پنچ سال آت. (۵) ابراما وتی لؤگی سارایی و برازاتک لوت همراه کرتنت و دیم په گنهانا راه گپت. هما سجھین مال که آیان مچ کرتگ آتنت و هما مردم که هارانا آییانی دستا کپتگ آتنت، آیییا گون وت برتنت گون. گنهانی سرڈگارا آتک و رستنت.

٦) ابرام آ ملکا تر و تاب کنان تان مورھے مزین درچکے جاگھا، شکیمّا
 شت. آ وهدا، اے ملکا کنھانی نندوک آتنت، ٧) بله هداوند، ابرامے دیما زاهر
 بوت و گوشتی: ”چه منی نیمگا اے سرڈگار تئی نسل و پدریچئیگ انت.“ گڑا
 ابراما اودا په هداوندا، که آیئے دیما زاهر بوتگ آت، کربانجاھے اڈ کرت. ٨) چه
 اودا آ، دیم په کوھستگا، بئیت ایلے روڈراتکی نیمگا شت و وتی گدانی انچین
 جاگھے مک کرت که بئیت ایلے شهر آیئے روئندی نیمگا و آیائے شهر، روڈراتکی
 نیمگا آت. اودا په هداوندا کربانجاھے اڈی کرت و هداوندے نامی تنوار کرت. ٩)
 گڑا ابرام چه اودا در آتک و دیم په نگیبا رنوان بوت.

ابرام مسرا رنوت

١٠) بله کنھانا ڈگال آت و ابرام، دیم په مسرا جهلاد راه گیت تانکه په وهدیا
 همودا، درامدیئے پیما بداریت، چیا که سکین ڈگالے آت. ١١) وهدے مسرے
 نزیکا آتک و رست، گون وتی لوگی ساراییا گوشتی: ”من زانان که تئو زیباین
 جنینے اے. ١٢) مسری ترا بگندنت، گوشت: ’اے، اشیئے لوگی انت،‘ گڑا منا
 کُشت بله ترا زندگا کلنت. ١٣) بگوش که من اشیئے گهار آن، تانکه په تئیگی
 گون من شر ببت و تئی سئوبا منی ساه برکیت.“

١٤) ابرام که مسرا آتک، مسریان دیست که سارایی سکین زیباین جنینے. ١٥)
 پرئونے آپسران که سارایی دیست، پرئونے کرا آیئے ساڑایگا لگنت و سارایی
 پرئونے گلانا برگ بوت. ١٦) پرئون، ساراییئے هاترا گون ابراما مهربان بوت و
 ابرام پس و گوک و لاگ و مادیان و گلام و مۆلد و اُشترانی واهند بوت.

١٧) بله هداوندا ابرامے لوگی، ساراییئے سئوبا پرئون و آیئے لوگے سرا
 مزین وبا و وژ وژین نادرهای دنور دات. ١٨) پرئونا ابرام لوٹاینت و گوشت:
 ”اے چه کارے آت که تئو گون من کرت؟ تئو چیا منا هال ندات که اے تئی
 لوگی انت؟ ١٩) چیا گوشت: ’اے منی گهار انت،‘ که من په جنی زرت؟ بچار،
 اے تئی جن انت. زوری و برئو.“ ٢٠) پرئونا ابرامے بارئوا وتی آپسر هکم
 دانت و آیان ابرام گون لوگی و سجھین مال و هستیا رهاگ کرت.

لوت و ابرامۍ جتايي

(۱) ابراما هرچه که هست ات، زرتنتی و گون وتی لوگیا چه مسرا برزاد راه گیت و نگييا شت. لوت هم گون آيا گون ات. (۲) ابرام، مال و دلوت و تلاه و نگرها باز هستومند ات. (۳) آ، چه نگييا لدان و رثوان تان بئيت ايللا رست، تان بئيت ايل و ائيائ شهرانی نياما، هما جاگها که پيسرا وتی گدانی مک کرتگ ات، (۴) هما جاگها که پيسرا گربانجا هے ادي کرتگ ات. اودا ابراما هداوندے نام تئوار کرت.

(۵) لوت هم که ابرامۍ همسپر ات، آيا پس و دلوت و گدان هست ات. (۶) بله جاگه په لوت و ابرامۍ يکجا ه نندگا کم ات، چيا که مال و دلوتش باز ات. پميشکا هور نشتش نکرت. (۷) ابرام و لوتے شيانک اژتنت. آ زمانگا کنهانی و پريزي هم اے سرډگارا جهمنند اتنت. (۸) گزا ابراما گون لوتا گوشت: ”ما برات اين. منی و تئیی نياما، يا منی و تئیی شيانکاني نياما اژ و گزے مبيت. (۹) سجھين ملک تئیی ديما انت. چه من جتا بے. اگن تئو چيپن نيما رثوے، من راستينا رثوان و اگن تئو راستين نيما رثوے، من چيپنا رثوان.“

(۱۰) لوتا چم چست کرتنت، ديستی که اړدنے سجھين دشت، تان سوهر ا سيړاپ انت، هداوندے باگے ډولا، مسرے سرډگارے ډولا. اے چه آ وهدا پيسر ات که هداوندا سدوم و گمورهے شهر گار و بيگواه کرتنت. (۱۱) گزا لوتا اړدنے سجھين دشت په وت گچين کرت و ديم په روډراتکا راه گيت و دوين مرد چه يكدوميا جتا بوتنت. (۱۲) ابرام کنهانه سرډگارا نشت و لوت هما شهران جهمنند بوت که دشتا اتنت. لوتا وتی گدان زرت و سدومۍ نزيگا مک کرتنت. (۱۳) سدومۍ مردم بدکار و هداوندے ديما باز گنهکار اتنت.

ابرام هبرونا جهمنند بيت

(۱۴) لوت که چه ابراما جتا بوت، هداوندا گون ابراما گوشت: ”چه وتی همے جاگها، چمان چست کن و شمال، جنوب، روډراتک و روډدے نيما بچار، (۱۵) اے

سَجْهَيْنَ مُلْكََا كَه تَنُو كِنْدِگَا ائِ، چَه منی نِيْمْگَا اے تان اَبَد تئِي و تئِي نَسْل و پَدْرِچِيگ اِنْت. (۱۶) تئِي نَسْل و پَدْرِچَا زَمِيْنِے دِنْزَانِي پِيْمَا بَارَ كَنَان، اگن كَسِے دِنز و گُبَارَان هَسَاب كَرْت كَنْت، گُرَا تئِي نَسْل و پَدْرِچَا هَم هَسَاب كَرْت كَنْت. (۱۷) پَادَا، اے مُلْكُے دَرَاجِي و پُرَاهِيَا تَرَّ و گرد بكن، كِه اِشِيَا مَن تَرَا دُئِيَان. (۱۸) گُرَا اِبْرَامَا وَتِي گِدَان چِسْت كَرْتَنْت و هَبْرُونَا شَت و مَمْرَهْے مَزْنِيْن دَرچَكَانِي نَزِيْگَا جَهْمَنْد بَوْت. اوْدا پِه هُداوَنْدَا كُرْبَانْجَاهِے اَدِّي كَرْت.

اِبْرَام لَوْتَا رَكْنِيْت

(۱) شِيْنَارْے بادشاه اَمْرَاپِل و اِلَاسْرْے بادشاه اَرِيوك و اِيْلَامْے بادشاه كِدرَلَاْمِر و گوْبيْمْے بادشاه تِيْدَالْے زَمَانْگَا، (۲) اے بادشاهان گوْن سُدومْے بادشاه بَارَه و گُمُورَهْے بادشاه بَرشَا و اَدْمَهْے بادشاه شَنَاب و سَبُويْمْے بادشاه شِيْمِر و بِيْلَهْے بادشاها جَنگ كَرْت. بِيْلَهْے دومي نام سَوَهْر اِنْت. (۳) نوْن اے گُدِي پَنچِيْن بادشاه، سِدِيْمْے دَرگَا، بَزَان وَاْدَزْرْے دَرگَا يَكْجَاه بَوْتَنْت. (۴) اِشَان تان دَوَازدِه سَالَا كِدرَلَاْمِرْے هِزْمَت كَرْت و سِيْزْدِهْمِي سَالَا سِرْكَشِي اِش كَرْت. (۵) چَارْدِهْمِي سَالَا كِدرَلَاْمِر گوْن هَمْرَاهِيْن بادشاهان اَتَك و رِپَاهِي مَهْلُوكِي مَان اَشْتِرُوت كَرْنِيْمَا پُرُوش دَات، زُوْزي مَهْلُوكِي مَان هَامَا و اِيْمِي مَهْلُوكِي مَان شَاوَه كِرِيَاْتِيْمَا پُرُوش دَاتَنْت. (۶) هُوْرَايِي مَهْلُوكِي، مَان كوْهَسْتَكِيْن مُلْكََا، سَهِيْرَا بَكْر تَان اِل پارانا پُرُوش دَات. اِل پاران گِيَاْبَانْے نَزِيْگَا اِنْت. (۷) نوْن پَرْتَرْتَنْت و اِنْمِشِيَاْتَا بَزَان كَادِشَا اَتَكْنْت و اَمَالِيكِيَانِي سَجْهَيْنَ مُلْكِش گِيْت. هَسَاْسُون تَمَارَا نِشْتَكِيْن اَمُورِيَانِي مُلْكِش هَم گِيْت.

(۸) گُرَا سُدومْے بادشاه، گُمُورَهْے بادشاه، اَدْمَهْے بادشاه، سَبُويْمْے بادشاه و بِيْلَهْے، بَزَان سَوَهْرْے بادشاه، دُئَا دَر اَتَكْنْت و سِدِيْمْے دَرگَا جَنگْے تِيْيارِي اِش كَرْت و (۹) گوْن اِيْلَامْے بادشاه كِدرَلَاْمِر و گوْبيْمْے بادشاه تِيْدَال و شِيْنَارْے بادشاه اَمْرَاپِل و اِلَاسْرْے بادشاه اَرِيوكَا جَنگِش كَرْت، بَزَان چَار بادشاه، پَنچ بادشاهْے هِلَاپَا. (۱۰) سِدِيْمْے دَرگ چَه دَامْبِرْے كَنْدَا پُر اَت و وَهْدِے سُدوم و گُمُورَهْے بادشاه تَتَكْنْت، بَزَان مَرْدَم اے كَنْدَانِي تَهَا كِيْت و اے دَكِه مَرْدَم دِيْم پِه كوْهَسْتَكَا تَتَكْنْت. (۱۱) گُرَا چَارِيْن بادشاهان سُدوم و گُمُورَهْے سَجْهَيْنَ مَال و

مَدّی و توښگ زرت و شتنت. (۱۲) ابرامې برازاتک لوت، سُدوما جهمند ات. آش هم گپت و گوڼ سجھين مال و مَدّيا گوڼ و ت بُرت.

(۱۳) يک مردمې تتک و ابرانيين ابرامې کړا اتک و اے هالی دات. اے وهدا ابرام، اموريين ممرهه مزيين درچکانی نزيگا نشتگ ات. اموريين ممره، اشکول و انرې برات ات. اشانی و ابرامې نياما اهد و پيمانې هست ات. (۱۴) وهدې ابراما اشکت که منی برازاتک گرگ و برگ بوتگ، وتی هما سئې سد و هژدهين در اورتگين جنگول، که آيئې لوگا پيدا بوتگ اتنت، زرتنتی و تان دانئې شهرا دژمنانی رندا کپت. (۱۵) شپئې وهدا آيا و تې همراه تُولی تُوليا بهر کرتنت و دژمنئې سرا ارشی کرت و پرؤشی داتنت و تان هوبها، که دَمشکئې شمالا انت، آيانی رندا کپت. (۱۶) ابراما سجھين مال و مَدّی پچ گپتنت و وتی برازاتک لوت و آيئې مال و هستی، جنين آدم و اے دگه مردم پدا اورتنت.

ملکيسديک ابراما برکت دنت

(۱۷) وهدې ابرام چه کدرلامر و آيئې همپتتين بادشاهانی پرؤش دئيجا رند پر ترگا ات، سُدومئې بادشاه تان شاوهئې درگا، که بادشاهئې درگ انت، آيئې پيشوازياتک. (۱۸) گړا شليمئې بادشاه ملکيسديکا، که بُرزين ارشئې هدائې دینی پيشوا ات، نان و شراب اورت. (۱۹) آيا ابرام برکت دات و گوشت:

”ابرام! ترا چه بُرزين ارشئې هدا،

آسمان و زمينئې اَدّ کنوکئې نيَمگا برکت برسات.

(۲۰) بُرزين ارشئې هدايا ستا و سنا بات

که دژمنی تئیی دستا داتنت.“

گړا ابراما، آييارا چه هر چيزا دهیک دات.

(۲۱) سُدومئې بادشاه گون ابراما گوشت: ”منی مردمان منا بدئې و مال و

مَدِّيَان بږور، تئییگ انت.“ ۲۲) ابراما گون سُدومئے بادشاهه گوشت: ”من هُداوندئے دیمه، بَرزین اَرشئے هُدا، آسمان و زمینئے جوژ کنوکه دیمه دست چست کرتگ و سئوگند وارتگ ۲۳) هرچه که تئییگ انت، من چه آیان هچ نزوران، یگ بندیکه یا سواس بندے هم نزوران. چش مبيت تئو بگوشه که ابرام من هستومند کرتگ. ۲۴) من هچ چیز نزوران آید چه هما وراکان که ورنایان وارتگ انت و هما مردمانی بهرا که منی همراهیا آتگگ انت، بزان انر، اشکول و ممره. آ وتی بهرا بزورنت.“

گون ابراما هُدا ئه اهد و پیمان

۱) چه اے چیزان و رند، هُداوندئے هبر الهام و شُبینئے تها په ابراما آتک: ”او ابرام! مئرس، من تئیی اسیر آن. تئیی اِنام سک مزن انت.“ ۲) بله ابراما گوشت: ”او هُداوندین هُدا! تئو منا چه دئیه؟ منا وه چک نیست و منی لوگئے وارس دَمشکی ایلیر انت.“ ۳) پدا گوشتی: ”تئو منا چک و پُشپدے نداتگ و باندا روچ منی لوگئے هزمتکارے منی وارس بیت.“ ۴) بله هُداوندئے هبر ابراما سر بوت که اے هزمتکار تئیی وارس نبیت، تئیی چندا مردین چک بیت و هما تئیی وارس بیت. ۵) هُداوندا ابرام دُنا بُرت و گوشت: ”آسمانا بچار و استاران هساب کن، اگن هسابش کرت کنئے. تئیی نسل و پدریچ اِشانی پئیمه باز بیت.“ ۶) ابراما هُداوندئے سرا باور کرت و هُداوندا ابرامئے اے باور، په آیا پاکي و پلگاریه هساب کرت.

۷) نون هُداوندا گون آیا گوشت: ”من هما هُداوند آن که ترا چه گلدانیانی شهر اورا دَرَن کرت و آورت که اے سرډگارا ترا بدئیان و تئو اِشیئے واهند ببئے.“ ۸) بله ابراما گوشت: ”او هُداوندین هُدا! من چوَن بزنان که اِشیئے واهند بان؟“ ۹) گرا هُداوندا گوشت: ”په من سئے سالیگین مادگین گوکه، سئے سالیگین بزه، سئے سالیگین گورانده، شانتله و گسانین کیوته بیار.“ ۱۰) ابراما اے سجهین په هُداوندا آورت و دو کپا کرتنت و هر تل، دومی تلئے دیمه ایر کرت، بله مرگی کپ نکرتنت. ۱۱) دوندوارین مرگ که اے جُونانی سرا نشتنت، ابراما گلینتنت.

(۱۲) وهدے روچ ایر نندگا ات، ابرام گرانین وایا گیت و بزین و ترسناکین
تهاریا آیئے سرا مان شانت. (۱۳) گڑا هداوندا گوشت: ”دلجم بئے و بز ان که
تئی نسل و پدریچ انچین سرډگاریا درامدیئے پیما جهمنند بیت که آ ملک آیانی
نه انت. تئی اوبادگ اودا گلام بنت و تان چار سد سالا زلم و زوراکئے اماچ بنت.
(۱۴) بله من، آ کئوما سزا دئیان که تئی نسل گلام کنت. پدا تئی پدریچ گون
مزنین مال و مدییا چه اودا در کئیت. (۱۵) بله تئو وت په ایمنی وتی بنپیرکانی
کرا رنوءے و شرن مزنین امریا رند کبر کنگ بئے. (۱۶) تئی پدریچ، چارمی نسل
ادا پر تریت چیا که اموریانی بدکاری انگت پوره و سرجم نبوتگ.“

(۱۷) روچ که ایر نشت و تهاریا مان شانت، آسدانے که دوت دئیان ات گون
روکین مشلیا زاهر بوت و چه تلانی نیاما گوست. (۱۸) آ روچا هداوندا گون ابراما
اهد و پیمانے کرت و گوشتی: ”چه منی نیمگا اے سرډگار چه مسرئے شیپا بگر
تان پراتے مزنین کئورا تئی نسل و پدریچئینگ انت، (۱۹) بز ان کنی و کنیزی و
گدمونی و (۲۰) هیئی و پریزی و ریاهی و (۲۱) اموری و کنهانی و گرگاشی و
بیوسی مهلوکئے سرزمین.“

هاجر و اسمایل

(۱) ابرامے لوگی ساراییا چک نبوت. ساراییا مسری مؤلدے هست ات که
نامی هاجر ات. (۲) ساراییا گون ابراما گوشت: ”هداوندا منی دیم داشتگ و
چک اورت نکنان. تئو برئو و گون منی مؤلدا بوپس که بلکین منا چه آیئے نیمگا
چکے بیت.“ ابراما سارایئے گپ زرت. (۳) وهدے ابراما ده سال کنهانا
گوازینتگ ات، آیئے جن ساراییا وتی مسری مؤلد هاجر زرت و ابرامارا په جنی
دات. (۴) ابراما گون هاجر ویت و واب کرت و هاجرے لاپ پز بوت. وهدے
هاجر زانت که منی لاپ پز انت، وتی بانکے مان نیارگی بندات کرت. (۵) گڑا
ساراییا گون ابراما گوشت: ”اے ازاب و شدت که منی سرا کپتگ، اشیئے زمهوار
تئو ائے. من وتی مؤلد تئی بگلا دات و نون وهدے زانت که لاپی پز انت، منا
مان نیاریت. هداوند منی و تئی نیاما دادرس بات.“ (۶) بله ابراما گون ساراییا

گوشت: ”تئی مۆلد تئی دستا انت، گوڼ آيا هما پئما بکن که تئی دلا شرتَر انت.“ گڙا سارايی، هاجرئ سرا ترند بوت و هاجر چه آيا تتک.

۷ هداوندئ پريشتگا هاجر گيا بانا، چمگيئ کړا ديست. اے هما چمگ انت که شورئ راهئ سرا انت. ۸ پريشتگا گوشت: ”او هاجر، سارايئ مۆلد! تئو چه کجا آتکگئ و کجا رنؤگا ائ؟“ هاجر گوشت: ”من چه وتی بانک ساراييا تچگا آن.“ ۹ گڙا هداوندئ پريشتگا گوشت: ”وتی بانکئ کړا واتر کن و وتا همايئ دستا دئ.“ ۱۰ پريشتگا چش هم گوشت: ”هداوند گوشت که من تئی نسل و پدريچا انچؤ باز کنان که چه هسابا دَن بنت.“

۱۱ هداوندئ پريشتگا پدا گوشت:

”نون تئو لاپُر ائ و

مردين چکئ کارئ.

چکئ ناما اسمائل بکن

چيا که هداوندا تئی پريات اشکتگ.

۱۲ اے بچک وکشيئن هرے بيت

اے سجھينانی دژمن بيت و

سجھين اشئ دژمنيا کننت.

اے وتی زندا گوڼ وتی سجھين براتان

په جنگ و جيژه گوازينيت.“

۱۳ هداوندا که گوڼ هاجر هبر کرت، هاجر هداوندارا اے نام بست: ”تئو

هما هدا ائ که منا گندئ.“ چيا که هاجر گوشت: ”نون من هما ديست که منا

مُدام گنديت.“ ۱۴ پميشکا اے چات، بهيرلهايي رويی نام کيت. اے چات، کادش

و بیردئے نیاما انت.

۱۵ گڑا هاجرا په ابراما مردین چکے پیدا کرت و ابراما هاجرئے اورتگین
چکے نام اسمایل کرت. ۱۶ وهدے هاجر په اسمایلا چلگ بوت، ابرامئے امر
هشتاد و شش سال ات.

سنت کنگے اهد و پیمان

۱ ابراما که نئود و نه سال بوت، هداوند آبیئے دیما زاهر بوت و گوشتی:
”من پرواکین هدا آن، منی راها برئو و په بیمنیاری زند بگوازیں. ۲ من وتی و
تئی نیامئے اهد و پیمانا پگا کنان که تئی چک و نماسگان سک باز کنان.“ ۳
گڑا ابرام دیم په چیر کیت و هدایا گون آییما گوشت: ۴ ”بچار، اے گون تنو من
هدائے اهد و پیمان انت که تنو بازیں کئومیئے پت بئے. ۵ چه اد و رند تئی
نام ابرام نبیت، تئی نام ابراهیم بیت، چیما که من ترا بازیں کئومیئے پت کرتگ.
۶ من ترا سک باز پُرسمر کنان و چه تنو کئوم و راج جوژ کنان و چه تنو
بادشاه ودی بنت. ۷ من وتی و تئی نیامئے اهد و پیمانا ابدمانین اهد و
پیمانے جوژ کنان، گون تنو و گون تئی آیوکیں نسل و پدریچا. من تئی هدا آن
و چه تنو رند تئی پُشیدئے هدا بان. ۸ من کنهانئے سجھین سردگارا، که انون
تنو ادا درامدے ائے، تئی و چه تنو رند تئی نسل و پدریچئے ابدی ملکت کنان و
آیانی هدا بان.“

۹ گڑا هدایا گون ابراهیم گوشت: ”بله تنو ابراهیم باید انت منی اهد و
پیمانا برجاه بدارئے، تئی جند و تئی نسل و پدریچ، پُشت در پُشت. ۱۰ منی
اهد و پیمان گون تئی جندا و چه تنو رند گون تئی پُشیدا اش انت و باید انت
شما برجاهی بداریت: شمئے هر مردین باید انت بُرک و سنت کنگ ببیت. ۱۱
شما وتا سنت بکناینت. اے هما اهد و پیمانئے نشانی بیت که منی و شمئے نیاما
انت. ۱۲ آیوکیں نسل و پدریچانی تھا، شمئے نیاما همک هشت روچیگین
مردین چک باید انت سنت کنگ ببیت، تنها شمئے جندئے لوگن چک نه، هما
زهریدین گلام چک هم که شمئے نسل و پدریچ نه انت و شما چه دئی مردمان په

بها زرتگان، آ هم سُنْت کنگ بېنت. (۱۳) ثرے شمے لوگا پېدا بېنت يا که شما آيان په بها بگريټ، بايد انت سُنْت کنگ بېنت. اے پئېما شمے جسم و جانا، مني آهد و پئېمان ابدمان بېت. (۱۴) هر سُنْت نکرتگين مردين که جسمي سُنْت کنگ نبوتگ، چه وتي کئوما سڼدگ بېت، چيا که مني آهد و پئېماني پروشتگ.

(۱۵) هدايا گون ابراهيميما گوشت: ”بله وتي لوگي ساراييا چه اد و رند سارايي تئوار مکن، آيئے نام ساره بېت. (۱۶) من برکتی دئيان و ترا چه آيا مردين چکے بېت. من سارها برکت دئيان و آ کئوماني مات بېت، کئوماني بادشاه چه آيا پېدا بنت.“ (۱۷) گزا ابراهيميما ديم په چير کپت و کندتي و وتي دلا گوشتي: ”چه سد ساليگين مرديا چکے پېدا بېت؟ ساره نئود سالگيا چکے کاريت؟“ (۱۸) ابراهيميما گون هدايا گوشت: ”اسمايل وتي زندا تئبي بارگاها بگوازينات.“

(۱۹) هدايا گوشت: ”اټه، تئبي جن ساره چکے کاريت و تئو بايد انت چکے ناما اساک بکنئے. من وتي آهد و پئېمانا گون اساک برجاه داران و چه آيا رند، اے په آيئے نسل و پدريچا ابدمانين آهد و پئېمانے بېت. (۲۰) اسمائيلے بارئوا هم من تئبي هبر گوش داشت: من آيا اَلَم برکت دئيان، آيا پُرسَمَر کنان و آيئے نسل و پدريچا سک باز کنان. آ دوازده شهزادگے پت بېت و چه آيا مزين کئومے پېدا کنان. (۲۱) بله وتي آهد و پئېمانا گون اساک برجاه داران که ديمي سالا همے وهدا چه سارها پېدا بېت.“ (۲۲) وهده هدايا وتي هبر گون ابراهيميما هلاس کرتنت، چه آيئے کرا برزاد شت.

(۲۳) هما روچا ابراهيميما وتي چک اسمائيل، وتي لوگا پېدا بوتگين سجهين مردين و زرهريدن گلام، لوگے سجهين مردين زرت و سُنْت کنايتنت، هما پئېما که هدايا گوشتگات. (۲۴) ابراهيميما وهده سُنْت کنگ بوت، امري نئود و نه سال ات. (۲۵) آيئے چک اسمائلا سيژده سال ات. (۲۶) پت و چک هما يگين روچا سُنْت کنگ بوتنت. (۲۷) ابراهيميما لوگے سجهين مردين، هما که آيئے لوگا پېدا بوتگ انت و هما زرهريدن گلام که آيا چه دني مردمان په بها زرتگان، گون آيا هوريگا سُنْت کنگ بوتنت.

① ھداوند ممرھے مزین درچکانی نزیگا ابراھیمے دیم زاهر بوت.
 نیمروچے ٹاک ات و ابراھیم وتی گدائے دپا نشتگات. ② ابراھیم چم چست کرتنت، دیستی کہ سے مرد منی نزیگا اوشتاتگ. آیا کہ دیستنت، چہ گدائے دپا پہ اشتاپی آیانی وشتاکا شت، پہ ادب سری جھل کرت و ③ گوشتی: ”او منی واجه! منا ازت بدے، چہ وتی هزمتکارا سر مگوز و گون من بجل. ④ بل بچک پہ شمے پادانی شودگا گمے آپ کارنت، شما درچکے چیرا آرام کنیت. ⑤ شما کہ وتی هزمتکارے کرا اتکگیت، بل پہ شما ورگ کاران، آپ و تامے بکنیت و رندا دیم برئویت. “ گوشتش: ”سر، هرچے کہ تئو گوشے. “ ⑥ ابراھیم اشتاپ اشتاپا سارھے کرا گدانا شت و گوشتی: ”زوت کن، سے کیاس شرین آرت بزور، ترش کن و نغن پیچ. “ ⑦ ابراھیم وت دیم پہ گورما میدان کرت، شرین پزورین گوسکے دری چت و هزمتکاریا داتی. هزمتکارا زوت اڈ کرت. ⑧ گرا شیر و شیلانچ و پتکگین گوشتی زرت و آیانی دیم دانتت. آ کہ ورگا اتنت، ابراھیم آیانی کرا، درچکے چیرا اوشتات.

⑨ آیان جست گیت: ”تئی لوگی سارہ کجا انت؟“ ابراھیم پسو دات: ”اودا گدائے تھا انت. “ ⑩ گرا چہ آیان یگیا گوشت: ”ایو کین سالا همے وهدا آلم تئی کرا پر تران و تئی لوگی سارہا مردین چکے گوران بیت. “ سارہ آییے پُشتی نیمگا، گدائے دپا، گوش دارگا ات. ⑪ نون ابراھیم و سارہ پیر و آجز اتنت و سارہا جنینی ماھانگ نبوت. ⑫ گرا سارہا دلا کندت و گوشت: ”من پیر آن و منی واجه آجز انت، نون منا چہ وشی و لرتے رسیت؟“ ⑬ گرا ھداوندا گون ابراھیم گوشت: ”سارہا چیا کندت و گوشت: “اے پیرانسریا، پہ راستی منا چکے بیت؟“ ⑭ چشین کارے هست کہ پہ ھداوندا گران بیت؟ گیشنگین وهدا، دیمی سالا تئی کرا پر تران و سارہا مردین چکے بیت. “ ⑮ سارہا ترست، دروگی بست و گوشتی: ”من نگندت. “ بلہ ھداوندا گوشت: ”پہ راستی تئو کندت.“

(۱۶) اے سئيېن مرد چه اوډا پاد آتک و راه گيتنت. ديم په سدوما چارتش. ابراهيم هم شت گوڼ که آيان رهاډگ بکنت. (۱۷) گړا هداوندا گوشت: ”آ کار که منا کنگی انت، چه ابراهيم چيري بدئيان؟ (۱۸) ابراهيم آلا مزن و زورمندين کئومے جوړ بيت و آيئے سئوبا زمينئے سجھين کئوم برکت گرت. (۱۹) چيا که من، ابراهيم در چتگ که وتی چک و لوگئے مردمان حکم بدنت که چه آيا رند، په پهریزکاری و انساپ من هداوندئے راها رئوان بنت تانکه په ابراهيم هما کارا بکنان که گوڼ آيا کئولن کرتگ.“

(۲۰) گړا هداوندا گوشت: ”سدوم و گمورهئے هلاپا پرياته چست انت. آيانی گناه همينچک باز انت (۲۱) که من جهلاد رئوان و چاران بارين آيانی کرتگين کار هما پرياته گدا باز انت که په من سر بوتگ؟ اگن چش نه انت، وه من سهيگ بان.“ (۲۲) گړا آ مردان وتی راه تاب دات و ديم په سدوما شتنت، بله ابراهيم انگت هداوندئے بارگاها اوشتوک ات. (۲۳) گړا ابراهيم نزيک آتک و گوشتی: ”تئو په راستی پهریزکارا هم گوڼ بدکارا روپئے و برئے؟ (۲۴) اگن شهرا پنجاه پهریزکارين مردم ببیت، گړا؟ انگت آ شهرا روپئے و برئے؟ هما پنجاهين پهریزکارانی هاترا آ شهرا نبکشئے؟ (۲۵) چه تئیی دستا چشين کارے مبات که پهریزکارا گوڼ بدکارا هوړ بکشئے و پهریزکار و بدکارا يگين چما پچارئے. سجھين جهانئے دادرس په هک و انساپ کار نکنت؟“

(۲۶) هداوندا گوشت: ”اگن سدومئے شهرا پنجاه پهریزکار بگندان، آيانی هاترا آ سجھين جاگها بکشان.“ (۲۷) ابراهيم پسسو دات و گوشت: ”من که هاک و پړے آن، من نون همينکس دلير بوتگان که گوڼ هداوندا هبر کنان، (۲۸) بله اگن چه پنجاهين پهریزکاران پنج کم ببیت، په اے پنچين مردمانی کم بئيجا سجھين شهرا تباہ کنئے؟“ هداوندا پسسو دات: ”اگن من چل و پنچ هم بگندان، شهرا تباہ نکنان.“ (۲۹) ابراهيم پدا گوڼ آيا گوشت: ”اگن چل بنت؟“ هداوندا گوشت: ”همے چلينانی هاترا هم تباہی نکنان.“ (۳۰) گړا گوشتی: ”او هداوندا زهر

مَکِراتئې، بله پل که من هېر کنان، اگن تهنا سی بېنت؟“ هُداوندا پَسَو دات: ”اگن سی بگندان هم شهرا تباۀ نکنان.“ (۳۱) اِبراهيما گوشت: ”نون که من دل کرتگ و گون تئو هُداوندا هېر کنگا آن، اگن اوډا تهنا بیست بیبت؟“ گوشتی: ”اے بیستینانی هاترا هم شهرا تباۀ نکنان.“ (۳۲) اِبراهيما گوشت: ”او هُداوندا زهر مَکِراتئې، من انگت گپے کنگ لوټان. اگن اوډا تهنا ده بیبت، گُرا؟“ پَسَوی ترینت: ”آ دهین مردمانی هاترا هم آ شهرا تباۀ نکنان.“

(۳۳) وهده هُداوندا گون اِبراهيما هېر هلاس کرت، چه اوډا شت و اِبراهيما هم وتی لوگا پر ترَت.

سُدومئې گناه

(۱) بېگها، دوین پریشتگ سُدوما سر بوتنت. لوت شهرئې دروازگئې دپا نشتگ آت. وهده پریشتگی دیستنت، پاد آتک و آیانی پيشوازی شت، په ادب سري جهل کرت و (۲) گوشتی: ”او منی واجهان! وتی کسترئې لوگا بیایت و وتی پادان بشودیت. شپا همدا بجلیت و بامگواها سر بگریت.“ آیان گوشت: ”إنه، ما وتی شپا شهرئې چارراها گوازیین.“ (۳) بله لوتا همینچک مئت کرتنت که آیان راه تاب دات و لوتئې لوگا شتنت گون. لوتا په آیان شامے تئیار کرت، بیهمیرین نگی اڈ کرت و آیان وارت.

(۴) آ انگت نوپتگ آنتت که چه سُدومئې هر کُنډا سجھین مردین، پیر و وړنا آتکنت و لوگش انگر کرت. (۵) آیان لوت گوانک جت و گوشت: ”همے بچک که انشپی تئی لوگا آتکگ آنت، کُجا آنت؟ مئې کُرا بیارش که ما گون آیان وپت و واپ کنین.“

(۶) لوت دُنا در آتک و پُشتا دروازگی بند کرت. (۷) گوشتی: ”نه، منی براتان! من دَسَت بندان، اے بدین کارا مکنیت. (۸) بچاریت، منا دو جنین چک هست که انگت گون هچ مردینا وپت و واپش نکرتگ. من آیان شمئې کُرا کاران، گون آیان هرچه شمئې دل لوټیت، بکنیت. بله اے مردمان کار مداریت که منی لوگا آتکگ آنت و منی مئیار آنت.“ (۹) آیان گوشت: ”یک کُربئې“ و وت مان وتا

گوشتش: ”اے مرد درامدے ات و مئے شہرا آتکگ. نون مئے مستریا کنگ لوٹیت.“
 پدا گوڼ لوتا گوشتش: ”نون ما تئیی چندا چه اے بچگان گنتر کنین.“ لوٹش
 تیلانک دئیان کرت و دیم شتنت که دروازگا پېروشت. (۱۰) بله پريشتگان دست
 دئا شھارت، لوٹش لوگئے تها گشت و دروازگش بست. (۱۱) پريشتگان، دروازگئے
 دپئے مردمانی، وړنا و پيرينانی چم تھار کرتنت که دروازگا در گيتک مکننت.

(۱۲) نون آ دوینان گوڼ لوتا گوشت: ”ترا ادا دگه گسے هست، زامات، بچ،
 جنک، یا دگه سیاد و وارسے که اے شھرا انت؟ اگن هست، گڑا چه ادا درش کن
 (۱۳) که ما اے جاگھا تباہ کنین. اے شھرئے هلاپا انچین مزین پریاتے هداوندا سر
 بوتگ که مارا په اے شھرئے تباہ کنگا رئوانی داتگ.“ (۱۴) گڑا لوت شت و وتی
 زاماتی گوشتنت، هما که گوڼ آییئے جنگان سانگ کنگی اتنت: ”اشتاپ کنیت و
 چه ادا در کپیئت که هداوند اے شھرا تباہ کنت.“ بله آییئے زاماتان دلا گوشت که
 لوت مسکرا کنگا انت.

لوت چه شھرا در کنیت

(۱۵) بامگواه که بوت، پريشتگان لوت هچ کرت و گوشت: ”زوت کن وتی جن
 و دوین جنگان چه ادا بزور و برئو، اگن نه اے شھر که سزا دئیگ بیت، شما هم
 روپگ و برگ بیت.“ (۱۶) بله لوتا که دیر کرت، آ مردان، لوت و لوتئے جن و دوین
 جنگ دستا گپنت و چه شھرا دن برنت، چیا که هداوندا آیانی سرا رهم
 کرتگ ات. (۱۷) وهدے آش چه شھرا دن برنت، چه پريشتگان یگیا گوشت: ”بچ
 و پشتا چک مجن. دشتا هچ جاگه مه اوشت. دیم په کوھان بچ، اگن نه روپگ و
 برگ بئے.“ (۱۸) بله لوتا گوشت: ”اټه واجهان! رهم کنیت. (۱۹) شما منی سرا،
 وتی گسترئے سرا رهم کرتگ و گوڼ منی زندئے رگینگا پيش داشتگ که چينکدر
 مهربان ایت. بله من دیم په کوھان تتک نکنان. چو مبيت که اے تباھی منا مان
 بروپیت و من بمران. (۲۰) بچار، منی نړیگا شھرے هست که دیم په آييا تتک
 کنان. گسانین شھرے، پل که دیم په آييا بچان. اے وه گسانین شھرے، نه؟ گڑا
 منی جان رگیت.“ (۲۱) پريشتگا گوشت: ”سر انت، تئیی اے واهگا پوره کنان و
 اے شھرئے ناما که تنو گرگا ائے، اشي تباہ نکنان. (۲۲) بله زوت بچ و برئو. تانکه
 تنو اودا سر نئے، من هچ کرت نکنان.“ پمیشکا اے شھرئے نامش سوهر کرت.

سُډوم و ګمورهئې تباھي

(۲۳) لوت که سوهره رست، روچا نوکی ټک کرتگات. (۲۴) گړا هداوندا سُډوم و ګمورهئې سرا آس و گوکرت گوارینت. اے آس و گوکرت چه هداوندئې نیمگا، چه آسمانا رتکنت. (۲۵) اے پیما، هداوندا آ شهر و سجھین دشت و شهرانی سجھین جهمند و سبزگ تباہ کرتنت. (۲۶) بله لوتئې جنا پُشتا چک جت و وادئې بټے بوت.

(۲۷) ابراهیم سُهبا ماھله پاد آتک و هما جاگها شت که پیسریگین رندا هداوندئې بارگاها اوشتاتگات. (۲۸) سُډوم و ګمورهئې نیمگا، جھلا، سجھین دشتئې نیمگا چارتی و دیستی که چه زمينا بزین دوټے چست انت، چو کورهئې دوټا. (۲۹) هدايا که دشتئې شهر سر و چیر کرتنت، ابراهیمئې ترانگا کپت. هما شهران که لوت جهمند بوتگات، آیانی تباہ کنگئې وهدا هدايا لوت چه اوډا در کرت.

لوت و لوتئې جنک

(۳۰) لوت گون وتی دوین جنگان چه سوهره لډت و کوهستگا جهمند بوت، چیا که سوهره نندگی ترست. لوت گون دوین جنگان گاریئې تھا نشت. (۳۱) یک روچه مسترین جنکا گون گسترینا گوشت: ”مئې پت پیر انت و ادا دگه هچ مردینئې نیست که گون ما وپت و وابه بکنت، انچو که سجھین دنیائې دود انت. (۳۲) بیا پتا شراب وارینین و گون آیا وپت و وابه کنین که چه هماییا وتی نسل و پدريچا ديما برین.“ (۳۳) آ شپا وتی پتش شراب وارینت و مسترین جنک شت و گون پتا وپت و وابه کرت. لوت نه آییئې وپسگا سهیگ بوت، نه پاد آيگا.

(۳۴) دومی روچا مسترین جنکا گون گسترینا گوشت: ”دوشی من شت و گون پتا وپتان، بیا انشپی پدا شرابی دئیین و تئو برئو و گون آیا بوپس. چه هماییا وتی نسل و پدريچا ديما برین.“ (۳۵) گړا پیسریگین شپئې پیما وتی پتش شراب وارینت، گسترین جنک پاد آتک و گون پتا وپت و وابه کرت. لوت نه آییئې

وېسگا سهېگ بوت، نه پاد آيگا. (۳۶) لوتئې دوږن جنګ چه وتی پتا لاپ پُر بوتنت.
 (۳۷) مسترین جنګا مردین چکے بوت و نامی موآب کرت. موآب، مروچيگین
 موآبیانی پت انت. (۳۸) گسترین جنګا هم مردین چکے بوت و نامی بن آمی کرت.
 بن آمی مروچيگین آمونیانی پت انت.

ابراهیم و ابیمَلک

(۱) ابراهیم چه اوډا لډت و نگیبئې دمگا شت و کادش و شورئې نیاما جهمند
 بوت. تان چیزې وهدا گِرا را درامدئې پیما زندی گوازینت. (۲) ابراهیم و تی
 جن سارهې بارنوا گوشت: ”منی گهار انت.“ گِرا گِرائې بادشاه ابیمَلک و تی مردم
 رنوان دانت و سارهې و تی کِرا بُرت. (۳) بله شپا هدا ابیمَلکئې و ابا آتک و
 گوشتی: ”بچار، اے جنین که تئو برتگ، تئو اشیئې سئوبا مرئې. اے سور
 کرتگیئې.“ (۴) ابیمَلک انگت سارهې نزیکا نشتگات، گوشتی: ”او منی هداوند!
 بیگناهین کئومې تباہ کنئې؟“ (۵) ابراهیم و ت گون من نگوشت: ”اے منی گهار
 انت؟ و ساره و ت نگوشت: ”اے منی برات انت؟“ من اے کار گون سایین دل و
 پاکین دستے کرتگ.“ (۶) هدا یا گوشت: ”هئو! من زانان که تئو اے کار گون
 سایین دله کرتگ و من هم ترا نه اشت که منی گنهکار ببئې، پمیشکا من ترا اے
 جنینئې دست جنګا نه اشت. (۷) نون اے مردئې جِنا بدئې. اے مرد تبیې. په تئو
 دوا کنت و تئو زندگ مانئې. بله اگن اے مردئې جِنا مدئې، دلجم بئې که تئو
 جند و تئو سجھین مردم آلا مرنت.“

(۸) ابیمَلک سُهبا ماهله پاد آتک، و تی سجھین هزمتکاری لوټاینتنت و هرچه
 که بوتگات، سجھین هالی دانت. آیان سک ثرست. (۹) گِرا ابیمَلک ابراهیم
 لوټاینت و گوشت: ”تئو چیا گون ما چش کرت؟ من تئو کجام کار هراب
 کرتگات که تئو منی جند و منی مُلک چشین مزین گناهې سرا دانت؟ تئو گون
 من انچین کارے کرت که کس گون کسا نکنت.“ (۱۰) ابیمَلک چه ابراهیم جُست
 کرت: ”تئو دلا چه هستات که چشت کرت؟“ (۱۱) ابراهیم پَسو دات: ”من
 و تی دلا گوشت ادا هچ هدا ثرسی نیست و منی لوگیئې سئوبا مردم منا کُشت.

١٢ سارَہ چوټاها وە منی گهار انت که منی پتئے چک انت، بل ترے منی ماتئے چک نه انت، بله رندا ما سور کرت و آ منی لوگی بوت. ١٣ وهدے هدايا منا چه منی پتئے لوگا دریدر کرت، من گوڼ سارَها گوشت: 'اگن منا دوست دارئے، هر جاگه که رئوین، بگوښ: "اے منی برات انت."

١٤ گزا اَیملکا پَس و گوک و گلام و مؤلد آورت و ابراهیمارا دات و آیئے لوگی سارَهی پر ترینت. ١٥ اَیملکا گوشت: "منی مُلک تئی دیمَا انت، هر جاہ که ترا دوست بیت همؤدا بنند." ١٦ گوڼ سارَها گوشتی: "من تئی براتا هزار نگره دیان. تئی سجھین مردمانی دیمَا اے ملاما پُر کنان که تئو هچ رديے نکرتگ." ١٧ گزا ابراهیمَا هدائے کرا دوا کرت و هدايا اَیملک، آیئے لوگی و آیئے مؤلد دراه کرتنت که پدا چک آورت بکننت، ١٨ چیا که هداوندا ابراهیمَے جن سارَهئے سئوبا اَیملکئے لوگئے سجھین جنین چکبند کرتگ آنت.

اساکئے پیدائش

١ هما پئیمَا که هداوندا وت گوشتگات، سارَهئے سرا مهربان بوت و په سارَها هما کاری کرت که وادهی کرتگات. ٢ سارَهئے لاپ پُر بوت و ابراهیمَے پیرانسریا په آییا مردین چکے آورتی. چک هما گیشتگین وهدا پیدَا بوت که هدايا چه پیسرا ابراهیم هال داتگات. ٣ ابراهیمَا وتی اے چکئے نام، که چه سارَها پیدَا بوتگات، اساک کرت. ٤ اساکئے اُمر که هشت رۆچ بوت، ابراهیمَا سُنْت کناینت، هما پئیمَا که هدايا هُکم داتگات. ٥ اے وهدا که اساک پیدَا بوت، ابراهیمَے اُمر سد سال ات. ٦ سارَها گوشت: "هدايا منا 'کندگ' داتگ و هرگس که سهیگ بیت، گوڼ من گندیت." ٧ پدا گوشتی: "کئیا گوڼ ابراهیمَا گوشت کرت که سارَه چک شیر میچینیت؟ بله من په آییا مردین چکے آورت، آیئے پیریئے رۆچان."

هاجر و اسمائئے گلینگ

٨ ځک ژدان بوت و چه شيرا بسټش. اے روچا که اساکش چه شيرا
 بسټ، ابراهيم مزين داوتے کرت. ٩ بله سارها ديست که ابراهيمه هما چک
 که چه مسري هاجرا پيدا بوتگات، منا گلاگ گرگا انت. ١٠ گرا سارها گون
 ابراهيمه گوشت: ”اے مولدا گون چکا گلين. اے مولدے چک گون مني چک اساکا
 هچبر هم ميراس بوت نکنت.“ ١١ اے گپا ابراهيم سک پريشان کرت، چيا که
 اسمائل هم آيئے چک ات. ١٢ بله هدايا گون ابراهيمه گوشت: ”په بچکا و وتي
 مولدين زالا پريشان مبه. هرچه ساره ترا گوشيت، هما ور بکن، چيا که تئي
 نسل و پدريچ چه اساکا زانگ بيت. ١٣ من مولدين زائے چکا هم کئومے کنان
 چيا که آ هم تئي نسل و پدريچ انت.“

١٤ دومي شها ماهله ابراهيمه توښگ و مشکے آپ زرت و هاجرارا دات.
 مشک و توښگي هاجرے کوپکا دانت و گون چکا دري کرت. هاجر شت و
 بيرشيبه گيابانا سرگردان بوت. ١٥ مشکے آپ که هلاس بوتنت، چکي
 ډولکيئے بنا اير کرت، ١٦ وت دور شت و کساس تيرگشيئے راهه ديهم په ديما
 نشت. دلا گوشتي: ”چکے مرکا مگنداتان.“ چکے ديهم په ديما که نشتگات،
 کوگار کرت و گريتي.

١٧ هدايا چکے تنوار اشکت و هدايے پريشتگا چه آسمانا هاجر گوانک جت و
 گوشت: ”هاجر! ترا چه بوتگ؟ مئرس. چک هما جاگها که اير انت، هدايا آيئے
 تنوار چه همودا اشکتگ. ١٨ ياد آ، چکا چست کن، دستايي گر که من آيا مزين
 کئومے کنان.“ ١٩ هدايا هاجرے چم پچ کرتنت و هاجر آيئے چاته ديست. شت
 و مشکي پز کرت و چکي آپ دات.

٢٠ چک ژدان بوت و هدا گون آيا گون ات. چکا گيابانا زند گوازينت و
 تيرکمانه جنگا سک بلد بوت. ٢١ اسمائل، پارانه دشتا جهمنند بوت و ماتا گون
 مسري جنگيا سور دات.

ابراهيم و ابيملكي اهد و پنيما

٢٢) همے وهدا اَبِیْمَلِک و اَبِیئے لشکرئے مستر پیکولا گون ابراهیمًا گوشت:

”تنو هرچے که کنئے، هدا گون تنو گون انت. ٢٣) نون ادا گون من هداے سئوگندا بور که منا یا منی چکان یا منی اوبادگان رد ندئیے. هما پیما که من گون تنو مهربان بوتگان، تنو گون من و گون منی ملکا همے پیما مهربان بئے، گون همے ملکا که تنو درامدیے حسابا نشتگئے.“ ٢٤) ابراهیمًا گوشت: ”منا سئوگند انت.“

٢٥) ابراهیمًا اَبِیْمَلِکئے کرا اَبِیئے هزمتکارانی شکایت کرت که منی چاتے پُشتا کشتگش. ٢٦) اَبِیْمَلِکا گوشت: ”من نزانان اے کار کئیا کرتگ. تنو منا هال نداتگ و تان مروچی من اشیئے بارئوا هچ نه اِشکتگ.“ ٢٧) گزا ابراهیمًا پس و گوک زرت و اَبِیْمَلِکارا دانت و دوین مردان اهد و پیما بست. ٢٨) ابراهیمًا هیت گسانین میس چه رمگا جتا کرت. ٢٩) اَبِیْمَلِکا چه ابراهیمًا جُست کرت: ”تنو هیت گسانین میس جتا کرت، اشیئے مانا چه انت؟“ ٣٠) ابراهیمًا پَسئو دات: ”اے هیتین میشان چه منی نیمگا بزور. اے شاهدیے بیت که اے چات منیگ انت و من جتگ.“ ٣١) گزا آ جاگهئے نام بیرشیبه کنگ بوت، چیا که دوین مردان اودا سئوگندے وارت. ٣٢) اے پیما مان بیرشیبها اهد و پیما بستش. رندا اَبِیْمَلِک و اَبِیئے لشکرئے مستر پیکولا پیلستیانی سردگارا واتر کرت. ٣٣) ابراهیمًا بیرشیبها گزئے درچکے کشت و اودا هداوند، ابدمانین هداے نامی تنوار کرت. ٣٤) تان مزنین وهدیا ابراهیمًا پیلستیانی سردگارا درامدیے حسابا زند گوازیئت.

ابراهیمئے چکاس

١) اے چیزان و رند، هدايا ابراهیم چکاست. گون ابراهیمًا گوشتی: ”ابراهیم!“ ابراهیمًا پَسئو دات: ”جی!“ ٢) هدايا گوشت: ”وتی بچ، وتی یگین چک، اِساک که ترا دوست انت، بزوری و موریائے دمگا برئو. هما کوها که من ترا پیس داران، همودا بر و سوچگی گربانیگئے حسابا ندري کن.“

٣) دومی سُهبا ماهله، ابراهیم پاد آتک و وتی هری پلام کرت. وتی دو

هزمتکار و اِساکي زرتنت، په سوچگي گربانيگا داري پروشت و ديم په هما جاگها راه گيت که هدايا گوشتگات. (۴) نون سپرئ سئيمي روچ ات. ابراهيم چم چست کرتنت و چه دورا آ جاگهي ديست. (۵) گون وتي هزمتکاران گوشتي: ”شما گون هرا همدا بجليت، من و چک اودا رنوين و هدايا پرستش کنين و کايڼ.“ (۶) ابراهيم سوچگي گربانيگي دار زرتنت و وتي چک اِساکي بډا دانت، آس و کارچي وت زرتنت و دوين راه گيتنت. (۷) اِساکا گون وتي پت ابراهيم گوشت: ”مني پت!“ ابراهيم پَسو دات: ”جي مني چک!“ اِساکا گوشت: ”آس و دار وه اش انت، بله سوچگي گربانيگي گورانډ کجا انت؟“ (۸) ابراهيم پَسو دات: ”مني چک! سوچگي گربانيگي گورانډي کارا هدا وت چار و گزار کنت“ و آ دوين رنوان بوتنت.

(۹) وهده هما جاگها سر بوتنت که هدايا گوشتگات، ابراهيم گربانجا ه اډ کرت، داري سر په سر کرتنت و وتي چک اِساکي بست و گربانجاها، داراني سرا اير کرت. (۱۰) ابراهيم دست شهرت و کارچي زرت که وتي چکا هلاز کنان، (۱۱) بله هداوندئ پریشتگا چه آسمانا ابراهيم تنوار کرت: ”ابراهيم! او ابراهيم!“ ابراهيم پَسو دات: ”جي!“ (۱۲) پریشتگا گوشت: ”وتي دستا بدار و چکا هچ مکن. نون من زانان که تئو هدا ترسه ائ، چيا که تئو چک و پد نبوتئ و وتي بچ، وتي يکين چک هم منا دات.“ (۱۳) ابراهيم چم چست کرتنت و پُشتا چارت، ديستي ته گورانډي که کانئي ډنگران مان گيشتگ انت. ابراهيم شت، گورانډي زرت و وتي چکي جاگها سوچگي گربانيگ کرت. (۱۴) ابراهيم آ جاگهي نام کرت ”هداوند چار و گزار کنت“ و تان مروچيگا گوشگ بيت که: ”هداوندئ کوهي سرا، چار و گزار کنگ بيت.“

(۱۵) هداوندئ پریشتگا پدا ابراهيم چه آسمانا گوانک جت. (۱۶) گوشتي: ”هداوند گوشت: ’منا وتي سرئ سئوگند انت، تئو که وتي بچئ، وتي يکين چکي ديگا چک و پد نبوتئ، (۱۷) من هم په راستي ترا برکت ديان و تبي نسل و پدريچا انچو باز کنان که آسمانئ استار و تيابئ ريک انت. تبي پُشيد وتي ډرمناني شهران گرت و وتي ملکت کنت و (۱۸) زمينئ سجهين کوم تبي پُشيدئ سوبا برکت گرت، چيا که تئو مني هبر زرتگ.“ (۱۹) گزا ابراهيم وتي

هزمتکارانی کړا پر ترّت و آ، هورگا ديم په بيرشيبها راه گپنت. ابراهيم
بيرشيبها جهمند بوت.

ناهورئ چک

(۲۰) چيزه وهدا رند ابراهيمش سهيگ کرت که ملگها هم چک اورتگ، په
تئیی برات ناهورا چکی پیدا کرتگ. (۲۱) آییئ ائولی چک اوز انت، اوزئ برات
بوز و کمویل انت، کمویل، آرامئ پت انت. (۲۲) اے دگه چکی کسد و هزو و
پلداش و یدلاپ و بتویل انت. (۲۳) چه بتویلا ربکا پیدا بوت. ابراهیمئ برات
ناهورئ اے هشتین چک چه ملگها پیدا بوتنت. (۲۴) ناهورئ سريت که نامی
رهومه ات، چه آيا تبه و گهم و تهاش و ماگه پیدا بوتنت.

سارهه مرک

(۱) سارها یگ سد و بیست و هیت سال امر کرت. آییئ زندئ سال و روچ
همینکس انت. (۲) ساره، کنهانئ سرډگارا، کریه اربها بیران بوت. کریه اربهئ
دومی نام هبرون انت. ابراهیم شت که پرسا بندیت و په سارها بگریئ. (۳) پدا
چه لاشئ کړا پاد آتک و گوڼ هیټیان گوشتی: (۴) ”من شمئ نیاما درکئوم و
درامدے آن. منا په کبرستانیا، زمینی ئگرے بها بدئیئت که وتی مردگا کبر کرت
بکنان.“

(۵) هیټیان پسئو دات: (۶) ”او منی واجه! مئ هبران گوش دار. تئو مئ
نیاما پرواکین شهزادگے ائ. وتی مردگا مئ کبرستانا، گچینی جاگهیا کبر کن. چه
ما گس، ترا چه تئیی مردگئ کبر کنگا نداریت.“

(۷) ابراهیم پاد آتک و آ سرډگارئ مردم، بزان هیټیانی دیمه په ادب سری
جهل کرت. (۸) گوڼ آیان گوشتی: ”اگن شما رازیگ ایت که من وتی مردگا کبر
بکنان، گزا منی هبرا گوش داریت و سوهرئ چک ابروئ کړا منی سپارشا
بکنیت، (۹) که وتی گارا منی کړا بها بکنت، هما گار که مکپلها آییئ ډگارئ

گډی بهرا انت. جاگهئ پورهین کیمتا چه من بگیپت که منا شمئ ملکا کبرستانه
بیت.

۱۰ اپرون هیئی همودا مردمانی نیاما نشتگات. ابراهیمئ پسنوی انچش
دات که آیئ شهري دروازگئ دپا آتکگین سجھین هیئی بشکننت: ۱۱ ”انه،
واجه! کیمتئ هبرا مکن. منی گپا گوش دار. من آگار و دگار دوین ترا داتگ انت.
منی اے سجھین مردمانی دیم، آ دگار تئییگ انت. وتی مردگا اودا کبر کن.“

۱۲ ابراهیم پدا آ ملکئ مردمانی دیم سر جهل کرت و ۱۳ گون اپرونا انچو
گوشتی که مردم بشکننت: ”اگن منی هبران گوش دارئ، من دگارئ کیمتا دئیان.
یشئ زرآن چه من بزور که من وتی مردگا اودا کبر کرت بکنان.“ ۱۴ اپرونا
پسنو دات: ۱۵ ”منی واجه! منی هبرا گوش دار. دگارئ کیمت نگرهئ چار سد
شکل انت. اے منیگ و تئیی نیاما هچئ نه انت. وتی مردگا کبر کن.“ ۱۶ ابراهیم
اپرونئ هبر زرت و هما کیمتی تور کرت که اپرونا گوشتگات و هیتیان
یشکتگات، بزآن نگرهئ چار سد شکل، سئوداگرانی گیشتگین سنگ و تورئ
هسابا.

۱۸-۱۷ گزا اپرونئ دگار که مکیلها، ممرهئ نزیگا ات، سجھین هیتیان دیم که
شهرئ دروازگا آتکگ انت، آ دگار و دگارئ تهئ گار و سجھین درچک، ابراهیمئ
ملکت بوتنت. ۱۹ نون ابراهیم وتی لوگی ساره، مکیلهئ دگارئ گارا، کنهانئ
سرزمینا کبر کرت. اے گار ممرهئ نزیگا انت و ممره هبرونا انت. ۲۰ هیتیان اے
دگار گون گارا ابراهیمارا دات که کبرستانه بکنتی.

اساک و ریگا

۱ نون ابراهیم پیر و کماش ات. هداوندا ابراهیم هر چیزا برکت داتگات.
۲ ابراهیمئ لوگا کوھنن هزمتکاره هست ات که آیئ سجھین کار و بارانی
سروک ات. ابراهیم گون اییا گوشت: ”وتی دستا منی زانئ چیړا ایر کن.“ ۳
من ترا هداوندئ سئوگندا دئیان، آسمان و زمینئ هدائ سئوگندا دئیان، که چه
اے کنهانیان، که من اسانی نیاما زند گوازینگا آن، چه اسانی جنگان منی چکا جن

ندئیے. ٤ منی مُلکا رثوئے و منی چکّ اِساکا هموډا چه منی جندئے سیادان
جَنے دئیے.

٥ هزمتکارا چه آییَا جُست کرت: ”بله اگن جنک په اے مُلکئے آیگا رازیگ
مبیت، گُڑا تئی چکا هما مُلکا پر بترّینان که تئو چه اوډا آتکگئے؟“ ٦ اِبراهیمَا
گوشت: ”هچبر منی چکا اوډا پر مترّین. ٧ هداوند، آسمائے هدا، هما که منا
چه منی پتنے لوگ و منی پیدائشئے مُلکا ادا آورتی، هما هدا که گوڼ من هبری
کرت، گسم و سئوگندی وارت و کئولی کرت که ’چه منی نیمگا اے سرډگار تئی
نسل و پدريچئیگ انت‘، هما هدا وتی پريشتگا چه تئو پیسر راه دنت که تئو چه
اوډا په منی چکا جَنے در گیتک بکنئے. ٨ اگن آ جنک گوڼ تئو آیگا رازیگ نبوت،
گُڑا تئو چه منی اے سئوگندا آرات ائے. بله منی چکا اوډا پر مترّین.“ ٩ گُڑا
هزمتکارا دست وتی واجه اِبراهیمئے زائے چیرا ایر کرت و همه سئوگند وارت.

١٠ هزمتکارا چه وتی واجهئے اُشتران ده اُشتر زُرت و رهاډگ بوت. چه
واجهئے نیمگا تهر تهرین گچینی ئیکی آییا گوڼ ات. پاد آتک و دیم په آرام نهرئیمَا
رئوان بوت. ناهورئے شهر هموډا ات. ١١ چه شهر اډن، چاتیئے کُرا اُشتری
جوکیننت. بیگاهئے وهډ ات و اے وهډا جین په آپئے کُشگا آتکنت.

١٢ آییا ذوا کرت و گوشت: ”او هداوند! منی واجهین اِبراهیمئے هدا! مروچی
منا سوږین کن و منی واجهین اِبراهیمئے سرا مهربان بئ. ١٣ بچار، من اے
چمگئے کُرا اوشتاتگان و شهرئے مردمانی جنک په آپئے کُشگا پیداک انت. ١٤
هما جنک که اگن من گوشت: ’وتی کونزگا جهل کن، من آپ واران‘ و آییا گوشت:
’بیا بور، من تئی اُشتران هم آپ دئیان‘ من زانان که همه جنک تئو په وتی
هزمتکارین اِساکا گچین کرتگ. من چه همه گپا زانان که تئو په منی واجه
مهربان بوتگئے.“

١٥ آییا انگت ذوا هلاس نکرتگ ات که ربگایا وتی کونزگ کوپگا ات و آتک.
ربگا بتویلئے جنک ات. بتویل ملگهئے مردین چک ات و ملگه، اِبراهیمئے برات
ناهورئے جن ات. ١٦ جنک سکین شررنگے ات. جین چکے ات و انگت گوڼ هچ
مردینا نئوپتگ ات. ربکا دیم په چمگا جهلاد راه گیت، کونزگی پُر کرت و پدا بُرزاد

بوت.

(۱۷) هزمتکار تچانا آییئے کړا شت و گوشتی: ”منا چه وتی کونزگا کمه آپ بدئے.“ (۱۸) ربگایا گوشت: ”بور، منی واجه!“ زوت زوتا کونزگی گون دوین دستان جهل کرت و آپی دات. (۱۹) ربگایا هزمتکار آپ دات، رندا گوشتی: ”من تئی اُشتران هم آپ دئیان، تان هما وهدا که وت بس بکننت.“ (۲۰) اشتاپ اشتاپیا کونزگی تگارئے تھا هالیگ کرت و دیم په چاتا تچان بوت که دگه آپ بیاریت. په آییئے سجھین اُشتران آپی گشت. (۲۱) مرد بیتوار ات و ربگایا چارگا ات تان بزانت بارین هداوندا منی سپر سوین کرتگ یا نه.

(۲۲) اُشتران که آپی ورگ بس کرت، مردا شهرئے پلوه در کرت که کساس شش گرام ات و په آییئے دستان شهرئے دو هتلی که هر یگئے وزن کساس سد و بیست گرام ات. (۲۳) جستی کرت: ”تئو کئی جنک ائے؟ منا بگوش، تئی پتئے لوگا جاگه هست که ما وتی شیا اودا بگوازیین؟“ (۲۴) ربگایا گوشت: ”من بتویئے جنک آن. بتویل، ملکه و ناهورئے چک انت.“ (۲۵) پدا گوشتی: ”مارا کاه و کدیم هم باز هست و چشین جاگه هم هست که شما شیا بداریت.“

(۲۶) مردا وتی سر جهل کرت، هداوندئے شگری گیت و (۲۷) گوشتی: ”هداوندا ستا بات، منی واجه ابراهیمئے هدایا که گون منی واجها وتی مهر و وپاداری ای برجاه داشتگ و دیم په منی واجهئے سیادانی لوگئے اے سپرا منی رهشون بوتگ.“ (۲۸) جنک تچان بوت و ماتئے لوگئے مردمی هال دانتت.

(۲۹) ربگایا براتے هست ات که نامی لابان ات. لابان تچان بوت و چمگئے کړا، هزمتکارئے نیمگا شت. (۳۰) لابانا که وتی گهارئے پونزئے پلوه و دستئے هتلی دیستنت و انچو که گهارئے گپی اشکت که آمردا گون آیا چه گوشتگ ات، در اتک و مردئے نیمگا شت. دیستی که مرد چمگئے سرا اُشترانی کړا اوشتاتگ. (۳۱) گوشتی: ”او هداوندئے برکت داتگین! بیا، دنا چیا اوشتاتگئے؟ من لوگ تیار کرتگ و په اُشتران هم جاگهن گیسینتگ.“

٣٢) گڙا مرد لوگا شت. اُشترانی بارش اير گيتکت و اُشترش کاه و کديم کرتنت. په مردئے جند و همراهان آپش اورت که وتی پادان بشودنت. ٣٣) نون ورگش اورت و ديما دانتت. بله هزمتکارا گوشت: ”من تانکه وتی گپان نجنان، هچ نئوران.“ لابانا گوشت: ”وتی گپان بجن.“ ٣٤) گوشتی: ”من ابراهيمئ هزمتکارے آن. ٣٥) هداوندا منی واجه سک باز برکت داتگ و واجه هستومند و اميرے. هداوندا پس و گوک، هر و اُشتر، نگره و تلاه، گلام و مؤلد داتگ. ٣٦) منی واجهئے لوگی سارها پيرانسريا په واجها مردین چکے اورتگ و منی واجها وتی سجھين هستی همایارا داتگ. ٣٧) منی واجها منا سئوگند داتگ و گوشتگ: ’منی چکا کنهانی جنے مدئے، چه اے ملکا که انون من نشتگان. ٣٨) منی پتنے لوگا و منی سیادانی کرا برئو و منی چکا چه همایان جنے بدئے. ٣٩) من چه وتی واجها جست کرت که اگن جنک گون من مئیت گون، گرا؟

٤٠) گوشتی: ’هداوند، که من آییے راه زرتگ، وتی پريشتگا گون تئو راه دنت و ترا تئیی سپرا سوبین کنت تانکه تئو په منی بچا چه منی جندئے مردمان و منی پت کئوما جنے در گيتک بکنئے. ٤١) اگن تئو منی سیادانی کرا برئوئے، چه سئوگندا آزاد بئے. اگن آ وتی جنکا مدینت هم، تئو چه منی سئوگندا آزاد بئے. ٤٢) مروچی که من اے چمگئے سرا آتکان، گوشتن: ’او هداوند! منی واجه ابراهيمئ هدا! اگن تئیی رزا انت، اے سپرا که من آتکان، ایشیا سوبین کن. ٤٣) بچار، من اے چمگئے کرا اوشتاتگان، اگن جنکے آيا بیئت و منی بگوشان: ”منا چه وتی کونزگا کمے آپ بدئے“ و ٤٤) آ منا بگوشیت: ”بور، من په تئیی اُشتران هم آپ کشان،“ گرا آ جنک هما ببات که تئو په منی واجهئے چکا گچین کرتگ.

٤٥) من انگت دلئے تھا ذوا نهلینتگ ات و رپگایا وتی کونزگ کوپگا ات و آتک. رپگا دیم په چمگا جهلاد راه گیت، شت و آپی گشت. من گون آيا گوشت: ’منا آپ بدئے. ٤٦) آيا په اشتاپی چه کوپگا وتی کونزگ جهل کرت و گوشت: ’بور. من تئیی اُشتران هم آپ دئیان.‘ گرا من آپ وارت و آيا منی اُشتر هم آپ دانتت. ٤٧) من چه آيا جست کرت: ’تئو کئیی جنک ائے؟‘ آيا گوشت: ’بتویلئے جنک آن. بتویلئے پت ناهور انت و مات ملکه.‘ گرا من پلوه پونزا دات و هتلی دستا

دانت و (۴۸) وتی سرن جهل کرت و هداوندئ شگر گیت. من، هداوند وتی
 واجه ابراهیمئ هدا ستا کرت که منا راستین راهی پیش داشت که وتی واجهئ
 بچئ سانگا گون واجهئ برائئ جنگا بکنایان. (۴۹) نون، اگن شما گون منی
 واجه مهربان و وپادار بیت، منا جوابئ بدئیئت. اگن مهربان و وپادار نبیئت هم
 بگوشیئت تانکه من بزنان که راستا برئوان یا چپا.

(۵۰) لابان و بتویلا پسئو دات: ”اے کار چه هداوندئ نیمگا بوتگ. مارا اشیئ
 بارئوا نه ’هئو‘ کنگئ اهتیارئ هست و نه ’انه‘ کنگئ. (۵۱) اش انت ربکا، زوری و
 برئو که تئی واجهئ چکئ لوگی بیئت، هما پیما که هداوندا گوشتگ.“

(۵۲) ابراهیمئ هزمتکارا که آیانی اے هبر ایشکت، هداوندئ بارگاها په ادب
 سري جهل کرت. (۵۳) گڑا هزمتکارا نگره و تلاهئ سھت و زیور و لهتین گد اورت
 و ربکایارا دات. ربکائے برات و ماتی هم گران کیمتین ئیکی دانت. (۵۴) نون
 هزمتکار و همراهان ورگ و چرگ وارت و شپا همؤدا جلتنت. شہبا که پاد آتکنت،
 مردا گوشت: ”منا دیم په منی واجه رهاگ کنیئت.“ (۵۵) بله ربکائے برات و ماتا
 پسئو دات: ”جنگا بل انگت په کمئ وهدا، دھے روچا مئ کرا انت، رندا برئویئت.“
 (۵۶) هزمتکارا گوشت: ”نون که هداوندا منا منی سپرا سوین کرتگ، منا مداريئت
 و رهاگ کنیئت که وتی واجهئ کرا برئوان.“ (۵۷) آیان گوشت: ”شر، بیا جنگا
 تئوار کنین و آییئ جندا جست گریئ.“ (۵۸) گڑا ربکا اش تئوار کرت و جستش
 گیت: ”تئو گون اے مردا رئوئے گون؟“ آییئا پسئو دات: ”هئو، رئوان گون.“ (۵۹)
 گڑا آیان وتی گھار ربکا، ربکائے شیرماتین مؤلد، ابراهیمئ هزمتکار و آییئ
 همراه راه دانت. (۶۰) آیان ربکا برکت دات و گوشتش:

”مئے گھارا تئو هزارانی هزار باتئے.

تئی نسل و پدریچ وتی بدواھانی شھرائی مستر باتنت.“

(۶۱) گڑا ربکایا وتی مؤلد زرتنت و پاد آتک. اشران جمّاز بوتنت و آ مردئ
 همراهیا شتنت. اے پیما هزمتکارا ربکا زرت و وتی راها شت.

٦٢ نون إساك چه بهیرلهايی روییا پر ترْتگ و آتگآت و نِگیا جهمند
 بوتگآت. ٦٣ بیگایا، إساك ڈگارے سرا گردگا آت و هیالانی تها آت. چمی
 چست کرتنت و دیستی که لهتین اُشتر پیداک انت. ٦٤ رِیگیا هم چم که چست
 کرتنت، إساکی دیست. چه وتی اُشتر اِیر کیت و ٦٥ گون هزمتکارا گوشتی:
 ”اے مرد کئے انت که ڈگارے سرا ترانا دیم په ما پیداک انت؟“ هزمتکارا گوشت:
 ”اے منی واجه انت.“ گزا رِیگیا چادر زرت و وتارا مان پوشت. ٦٦ نون
 هزمتکارا، هرچه که بوتگآت، إساك هال دات. ٦٧ إساك رِیگا زرت و وتی مائے،
 بزان سارَهئے گدانا آورت و گون رِیگیا سوری کرت. آ، إساكے لوگی بوت و إساك
 سگ دوست آت. إساك که وتی مائے مرکا گمیگ آت، نون آرام گیت.

إبراهیمے مرک

١ إبراهیم دگه جنے گپتگآت که نامی کتوره آت. ٢ إبراهیمے چک
 زمران و یُکشان و میدان و میدیان و یشباک و شواه چه کتورها پیدا بوتنت. ٣
 چه یُکشان شیبّا و دیدان پیدا بوتنت. دیدانے اوبادگ آشوری و لتوشی و لئومی
 آتنت. ٤ میدیانے مردین چک، اِپاه و اِپیر و هَنوک و اَبیدَه و اِلداه آتنت. اے
 سجّهین کتورهئے اوبادگ آتنت.

٥ إبراهیم وتی سجّهین هستی إساکارا دات. ٦ هما مردین چک که
 إبراهیم چه سُریتان بوتگآتنت، وتی زندا آیانا ئیکی ای دات و چه وتی چک
 إساك دور، رودراتکی مُلکا راه داتنت.

٧ إبراهیم سد و هپتاد و پنج سال اُمر کرت و ٨ وتی گڈی دمی کشت،
 شَرین مزین اُمرے کرتی و مُرت. إبراهیم پیریا په دل ایمنی گون وتی مُرتگین
 مهلوكا هئوار بوت. ٩ آییے چک إساك و إسمایلا وتی پت ممرهئے نزیگا،
 مَکپِلَهئے گارے تها کبر کرت، هما ڈگارا که هیئی سوهرے چک اِپرونے بوتگآت
 و ١٠ إبراهیم چه هیئیان بها زرتگآت. إبراهیم همودا وتی لوگی سارَهئے کرا
 کبر کنگ بوت. ١١ چه إبراهیمے مرکا رند هُدايا آییے چک إساك برکت دات.
 إساك بهیرلهايی روییے نزیگا جهمند بوت.

إسمائِلے نسل و پدریچ

۱۲) ابراہیمئے چک إسمائِل، که چه سارَهئے مسری مؤلد هاجرا پيدا بوتگ آت، آییئے نسل و پدریچئے کسه چش انت:

۱۳) إسمائِلے مردین چکانی نام، امرئے هسابا په رد إش انت:

مسترین چک نبایوت و اے دگه چک، کیدر و ادبیل و مبسام و ۱۴) مشما و دوما و مَسّا و ۱۵) هداد و تیمّا و یتور و ناپیش و کدمه آنت. ۱۶) هنکین و گدانانی هسابا، إسمائِلے چکانی نام همش آنت، دوازده سردار، وتی گبیلهانی رد و بندئے سرا. ۱۷) إسمائِل یک سد و سی و هیت سال امر کرت. وتی گدی دمی گشت و مُرت و گون وتی مُرتگین مهلوکا هئوار بوت. ۱۸) آییئے اوبادگ، مسرئے سیمسرا که دیم په آشورا رئوئے، چه هئویلها بگر تان شورئے زمينا جهمند بوتنت. آگون وتی سجھین براتان ارتگ آنت.

آکوب و ایسو

۱۹) ابراہیمئے چک إساكئے کسه چش انت:

إساكئے پت ابراہیم آت. ۲۰) إساكئے امر چل سال آت و هدے گون ربگایا سوری کرت. ربگا، بتویل ارماییئے جنک و لابان ارماییئے گهار آت. بتویل پدان ارامئے مردمے آت.

۲۱) إساكئے لوگی سنٹ و بے اولاد آت و پمیشکا إساكا په وتی لوگیا چه هداوندا دوا لوئت. هداوندا آییئے دوا گوش داشت و إساكئے لوگی ربگائے لاپ پُر بوت. ۲۲) دوین چک، ماتئے لاپا گون یکدومیا گش و چیل کنگا آنت. ربگایا گوشت: ”گون من چیا چش بیگا انت؟“ شت و چه هداوندا جُستی کرت. ۲۳) هداوندا گوشت:

”دو راج تئی لاپا انت.

دو کڼوم چه تئیی لاپئے تها سِدیت.

یک راجے چه دومیا زورمندتر بیت و

مسترین، گسترینئے هزمتا کنت.

۲۴ چُکماتیئے ماه و رُچ که پوره بوتنت، رِبگایا جاړ اورت. ۲۵ ائولی چُک که پيدا بوت، سهرگے ات و آییئے سَجْهین بدن چو مودی کباها ات. آییئے نامش ایسو کرت. ۲۶ رندا آییئے برات پيدا بوت و پيدا بئیگئے وهدا ایسوئے پادئ پونزی داشتگات. اے چُکئے نامش اکوب کرت. وهدے رِبگایا اے جاړ اورتنت، اساکا شست سال ات. ۲۷ چُک رُست و مزن بوتنت. ایسو زبردستین شکاریه بوت و دشت و گیابانان گردوکیڼ مردے ات. اکوب آرام تَبین مردے ات و گیشتر گدانا نشتگات. ۲۸ اساکا ایسو دوست تر ات که شکارئے گوشتانی تامی و ش بوت. رِبگایا اکوب دوست تر ات.

۲۹ یک رُچے اکوب نارُشتئے گرادگا ات، ایسو چه گیابانا آتک، شدا چنگ ات. ۳۰ گون اکوبا گوشتی: ”چه اے سهرین نارُشتان تُشے دئے گلمبان، چه اے سهرینان، که منا شدا کُشت.“ پمیشکا ایسواش اِدوم هم گوشت. ۳۱ اکوبا پَسُو دات: ”ائولا وتی پیدائشی هکا منی کرا بها کن.“ ۳۲ ایسو گوشت: ”منا شدا کُشت، پیدائشی هک منی چه کارا کئیت؟“ ۳۳ اکوبا گوشت: ”پیسرا گون من سوگند بور.“ گرا آییسا سوگند وارت و وتی پیدائشی هکی اکوبے کرا بها کرت. ۳۴ نون اکوبا لهتین نغن و ڈالئے نارُشت ایسوارا دات. آییسا وارت و رندا پاد آتک و شت. اے پیما ایسو وتی پیدائشی هک بے اُرت کرت.

گون اساکا هُدائے اهد و پیمان

۱ چو بوت که آسرډگارا دُگالے کپت، ابید چه آپیسری دُگالا که ابراهیمئے وهدا بوتگات. اساک، گراراشت، پیلستیانی بادشاه ابیملکئے کرا. ۲ هداوند، اساکئے دیم زاهر بوت و گوشتی: ”مسرا مرئو. هما سرډگارا بنند که من ترا گوشان. ۳ انون همه ملکا درامدئے پیما بنند. من گون تئو گون آن و ترا

برکت دئیان. اے سَجَّهین زمینان ترا و تئی نسل و پدريچارا دئیان و گون تئی پت ابراهيما وارتيگين سئوگندا برجم داران. (۴) من تئی نسل و پدريچا آسمانئ استارانی کساسا باز کنان و اے سَجَّهین زمینان آیانا دئیان و تئی نسل و پدريچئ سئوبا زمينئ سَجَّهین کئوم برکت گرت، (۵) چيا که ابراهيما مني پرمانبرداري کرت. آيا مني هبر زرت، مني رهبند و پرمان و مني حکم و کانوني برجاه داشتنت. (۶) گزا اساک گرا را نشت.

اساک و ابیملک

(۷) وهدئ اودئ مردینان چه اساک آيئ لؤگيئ بارئوا جست کرت، چه ثرسا نگوشتی که مني لؤگی انت، گوشتی: ”منی گهار انت.“ آيا دلا هيال کرتگ ات چؤ مبيت که ادئ مردین منا بگشت و رپگيا ببرت که آشررنگي.

(۸) اساک تان مزین مدتی همودا نشت. یک روچه پيلستیانی بادشاه ابیملکا چه دریگا دن جَها چارت، دیستی که اساک گون وتی جن رپگيا دزجنا انت. (۹) ابیملکا اساک لؤثاينت و گوشت: ”چه اے تئی جن انت! تئو چيا گوشتگ که ’منی گهار انت؟‘ اساک پَسئو دات: ”من وتی دلا گوشت که آيئ سئوبا یگي مني جندا کُشیت.“ (۱۰) ابیملکا گوشت: ”تئو چيا گون ما چش کرت؟ اگن مني مردمئ گون تئی جَنا بوپتین، تئو گناهی مئ چکا دئور داتگ ات.“ (۱۱) گزا ابیملکا سَجَّهین مردم حکم دانت: ”هرکس که اے مرد و اشيئ جَنا دستا هم پر بکت، آيا اَلَم مرکئ سزا دئیگ بیت.“

(۱۲) اساک آ دگارئ سرا کشت و کشار کرت و آسالا دگارا سد سری بر و سمر دات، چيا که هداوندا اساک برکت دات. (۱۳) اساک سیرو و هزگار بوت و مال و هستی ای تان هما هدا گیش بئیان بوت که آسکین مزین هستؤمندئ جوژ بوت. (۱۴) اساک رمگ و گوژم و هزمتکار انچؤ باز ات که پيلستی هَسديگ بوتنت و (۱۵) آ سَجَّهین چاتش بار دات و هاکا پُر کرتنت که اساکئ پت ابراهيما هزمتکاران، ابراهيما زمانگا جتگ اتنت.

(۱۶) نون ابیملکا گون اساک گوشت: ”چه مئ کرا برئو. تئو سک زورمند ائ و

چه مئے هدا در ائې. (۱۷) گڙا إساك چه اوډا در آتك و گِرارئې دَرگا وتي گِداني مَك كرتنت و نِشت. (۱۸) إساكا هما چات در رُپتنت كه آيئې پت اِبراهيْمئې زمانگا كوچگ بوتگ آتنت و پيلستيان، اِبراهيْمئې مَركا رند بار داتگ آتنت. إساكا اے چات هما نام پر كرتنت كه آيئې پتا بَسْتگ آتنت.

(۱۹) وهده إساكئې هزمتكاران آ دَرگئې تها زمين كوَتك، تچوَكين آيئې چاتې دَرش گيَتك، (۲۰) بله گِرارئې شيانك گون إساكئې شيانكان اُرتنت و گوشتش: ”اے آپ مئېگ انت.“ گڙا إساكا اے چاتئې نام إسك كرت، چيَا كه گِرارئې مردم گون آييا اُرتگ آتنت. (۲۱) إساكئې هزمتكاران دگه چاتې جَت، بله إشيئې سرا هم اُرتنت، گڙا آييا اے چاتئې نام سِتنه كرت. (۲۲) إساك چه اوډا لُدت و شت. دگه چاتې جَتې. نون إشيئې سرا كَسا اُز و كُز نكرت. إساكا چاتئې نام رَهوبوت كرت و گوشتي: ”نون هداوندا مارا پُراه و شاهگانين جاگه داتگ و ما همه سرډگارا سِير و آباد بين.“

(۲۳) إساك چه اوډا ديم په بيرشيْبها شت. (۲۴) هما شپا هداوند آيئې ديم زاهر بوت و گوشتي: ”من تئبي پت اِبراهيْمئې هدا آن. مئرس، چيَا كه من گون تئو گون آن. من وتي هزمتكار اِبراهيْمئې سئوبا ترا بركت دئيان و تئبي نسل و پدريچا گيشا گيش كنن.“ (۲۵) إساكا اوډا كُربانجا هې اُډ كرت و هداوندئې نامي تئوار كرت. وتي گِداني همودا مَك كرت و آيئې هزمتكاران همودا چاتې جَت.

إساك و ابيمَلِكئې اهد و پئيمان

(۲۶) ابيمَلِك چه گِرارا وتي سَلاهكار اهوژَه و وتي پئوجئې سَرلشكر پيكولئې همراهيا إساكئې كرا آتك. (۲۷) إساكا چه آيان جُست كرت: ”شما گون من دُزمني كرت و منا چه وتي كرا گليَنت. نون چيَا مني كرا آتكگيَت؟“ (۲۸) آيان پَسئو تريَنت: ”ما شريئې سرا ديستگ كه هداوند گون تئو گون انت، پميشكا ما گوشت كه بايد انت مئې شمئې نياما كَسَم و سئوگندې ببيت. بيا اهد و پئيمانې بندين (۲۹) كه تئو مارا آزار ندئيئې، انچو كه ما ترا آزار نداتگ و گون تئو شَر بوتگين و ترا په سلامتي و ايمني چه وتي كرا رهاډگ كرتگ. نون ما گنديَن كه ترا چه هداوندئې

نېمگا برکت رستگ. “ (۳۰) گڙا إساکا په آيان مهمانيه کرت و آيان وارت و نوشت.
 (۳۱) دومي شېها ماهله پاد آتکنت و إساک و ابيملکا گون يکدگرا سئوگند وارت.
 إساکا مردم رهاگ کرتنت و آ، چه إساکئ کرآ په سلامتې و ايمني شتنت.

(۳۲) هما روچا إساکئ هزمتکار آتکنت و وتي جتگين چاتئ بارئوا هاليش دات.
 گوشتش: “ما آپ در گيتکگ.” (۳۳) إساکا اے چاتئ نام شيبه کرت و تان روچ
 مروچيگا آ شھرا بيرشيبه گوشت.

ايسوئے دو جن

(۳۴) وهدے ايسوئے امر چل سال بوت، گون هيئي گيلھئے بهيري نامين
 مردئيے جنگ يوديت و هيئي ايلونئے جنگ بسيمتا سوري کرت. (۳۵) ايسوئے اے
 جنان، إساک و ربگائے زندگي آزاب کرت.

إساک آکوبا برکت دنت

(۱) وهدے إساک پير بوت، چمي نزور بوتنت و مئيمي نکرت. يک روچے وتي
 مسترين چک، ايسويي لوٹ و گوشتي: “او مني چک!” آيا گوشت: “جی.” (۲)
 إساکا گوشت: “بچار، من پير آن و نزانان کجام روچا مران. (۳) پميشکا وتي
 سلاهان، وتي تيردان و کمانا بزور و گيابانا برئو و په من شکارے بکن. (۴)
 وشتامين ورگے په من تئيار کن و بيار که بوران و چه مرکا پيسر ترا برکت
 بدئيان، انچين ورگے که منا دوست بيت.”

(۵) وهدے إساک گون وتي چک ايسوا هبرا ات، ربگا آياني هبران گوش دارگا
 ات. ايسو که په شکارے جنگ و آرگا گيابانا شت، (۶) ربگايا گون وتي چک آکوبا
 گوشت: “بچار، من اشکت که تئبي پتا گون تئبي برات ايسوا گوشت: (۷) په
 من شکارے بکن و بيار و وشتامين ورگے اڈ کن که بوران و چه مرکا پيسر
 هداوندئے بارگاها ترا برکت بدئيان. (۸) مني چک! نون مني هبرا شر دلگوش کن
 و همے پئيم که من ترا گوشان، انچو بکن: (۹) برئو و چه رمگا په من دو شرين

ښځه بيار که من په تئې پتا وشتامېن ورگه اڈ کرت بکنان، هما پئېما که آييا دؤست بيت. (۱۰) پدا بر و وتی پتا بدئې که بوارتش و چه مَرکا پيسر ترا برکت بدنت.

(۱۱) آکوبا گون وتی مات رېگایا گوشت: ”بله منی برات ايسوئې بدنا باز پُٹ پر انت و منی جان ساپ انت. (۱۲) اگن منی پت منا دست پر بکنت، گزّا؟ من آيئې چمان پريکارې بان و برکتئې بدلا نالتے وتی سرا کاران.“ (۱۳) ماتا گوشت: ”منی چک! تئې بدلا نالت منی چکا کپات. بس منی هبرا گوش دار، برئو و ښنگان بيار.“

(۱۴) گزّا آکوب شت، ښځې گپت و وتی مائے کړا اورتنن و ماتا وشتامېن ورگه هما پئېما اڈ کرت که آکوبئې پتا و ش بوت. (۱۵) رېگایا وتی مسترین چک ايسوئې هما شرین گد که لوگا آيئې کړا اير اتنت، زرت و وتی گسترین چک آکوبئې گورا داتنت. (۱۶) آکوبئې گردنئې بيپيئين جاگه و دستی گون ښنگانی پؤستا پؤشتنت. (۱۷) نون اڈ کرتگين وشتامېن ورگ و نگی وتی چک آکوبئې دستا داتنت. (۱۸) آکوب وتی پتئې کړا شت و گوشتی: ”منی پت!“ اِساکا گوشت: ”جی منی چک! تئو کئې ائې؟“ (۱۹) آکوبا گوشت: ”من ايسو آن، تئې اولی چک. من هما پئېما کرت که تئو گوشتگ ات. پاد آ، بنند و چه منی شکارا چيزے بور که منا برکت دات بکنئې.“ (۲۰) اِساکا وتی چک جست کرت: ”منی چک! چو زوت تئو چون شکار در گيتک؟“ پَسئوی دات: ”هداوند، تئې هدايا منا سوپين کرت.“ (۲۱) گزّا اِساکا گون آکوبا گوشت: ”منی چک! نزیکتر بيا که من ترا دست پر کرت بکنان و بزنان که په راستی تئو منی چک ايسو ائې یا نه.“

(۲۲) آکوب وتی پت اِساکئې نزیک شت، پتا دست پر کرت و گوشت: ”تئوار آکوبئېگ انت، بله دست ايسوئېگ انت.“ (۲۳) اِساکا آکوب پجّاه نياورت، چيا که نون آکوبئې دستان ايسوئې دستانې پئېما باز پُٹ پر ات. گزّا اِساک آکوبئې برکت دئېگا لگت. (۲۴) اِساکا جست کرت: ”په راستی تئو منی چک ايسو ائې؟“ آييا پَسئو دات: ”هئو.“ (۲۵) گزّا گوشتی: ”منی چک! چه وتی شکارا گمک بيار که

بوران و رندا ترا برکت بدئيان.“ آکوبا ورگ اورتنت و آييا وارت. شرابی هم اورت و اسا وارت. (۲۶) نون پتا گوشت: ”منی چک! ادا بیا و منا بچک.“ (۲۷) آکوب آییئ نزیگا شت و چگتی. اسا که آییئ گدانی بو لگت، آکوبی برکت دات و گوشتی:

”بچار، منی چگئے بو

چو هما گیابانئ وشبوا انت

که هداوندا برکت داتگ.

(۲۸) هدا ترا چه آسمائئ نود و

زمینئ سیړی و هزگاریا

بیھساب دان و تازگین شراب بدئیات.

(۲۹) کئوم تئی هزمتا بکنانت و

راج تئی دیم کونڈان کپانت.

وتی براتانی واجه باتئ و

تئی ماتئ چک

تئی دیم کونڈان کپانت.

هرگس ترا نالت کنت،

وت نالتی بات و

هرگس که ترا برکت دنت،

آييا برکت برسات.“

ایسو برکت لوئیت

٣٠) اِساکا آکوبئے برکت دئیگ هلاس کرتگآت و آکوب نوکی چه وتی پت اِساکئے کِرا شتگآت که آییئے برات ایسَو چه شکارا آتک. ٣١) آییَا هم وشتامین ورگے آڈ کرت و په وتی پتا آورت. گوشتی: ”منی پت! پاد آ، بند و چه منی شکارا چیژے بور که منا برکت دات بکنئے.“ ٣٢) آییئے پت اِساکا گوشت: ”تئو کئے ائے؟“ آییَا پَسَو دات: ”من تئیی چک آن، ایسَو آن، تئیی ائولی چک.“ ٣٣) نون اِساکا بلاهین لَرزگے جانا کپت و گوشتی: ”گِزا آ کئے آت که شکارے جت و په من آورتی و من تئیی آیگا دمانے پیسر وارت و آییارا برکت دات؟ و اَلَم آییَا برکت رسیت.“

٣٤) وهده ایسَو وتی پتئے هبر اِشکتنت، بلاهین پریاتے جتی. گوَن وتی پتا گوشتی: ”منا برکت دئے، منی پت! منا هم برکت بدئے.“ ٣٥) بله اِساکا گوشت: ”تئیی برات په مکر و پریب آتک و تئیی برکتی بُرت.“ ٣٦) ایسَو گوشت: ”پمیشکا نامی آکوب اِنْت. اے دومی رند اِنْت که منا ریپینیت. پیسرا منی پیدائشی هگی وارت و نون منی برکتی بُرت.“ پدا جُستی کرت: ”تئو په من هچ برکت پَشت نگیِتکگ؟“

٣٧) اِساکا گوشت: ”من آییارا تئیی واجه کرتگ و آییئے سَجَهِین سیاد آییئے هزمتکار کرتگ اِنْت. من آییارا گوَن دان و تازگین شرابا رزک و روژیگ بکشاتگ. نون په تئو چه کرت کنان، منی چک؟“ ٣٨) ایسَو گوَن وتی پتا گوشت: ”منی پت! تئیی کِرا برکت همے یگین آت؟ منا هم برکت بدئے، منی پت!“ و ایسَو زار زارا گریت.

٣٩) آییئے پت اِساکا گوشت:

”تئیی هَنکین چه زمینئے سیری و هزگاریا بیبهر بیت و

چه بُرزین آسمانئے نوَدان هم.

٤٠) تئو په زهم وتی روژیگا در گِیجئے و

وتی براتئے هزمتا کنئے،

بله وهده بېزار بئ،

وتی براتئ جگا

چه وتی گردنا كُشئ و چگل دئئ.

٤١ چه هما وهدا ایسوا په آکوبا کینگ دلا داشت، هما برکتئ سئوبا که پتا آبیارا داتگ آت. دلا گوشتی: ”منی پتئ پُرسئ روچ نَزیک آت. رندا وتی برات آکوبا کُشان.“

آکوب تچیت و هارانا رنوت

٤٢ وهده رېگایا هال رست که آییئ مسترین چک ایسوا چه گوشتگ، وتی گسترین چک آکوبی لوئت و گوشتی: ”تنی برات ایسوا دل وش کرتگ که آکوبا کُشان و وتی بېرا گران. ٤٣ منی چک! نون منی هبرا بگر. زوت چه ادا بتچ و هارانا، منی برات لابانئ کرا برئو. ٤٤ چیرئ وهدا هماییئ کرا بدار تانکه تنی برات وتی زهران ایر ببارت. ٤٥ تنی براتئ زهر که ایر کاینت و آکارا بیهئال کنت که تئو گون آیا کرتگ، من په تئو کلئوے راه دئان. گرا چه اودا واتر کن و بیا. چیا یگین روچا من شما دوینان بباھینان؟“

٤٦ نون رېگایا گون اساکا گوشت: ”من اے هیئی جنینانی سئوبا چه زندگی بېزار آن. اگن آکوبا چه اے مُلکئ جنگان، چه اے وژین هیئی جنگان یگے سانگ کرت، گرا من بمراتان.“

١ اساکا آکوب لوٹاینت و برکت دات. هکمی دات و گوشتی: ”کنهانی جنکے سانگ مکن. ٢ زوت پدان آراما برئو، وتی ماتئ پت بتوئلئ لوگا. همودا، گون وتی ماتئ برات لابانئ جنکيا سور کن. ٣ پُرواکپن هدا ترا برکت بدئیات و پُرسمر کنات. ترا گیشا گیش کنات و تئو کئومانی رُمبے باتئ. ٤ هدا ترا و تنی نسل و پدريچا هما برکتا بدئیات که ابراهیمارا داتگی، که هما سرډگارئ واهند ببئ که اتون اودا درامدیئ پیما زند گوازینگا ائ، هما سرډگار که هدايا ابراهیمارا بکشاتگ.“ ٥ گرا اساکا آکوب راه دات و آکوب پدان آراما بتوئل

آرماییئے چک لابائے کړا شت. لابان، ایسو و آکوبے مات رېگائے برات ات.

⑥ ایسو سهیگ بوت که اساکا آکوب برکت داتگ و پدان اراما رهاگ کرتگ که همودا جنے بگیپت. آاے گپا هم سهیگ بوت که برکت دئیگئے وهدا اساکا آکوب هکم داتگ که: ”کنهانی جنگے سانگ مکن“ و ⑦ آکوبا پت و ماتئے هبر گپتگ و پدان اراما شتگ. ⑧ نون ایسو سرید بوت که کنهانی جنین منی پت اساکا چینچک نادوست انت. ⑨ پمیشکا اسمایلئے کړا شت و وتی پیسری جنانی سرا، ابراهیمئے اسمایلین چکئے جنگی گپت. جنگئے نام مهالت ات و نبایوتئے گهار ات.

آکوبے و اب

⑩ آکوب چه بیرشیبها در آتک و دیم په هارانا شت. ⑪ یک جاگهیا که رست، شپا همودا داشتی، چیا که رۆچ ایر شتگات. هما جاگها سنگے زرت و سرئے چیړایی کرت و تچک بوت. ⑫ وابه دیستی ته پدانکه که یک سرے زمینا انتی و دومی سر آسمانا و هدائے پریشتگ سر کپنت و ایر کپنت. ⑬ هداوند چه پدانکا برزتر اوشتاتگات. گوشتی: ”من هداوند آن، تئی پت ابراهیمئے هدا و اساکئے هدا. اے زمینئے سرا که تئو ائون وپتگئے، من اشیا ترا و تئی نسل و پدریچارا دئیان. ⑭ تئی چک و ثماسگ زمینئے هاکانی کساسا باز بنت و شما رؤدراتک و رؤند و شمال و جنوب، چارین نیمگان تالان بیت. زمینئے سجھین کئوم تئی و تئی نسل و پدریچئے سئوبا برکت گرت. ⑮ بچار، من گؤن تئو گؤن آن و هر کجا که رئوئے تئی چار و گزارا کنان و ترا پدا همه سرڈگارا کاران. تانکه من گؤن تئو وتی کئول پوره نکرتگ، ترا یله ندئیان.“ ⑯ آکوب که چه وابه پاد آتک، گؤن وت گوشتی: ”بیشک هداوند همه جاگها انت و من نزانتگ.“ ⑰ ترست و گوشتی: ”اے جاگه دلا آپ کنت. اے ألما هدائے جندئے لوگ انت، ارشئے دروازگ انت.“ ⑱ دومی سُهبا ماهله آکوب پاد آتک، وتی سرئے چیړئے سنگی زرت و چیدگے ادی کرت و رۆگنی پر ریئتک. ⑲ آ جاگهئے نامی بئیت ایل کرت. چؤناها آشهرئے نام پیسرا لوز ات.

٢٠) نون آکوبا کئولے کرت، گوشتی: ”اے سپرا که من رئوگا آن، اگن هدا گوڼ من گوڼ ببیت و منی پاسپانیا بکنت، اگن منا په ورگا نغن و پوښگا یچ بدنت، (٢١) که په سلامتۍ پر بتران و وتی پتۍ لوگا برسان، گرا هداوند منی هدا بیت. (٢٢) اے سنگ که من په چیدگ مک کرتگ، هدائے لوگ بیت. هرچه که تئو هدا منا دئیے، آییے دهیکا ألما ترا دئیان.“

آکوب پدان اراما سر بیت

١) آکوب راه گیت، شت و شت تانکه روډراتکی مردمانی ملکا سر بوت. (٢) اوډا دیستی ته دشتا چاته و سۍ رمگ چاتۍ نزیکا ویتگ، چیا که مردمان اے رمگ چه همه چاتا آپ دانت. بلاهین سینگۍ چاتۍ دیا ات. (٣) وهده سجھین رمگ اوډا مچ بوتنت، شپانکان آسنگ چه چاتۍ دیا کنزینت، پس آپ دانت و سینگ پدا هما جاگها، چاتۍ دیا ایر کرت. (٤) آکوبا گوڼ آیان گوشت: ”براتان! شما کجیگ ایت؟“ پسئو اش دات: ”هارائے مردم این.“ (٥) آکوبا جست کرتنت: ”شما ناهورۍ چک لابانا پجاه کاریت؟“ آیان گوشت: ”هئو، زانیی.“ (٦) آکوبا جست کرت: ”لابان ذراه و سلامت انت؟“ آیان پسئو دات: ”هئو، ذراه و سلامت انت و اش انت آییے جنک راهیل گوڼ پسان پیداک انت.“ (٧) آکوبا گوشت: ”بچار، روچ انگت برز انت و رمگانی مچ بیگۍ وهده نه انت. پسان آپ بدئییت و کهچران بریت.“ (٨) پسئو اش دات: ”تانکه سجھین رمگ مچ مبت و سینگ چه چاتۍ دیا کنزینگ مبییت، ما پسان آپ دات نکین. رندا آپش دئیین.“

٩) آکوب انگت گوڼ آیان هبرا ات که راهیل گوڼ وتی پتۍ پسان آتک و رست. راهیل وتی پتۍ پسانی شپانک ات. (١٠) وهده آکوبا وتی ماتۍ برات لابانۍ جنک راهیل و لابانۍ پس دیستنت، دیم په چاتا شت، سینگۍ چه چاتۍ دیا کنزینت و وتی ناکوۍ پسی آپ دانت. (١١) آکوبا راهیل چکت و گوڼ برزین تئواریا گریوگی بندات کرت. (١٢) راهیلی هال دات که من تئی پتۍ سیاد آن و ربگائے چک آن. راهیل تچانا شت و وتی پتی هال دات. (١٣) لابانا انچو که وتی گهارزاتک آکوبۍ هال اشکت، تچانا آتک، آکوبی گورامباز کرت، چکت و وتی لوگا

برتی. آکوبا سَجْهین گپ گون لابانا جنت و (۱۴) لابانا گون آيا گوشت: ”تو منی هډ و هوڼ ائې.“ آکوب تان ماهيا آيئې کړا جلت.

آکوب گون لابانې جنگان سور کنت

(۱۵) گړا لابانا گون آکوبا گوشت: ”بلی تو منی سیاد ائې، بله په من مپتا کار مکن. منا وتی مړا بگوش.“ (۱۶) لابانا دو جنین چک هست ات. مسترینې نام لیاہ ات و گسترینې نام راہیل. (۱۷) لیاہې چم بیجلوہ اتنت بله راہیل شرنگے ات و ڈیل و بالادا جلوہ ناک ات. (۱۸) آکوبا راہیل دوست بوت، گوشتی: ”اگن منا وتی گسترین جنگ راہیلا بدئیې، من په تو هیت سالا کار کنان.“ (۱۹) لابانا گوشت: ”شترتر انت که من راہیلا دگه مردیې بدلا ترا بدئیان. همدا منی کړا بدار.“ (۲۰) گړا آکوبا په راہیلگی تان هیت سالا کار کرت، بله راہیلی انچو دوست ات که آکوبے دلا اے هیتین سال پوره لهتین روچ اتنت. (۲۱) نون آکوبا گون لابانا گوشت: ”منی زالا منا بدئې. منی هیتین سال سرجم بوتگ انت و نون من گون آيا هوږ بئیک لوٹان.“

(۲۲) لابانا اوډئې سَجْهین مردم لوٹنت و داوتے کرت. (۲۳) شپ که بوت، وتی جنگ لیاہی زرت و آکوبے کړا برت و آکوب گون آيا هوږ بوت. (۲۴) لابانا وتی مؤلد زلپه وتی جنگارا دات که آيئې هزمتا بکنت. (۲۵) سُه ب که بوت، آکوبا دیست که وئې، اے وه لیاہ انت. گړا گون لابانا گوشتی: ”اے چونین کارے که تو گون من کرت؟ من په راہیلا تئی هزمت نکرت؟ تو چیا منا رد دات؟“ (۲۶) لابانا پَسُو دات: ”مئے رسم اے نه انت که گسترین جنگا چه مسترینا پیسر سور بدئیین. (۲۷) اے سورئې هیتگا پوره کن، گسترینا هم ترا دئیین، بله په من دگه هیت سالا کار کن.“ (۲۸) آکوبا انچش کرت و لیاہې هیتگی پوره کرت و لابانا وتی آدگه جنگ، راہیل گون آکوبا سور دات. (۲۹) لابانا وتی مؤلد بله وتی جنگ راہیلارا دات که آيئې هزمتا بکنت. (۳۰) آکوب گون راہیلا هم هوږ بوت. راہیلی چه لیاہا دوست تر ات. آکوبا دگه هیت سال په لابانا هزمت کرت.

آکوبه چک

٣١) وهده هداوندا ديسټ كه ليا ه آكوبا نادوست انت، آييارا چكي دات، بله راهيل سنټ و به اولاد ات. ٣٢) ليا ه لاپر بوت و مردين چكه اورتى و چكه نامى روبن كرت. گوشتى: ”هداوندا منى بزگى ديسټ. منى مرد نون ألما منا دوست داريت.“ ٣٣) ليا ه پدا لاپر بوت و وهده مردين چكه اورتى، گوشتى: ”هداوندا ديسټ كه من نادوسته آن، پميشكا منا ا ه چكى هم دات.“ گرا چكه نامى شمون كرت. ٣٤) آ پدا لاپر بوت و وهده مردين چكه اورتى، گوشتى: ”نون، چه اد و ديم منى مرد منا دوست داريت كه من په آيا سئ مردين چك اورتگ.“ پميشكا ا ه چكه نامش لاوى كرت. ٣٥) ليا ه پدا لاپر بوت و وهده مردين چكه اورتى، گوشتى: ”نون من هداوندا نازينان.“ گرا چكه نامى يهودا كرت. چه اد و رند چكه ارگى بند بوت.

١) وهده راهيلا ديسټ كه من په آكوبا هچ چك نياورتگ، وتى گهارئ سرا هسدگ بوت. گرا گون آكوبا گوشتى: ”منا چك و اولاد بدئ، اكن نه من مران.“ ٢) آكوب آيئ سرا زهر گيت و گوشتى: ”زانا من هدا آن كه تئى ديم داشتگ كه چك مئيارئ؟“ ٣) راهيلا گوشت: ”اش انت منى مؤلد بله. گون اشيا وپت و واب بكن كه په من چك بياريت و آيئ بركتا منا هم اولاد بيت.“

٤) گرا راهيلا وتى مؤلد بله په جنى آكوبارا دات و آكوبا گون آيا وپت و واب كرت. ٥) بله لاپر بوت و په آكوبا مردين چكه اورتى. ٦) گرا راهيلا گوشت: ”هدايا منى دادرسي كرتگ. منى پرياتى گوش داشتگ و منا چكه داتگى.“ پميشكا آيئ نامى دان كرت.

٧) راهيئ مؤلد بله پدا لاپر بوت و په آكوبا دگه مردين چكه اورتى. ٨) گرا راهيلا گوشت: ”منا گون وتى گهارا مزين جنگ و جيژه بوتگ و من كتگ.“ پميشكا ا ه چكه نامى نيتالى كرت.

٩) بله وهده لياها ديسټ كه من چك اورت نكنان، وتى مؤلد زلپهى چست

کرت و په جَنی آکوبارا دات. ۱۰ گړا لیاځه مۆلد زلپها په آکوبا مردین چکے
 اورت و ۱۱ لیاها گوشت: ”چونین وشین بهتے!“ پمیشکا اے چکے نامی جاد
 کرت. ۱۲ لیاځه مۆلد زلپها په آکوبا دگه مردین چکے اورت. ۱۳ گړا لیاها
 گوشت: ”من سک گل آن. جنینان منی نام کرتگ ’گلاتون‘.“ پمیشکا چکے نامی
 اشر کرت.

۱۴ گلهے روڼ و موشے وهدا روڼ شت و ڈگاریا لهتین مهرکاهی در گیتک و
 په وتی مات لیاها اورت. گړا راهیلا گوڼ لیاها گوشت: ”چه وتی چکے مهرکاهان
 منا کمے بدے.“ ۱۵ بله لیاها گوشت: ”تو منی مرد برتگ، بس نه انت؟ نون منی
 چکے مهرکاهان هم پچ گرے؟“ راهیلا گوشت: ”شر انت، تیی چکے مهرکاهانی
 مزا، انشی آکوب گوڼ تو بوپسیت.“ ۱۶ گړا وهدے آکوب بیگاځه وهدا چه
 ڈگارا پر ترت، لیاه دنا آییے دیما در آتک و گوڼ آییا گوشتی: ”گوڼ من بوپس که
 من وتی چکے مهرکاهانی بدلا ترا کریه کرتگ.“ گړا آشپا آکوبا گوڼ لیاها وپت و
 واب کرت. ۱۷ هدايا لیاځه پریات گوڼ داشت و لیاه لاپ پربوت و پنچمی
 رندا په آکوبا مردین چکے اورتی. ۱۸ گړا لیاها گوشت: ”من وتی مۆلد وتی
 مردارا دات و هدايا منی مزا دات.“ گړا اے چکے نامی ایساکار کرت. ۱۹ لیاه پدا
 لاپ پربوت و ششمی رندا په آکوبا مردین چکے اورتی. ۲۰ گړا لیاها گوشت:
 ”هدایا منا کیمتیین سوگاتے بکشاتگ. نون منی مرد منی اژتا کنت که من په آییا
 شش مردین چک اورتگ.“ گړا چکے نامی زبولون کرت.

۲۱ مدتی رند لیاها جنین چکے اورت و آییے نامی دیته کرت. ۲۲ نون هدا
 راهیلے ترانگا کیت، آییے نیمگا دلگوځی گور کرت و چکے بکشاتی. ۲۳ راهیل
 لاپ پربوت و مردین چکے اورتی. گوشتی: ”هدایا منی کمشیری دور کرتگ.“ ۲۴
 پمیشکا چکے نامی ایسپ کرت. گوشتی: ”هداوند منا دگه مردین چکے هم
 بدئیات.“

آکوب مالدار بیت

۲۵ وهدے راهیلا ایسپ اورت، آکوبا گوڼ لابانا گوشت: ”نون منا رزا بدے که

وتی جندئے ڈیها واټر کنان. (۲۶) په اے جن و چکانیگی که تئی هزمئن کرتگ،
 اشان منا بدئے که زورانش و رئوان. تئو وټ زانئے که من په تئو چینچک کار
 کرتگ. (۲۷) لابانا گوشت: ”منا اټ بدئے. دزبندي کنان همدا بدار. من پال جتگ
 و منا اے سرپدي رستگ که هداوندا په تئییگی منا برکت داتگ.“ (۲۸) پدا
 گوشتی: ”وتی مزا بگوش، ترا دئیانی.“

(۲۹) آکوبا گوشت: ”تئو زانئے که من چه پئیما په تئو کار کرتگ و تئی مال و
 دلوت من چون شر داشتگ انت. (۳۰) چه منی ایگا پیسر ترا کمک هستات و نون
 سک باز بوتگ انت. هر جاه که من وتی پاد ایر کرتگ، هداوندا ترا همودا برکت
 داتگ. بله من کدی په وتی جندئے لوگا کارے بکنان؟“ (۳۱) لابانا جست کرت: ”ترا
 چه بدئیان؟“ آکوبا پسو ترينت: ”منا هچ مدئے، بله اگن اے یگین کارا په من
 بکنئے، گزا من انگت تئی رمگئے شپانکی و پاسپانیا کنان. (۳۲) بل مروچی تئی
 سرجمین رمگانی نیاما گردان. سجهین ټک ټکین اسپیت پس و سیاھین گورانڈ و
 سجهین ټک ټکین سیه پسان جتا کنان. اے منی مزا بنت. (۳۳) باندا روچ اگن همه
 مزا بچارئے که تئو منا داتگ، منی راستی و تچکی وت په من گواهی دنت. اگن
 تئو منی کرا انچین سیه پسه در گیتک که ټک ټک مبيت یا انچین گورانڈ که
 رنگی سیاھ مبيت، بزان آدزتگین ماله.“ (۳۴) لابانا گوشت: ”شر انت. انچش
 کنین.“ (۳۵) آروچی لابانا سجهین ټک و ئگارین پاچن، سرجمین ټک ټکین بز که
 اسپیتین نشانش پر ات و سجهین سیاھین گورانڈ جتا کرت و وتی مردین چکانی
 دستا دات و (۳۶) چه آکوبا سئے روچئے راها دور برتنت. اے وهدا آکوب، لابانئے آ
 دگه پسان چارینگا ات.

(۳۷) بله آکوبا اسپیدار، بادام و چنالانی نوک برتگین شاهز رُرت و پوُست پاتک
 و شاهزانی تهئے اسپیتی درا کرتنت که اسپیتین تل زاهر بنت. (۳۸) پدا پاتگگین
 شاهزی رُرت و آیدانئے تھا ایر کرتنت که دلوت که آيا کانت، شاهز دیمما بنت.
 وهرئے وهدا، دلوت که آيا اتکنت، (۳۹) شاهزانی دیمما جپت بوتنت. پمیشکا ټک و
 ئگارین چکش آورت.

(۴۰) آکوبا گسانین گورگ جتا کرتنت و اے دگرانی دیمی گون ئگارین پس و

سیاهین پسان کړت که لابانیگ آنت. اے پیما وتی دلوتی جتا کرتنت و گون
 لابانی دلوتان هوری نکرتنت. (۴۱) هر وهدا که زرنګین مادګین دلوت وهر بوتنت،
 اکوبا شاهز آیانی دیمے آیدانانی تھا ایر کرتنت که دلوت اے شاهزانی کرا جیت
 بنت. (۴۲) بله هما پس که نزور آنت، شاهزی آیانی دیمای نکرتنت. اے پیما
 نزورین پس لابانی نیمگا شتنت و زرنګین اکوبے نیمگا. (۴۳) اے دولا اکوب سک
 سیر و آباد بوت و بلاهین رمگانی واهند بوت. گلام و مؤلد و اشتر و هری هم باز
 بوت.

آکوب چه لابانی کرا تجیت

(۱) اکوبا اشکت که لابانی چک گوشگا آنت: ”اکوبا مے پتے سجھین مال و
 هستی پُشتا کشتگ. چه مے پتے مالان و تا چو سیر و هزگاری کرتگ.“ (۲)
 اکوب سرید بوت که لابان منا پیسری پیما نچاریت.
 (۳) گرا هداوندا گون اکوبا گوشت: ”وتی پت و پیرک و سیادانی ملکا وائر
 کن. من گون تنو گون آن.“ (۴) اکوبا په راهیل و لیاها کلئوے دیم دات که گیابانا،
 منی رمگے کهچرا بیایت. (۵) گون آیان گوشتی: ”من گندان که شمے پت منا
 پیسری پیما نچاریت، بله منی پتے هدا گون من گون بوتگ. (۶) شما زانیت که
 من گون وتی سجھین واک و توانا په شمے پتا کار کرتگ، (۷) بله انگت شمے
 پتا منا رد داتگ و منی مزی ده رندا بدل کرتگ، بله هدا یا شمے پت نه اشت که
 منا تاوان بدنت. (۸) وهدے لابانا گوشت: ’یک ټګین پس تیی مرنبت، سجھین
 رمگانی زنک و بر ټک ټګین بوتنت. وهدے آیا گوشت: ’نگار نگارین پس تیی مرن
 بنت، سجھین رمگانی زنک و بر نگار نگارین بوتنت. (۹) اے پیما هدا یا شمے
 پتے رمگ پچ گپت و منا داتنت.

(۱۰) یک رندے، رمگے وهرے مؤسما من وابه دیست که من وتی سر چست
 کرت و دیست که هما پاچن که رمگے بزان رایننت، ټک و نگارین آنت. (۱۱) گرا
 هدائے پریشتا وابه تھا منا گوشت: ’اکوب! من گوشت: ’جی. (۱۲) گوشتی:
 ’سرا چست کن و بچار، رمگے بزانی راینوکیں سجھین پاچن ټک و نگارین آنت.

من دیستگ که لابانا گون تئو چے کرتگ. (۱۳) من بیئت ایلے هدا آن، هما جاگهے هدا آن که تئو اودا چیدگیارا روگن پر مُشت و گون من کولے کرت. نون پاد آ، چه اے سرڈگارا در آ و وتی پیدائشی مُلکا واتر کن. (۱۴) راهیل و لیاها گوشت: 'مارا وه نون پتے لوگا میراسے نیست. (۱۵) آ مارا هم درامدیے حسابا چاریت. آیا مارا بها وه کرتگ، مئے بهائے زری هم وارنگ انت. (۱۶) آ سجھین مال که هدايا چه مئے پتا پچ گیت، آلما مئیک و مئے چکانیک انت. گزا هما پیما بکن که هدايا ترا گوشتگ."

(۱۷) گزا آکوب پاد آتک، وتی جن و چکی اشتران جَمَاز کرتنت و (۱۸) پدان آراما وتی گتگیښ سجھین مال و هستی ای زرت و وتی سجھین رمگی سر دیان کرت و دیم په کنهائے مُلکا وتی پت اِساکئے نیمگا راه گیت.

(۱۹) لابان پسانی چینا شتگات. راهیلا وتی پتے لوگئے بُتین هدا دُرتنت. (۲۰) آکوبا لابان آرمایی رد دات، هالی ندات و چه لابائے کِرا تَتک. (۲۱) آکوب گون وتی سجھین مال و هستیا تَتک، چه پراتئے کئورا گوشت و وتی دیمی گون گلیادئے کوْهستگین دَمگا کرت.

لابان آکوبے رندا کیت

(۲۲) سئیمی روچا لابانا هال رست که آکوب تَتکگ. (۲۳) لابانا وتی سیاد زرتنت و تان هیت روچا آکوبے رندا کیت و گلیادئے کوْهستگین دَمگا رَسینتی. (۲۴) هدا شپا لابان آرمایی و ابا آتک و گوشتی: "هبردار! آکوبا هچ مگوش، نه شَر، نه هراب."

(۲۵) اے وهدا که لابان گون آکوبا دُچار کیت، آکوبا وتی گدان گلیادئے کوْهستگین دَمگا مِک کرتگات و لابان و سیادان هم همودا وتی گدان مِک کرتنت. (۲۶) لابانا گون آکوبا گوشت: "تئو چیا چو کرت؟ تئو منا رد دات و منی جنگ چو جنگی بندیگان بُرتنت. (۲۷) تئو چیا منا رد دات و چیرکایی تَتکئے؟ چیا منا هالت ندات؟ من شمارا په شادهی گون سئوت و کنجری و چنگئے سازان رهاگ کرتگات. (۲۸) تئو اینچکا هم سبر نکرت که من وتی ئماسگ و جنگان

بچگان و رُکست بکنان. تئو هوژ و اَهمکین کارے کرت. (۲۹) من ترا آزار دات کنان،
 بله دوشی تئی پتئے هُدايا گون من گوشت: هُبردار! آکوبا هچ مگوَش، نه سَر، نه
 هراب. (۳۰) تئو پمیشکا شتئے که ترا په وتی پتئے لوگا سک زهیر کنگا ات، بله
 تئو منی هُدا چیا دُزنتت؟“ (۳۱) آکوبا پَسئو دات: ”منا نُرست که تئو وتی جنگان
 پچ گرئے، (۳۲) بله اگن تئو وتی هُدا کَسیئے کِرا در گیتکت، آکُشگ بیت. منی
 سَجَهِین مال و هستیا بچار، اگن اِشان تئی چیزے مان، مردمانی دِیما منا پِیشی
 دار و بری.“ آکوبا نزانن که اے بُتین هُدا راهیلا دُزتگ انت.

(۳۳) گُرا لابانا آکوبئے گدان و لیاھئے گدان و دوین مۆلدانی گدان پُتنت، بله
 هچي ندیست. وهده چه لیاھئے گدانا در آتک، راهیئے گدانا پُترت، (۳۴) بله
 راهیلا بُتین هُدا زرتگ و وتی اُشرئے لچا کرتگ انت و وت لچئے سرا نشتگ ات.
 لابانا سَجَهِین گدان پُتت، بله هچي ندیست. (۳۵) راهیلا گون وتی پتا گوشت:
 ”واجه! زهر مگر، من تئی دِیما پاد آتک نکان که منی جنینی ماهانگانی وه
 انت.“ لابانا پُتت، بله بُتین هُدایی دَسْت نکپنتت. (۳۶) آکوب زهر گیت و لابانی
 ملامت کرت. گون لابانا گوشتی: ”منی مئیار چه انت؟ من چه گناه کرتگ که تئو
 زَهر زهر منی رندا کپتگئے؟“ (۳۷) نون که تئو منی سَجَهِین چیر پُتتگ انت، ترا
 چُشین چیزے دست کپت که تئییگ انت؟ اگن دست کپتگ، منی و وتی سیاد و
 مردمانی دِیما ایری کن. پلّی هما منی و تئی پئیسلا کنت. (۳۸) من بیست سالا
 تئی کِرا بوتگان. تئی یک میَش و بُزیا نگیَتگ. من تئی رمگئے یک گورانڈے
 نئوارتگ. (۳۹) من هچبر دَلَوْتے تئی کِرا نئیاورتگ که رستران جتگ و کُشتگ. هر
 تاوانے که بوتگ، بدل من چه وت پُر کرتگ. اگن یک چیزے روچا دُزگ بوتگ یا
 شپا، آبیئے کیمت تئو چه من لوُتگ. (۴۰) اے منی هال بوتگ. روچا منا گرما
 کُشتگ و شپا گوهر. منی چمانی واب شتگ. (۴۱) تئی لوگا بیست سالا منی هال
 همه بوتگ. من چارده سال تئی دوین جنگانی هاترا په تئو کار کرتگ و شش
 سال تئی رمگانی هاترا. اَنگت تئو ده رندا منی مُز بدل کرتگ. (۴۲) اگن منی
 پتئے هُدا، اِبراهیمئے هُدا و اِساکئے هُدا گون من گون مَبوتین، اَلما تئو منا هوُرک و
 هالیگین دستان راه داتگ ات، بله هُدايا منی بَزگی و زَهمت دیستگ و دوشی ترا
 نِهَر و هگلی داتگ.“

(۴۳) لابانا گوشت: ”اے جنک منی جنک انت، چک منی چک و رمگ هم منی
 رمگ انت. هرچه که گندگا ائے، منیگ انت. بله مروچی منی دست گون وتی اے
 جنک و ایشانی پیدا کرتگین چکان نرسیت. (۴۴) بیا، من و تئو گون یکدگرا اهد و
 پییمانے بندیں. بلی اے اهد منی و تئی نیاما گواه و شاهد بیت.“ (۴۵) گرا آکوبا
 سنگے زرت و چیدگے اڈ کرت و (۴۶) گون وتی سیادان گوشتی: ”سنگ مچ
 کنیت.“ آیان سنگ زرت و کوٹ کرتنت و همیشیے کرا ورگش وارت. (۴۷) لابانا
 ایشیے نام جیگر سهدوته کرت و آکوبا گلید. (۴۸) لابانا گوشت: ”مروچی اے
 سنگ کوٹ منیگ و تئی نیاما شاهدے.“ پمیشکا اے گلید نامینگ بوت و (۴۹)
 لابانا ایشیے نام مسپه هم کرت که گوشتی: ”وهده من وتی راها رئوان و تئو
 وتیگا، هداوند منا و ترا گندیت. (۵۰) اگن گون منی جنگان شر مبے و منی
 جنگانی سرا دگه جن بگرے، بل ترة کس مگندیت، بله بیهئال مبے که هدا منا
 و ترا گندیت.“

(۵۱) لابانا گون آکوبا چو هم گوشت: ”اش انت سنگ کوٹ و اش انت هما
 چیدگ که من وتیگ و تئی نیاما مک کرتگ. (۵۲) اے سنگ کوٹ شاهدے و اے
 چیدگ هم شاهدے که من په تئی آزار دئیگا چه اے سنگ کوٹا نگوزان و دیم په
 تئو نیایان و تئو هم په منی آزار دئیگا چه اے سنگ کوٹ و چیدگا نگوزے و دیم
 په من نیایے. (۵۳) ابراهیمے هدا، ناهورے هدا، آیانی پتے هدا منی و تئی نیاما
 دادرس بات.“ گرا آکوبا وتی پت اساکے هداے ناما سئوگند وارت. (۵۴) همودا،
 کوهستگین دمگا کربانیگے کرتی و سیاد و واری ورگیا داوت دانت. ورگا رند
 شیا همودا داشتش.

(۵۵) دومی سباها، ماهله لابانا وتی جنک و نماسگ چکت و برکت دانت. پدا
 در آتک و وتی لوگا پر ترت.

آکوب ایسوئے گندکے تیاریا کنت

(۱) نون آکوب رهاگ بوت و راها هداے پریشنگ گون آیا دچار کپنت. (۲)
 وهده آکوبا پریشنگ دیستنت، گوشتی: ”اے هداے لشکرے اردگاه انت.“

پمیشکا آ جاگهئے نامی مَهَنائِم کرت.

٣ چہ وت و پیسر کاسدی سَہیرئے سرڈگارا، اِدومئے دَمگا وتی برات
ایسَوئے کَرَا راه دانتت و ٤ کاسدی هُکم دانتت کہ: ”منی واجهین ایسوا
بگوشیت کہ تئی کستر آکوب گوشیت کہ تان اے وهدی من لابائے کَرَا
دَرآمدیئے پیما نندوک بوتگان. ٥ منا گوک و هر و پَس و گلام و مۆلد هست.
نون من اے پیگام پمیشکا په وتی واجه ایسوا راه داتگ کہ تئو منا بے اَزت
مکنئے.“

٦ کاسدان کہ وتی سَپر جَت و پدا آکوبئے کَرَا سر بوتنت، گوشیتش: ”ما
تئی برات ایسَوئے کَرَا شتین و نون آ وت گون چار سَد مردا تئی گندکا پیداک
انت.“ ٧ آکوبا گون مزین ثرس و لرز و پریشانیے وتی همراهین مردم دو ٹولیا
بهر کرتنت، رمگ و گورم و بگی هم دو بهرا کرتنت. ٨ دلا گوشتی: ”اگن ایسو
بیئت و یک رُمبئے سرا اُرش بکنت، گَرَا دومی رُمب تَتک کنت.“

٩ نون آکوبا دوا کرت: ”او منی پت ابراهیمئے هُدا! منی پت اِساکئے هُدا! او
هما هُداوند کہ گون من گوشیت: ’مُلکا وتی سیادانی کَرَا واتر کن کہ من ترا سبز
و آباد کنان!‘ ١٠ من آکوب اینچک مهر و ویا نگرزان کہ تئو گون وتی هزمتکارا
کرتگ. وهدے من چه اُردنئے کنورا گوزگا اتان، منا بس وتی اَسا گون ات، بله نون
دو اُردگاهئے واهند آن. ١١ منا چه منی برائئے دستا برکین. منا چه ایسوا رَکین
کہ منا چه آیا ثرسیت. آ مئیئت و منی و منی چک و چکانی ماتانی سرا اُرش
مکنت. ١٢ بله تئو گوشتگ: ’من اَلما ترا سبز و آباد کنان و تئی پَدْرِیچا دریائے
ریکانی پیما انچو باز کنان کہ حساب نبنت.“

١٣ آکوبا شپا همؤدا داشت. چه وتی ملان په وتی برات ایسوا سئوگاتے
گچینی کرت: ١٤ دو سد بُز و بیست پاچن، دو سد میس و بیست گورانڈ، ١٥
سی ڈاچی گون هران، چَل مادگ و ده کایبگر، بیست مادیان و ده لاگ. ١٦ آیا
اے، گلگ گلگ کرت و وتی هزمتکارانی دستا دانتت و گوشتی: ”چه من پیسر
بیئت و گلگان چه یکدومیا دور دور بداریت.“ ١٧ آکوبا اولی هزمتکار هُکم دات

و گوشت: ”منی برات ایسو که گون تئو دُچار کپیت و جُست کنت: ”تئو کئی مردم ائے؟ کجا رئوگا ائے؟ اے مال و دلوت که ترا گون انت، کئیگ انت؟“ (۱۸) بگوشی: ”اے تئی گستر آکوبئیگ انت. اے سئوگات انت که په منی واجه ایسو راهی داتگ انت و آکوبئے جند پُشتا پیداک انت.“

(۱۹) آيا دومی و سئیمی و آدگه سَجْهین هزمتکار که گون گلگان رئوگا انت، هم انچش هُکم دانت: ”وهده شما ایسو دیست، همه هبران گون آيا بکنیت. (۲۰) آلما بگوشیت: ”تئی گستر آکوب مئ پُشتا پیداک انت.“ دلا گوشتی: ”من اے ئیکیان چه وت و پیسر راه دئیان و آییئ دلا نرم کنان. رندا که آيا گندان، بلکه منی اِرتا بکنت.“ (۲۱) گزا آکوبئ سئوگات چه آییئ جندا پیسر شتنت و جندی شپا اردگاها جَلت.

آکوبا برکت رسیت

(۲۲) هما شپا آکوب یاد آتک، وتی دوین جن، دوین مؤلد و یازدهین مردین چکی زرتنت و چه یبوکئ کئورئ شونا گوست. (۲۳) اے سَجْهینی چه کئورا گوازینتنت. وتی سَجْهین مال و مدئی ای هم گوازینتنت. (۲۴) آکوب ایوک بوت. یک مردے آتک و تان بامگواها گون آيا بند مِرت. (۲۵) وهده بند مِزگا آنت، مردا دیست که آکوبا زیردست کرت نکنان، گزا مگونا مُشته جتی و آکوبئ مگون چه بُنا درشت.

(۲۶) گزا مردا گون آکوبا گوشت: ”پل نون من رئوان که بامگواه انت.“ بله آکوبا گوشت: ”تانکه منا برکت ندئیئ، ترا رئوگا نیلان.“ (۲۷) گزا مردا گوشت: ”تئی نام کئے انت؟“ آکوبا پَسو دات: ”آکوب.“ (۲۸) مردا گوشت: ”چه اِد و رند تئو آکوب گوشگ نبئ، تئی نام اسرائیل بیت، چیا که تئو گون هدایا و گون مردمان مِرتگئ و سردست بوتگئ.“ (۲۹) گزا آکوبا گوشت: ”منی دزبندی انت که وتی ناما بگوش.“ بله آيا گوشت: ”منی نامئ جُستا چیا کئئ؟“ گزا همودا آکوبی برکت دات. (۳۰) پمیشکا آکوبا آجاگهئ نام پنی ایل کرت. گوشتی: ”گون هدایا دیم په دیم بوتان، بله انگت منی جان رکت.“ (۳۱) وهده آکوب چه

پنی ایلا گوزگا ات، روچا ټک کرت. مگونئ سئوبا آکوب لنگ جنا شت.

(۳۲) پادئ بئئ اے زردیلک که دلوتئ مگونا پر انت، پمیشکا اسرائیلی تان روچ مروچیکا اشیا نئورنت که آمردا آکوبئ مگونئ همے جاگها مشتے جت که اے زردیلک انت.

آکوب و ایسوء دچار کپگ

(۱) نون آکوبا چم چست کرتنت و دیستی که ایسو پیداک انت و چار سد مردی همراه انت. گزا آکوبا لیاہ و چک یک ټولئے کرتنت، راهیل و چک یک ټولئے و دوین مؤلد گون چکان یک ټولئے. (۲) مؤلد و مؤلدانی چکی دیم کرتنت، چه آیان و رند لیاہ و لیاہئ چک و چه لیاہ و چکان و رند، راهیل و ایسپ پشت پُشتا. (۳) آکوبئ جند چه سجھینان دیم شت و هیت رندا په ادب سري جهل کرت تانکه وتی براتئ نزيگا سر بوت.

(۴) بله ایسو په وتی براتئ گندکا تچان بوت. آکوبی گورامباز کرت، دسستی آییئ گردنا دنور دانت و چکتی. دوینان گریټ. (۵) وهده ایسوا وتی چم چست کرتنت و جنین و چکی دیستنت، گوشتی: ”اے کئ انت که ترا گون انت؟“ آکوبا گوشت: ”اے هما چک انت که هدایا چه وتی بکشندھیا تئی کسترارا داتگ انت.“ (۶) گزا مؤلد و چک نزيگا آتکنت و سرش جهل کرت. (۷) لیاہ و چک هم نزيگا آتکنت و سرش جهل کرت. گڈسرا ایسپ و راهیل نزيگا آتکنت و سرش جهل کرت. (۸) ایسوا جُست کرت: ”اے رمگ و گورم که من ټیک دانت، اِشانی مکسد چه انت؟“ آکوبا گوشت: ”مکسد اِش انت که تئو منی سرا مهربان ببئ، منی واجه!“ (۹) بله ایسوا گوشت: ”منی برات! منا چوناها باز هست. هرچه ترا هست، گون وت بدارش.“ (۱۰) آکوبا گوشت: ”انہ، چه تئو دزبندی کنان، اگن منی اِرتا کنئ، منی سئوگاتان بزور که تئی دیدار چو هدائے دیدارا انت و تئو منا په مهربانی کبول کرتگ.“ (۱۱) منی اے ټیکیا بزور که په تئو آرگ بوتگ. چیا که هدا په من مهربان بوتگ و منا هر چیزى داتگ.“ آکوبا مئت کرت و ایسوا مئت.

١٢) گڙا ايسوا گوشت: ”سر بگرين و برنوين. من پيسر بان.“ ١٣) بله آکوبا گوشت: ”مني واجه! تئو زانئ چک گسان و نازرک انت و پس و گوک هم زاتگ انت و شيري انت. اگن يک روچيا هم اشان په ترندي بران بکنيں، سجهين دلوت مرنت.“ ١٤) مني دزبندي انت که مني واجه چه وتي گسترا پيسر برنوت و من نرم نرم رما و گوږمان سر دنيان کنان و چگاني گامان آيان بان، تانکه سهيرئ سرډگارا وتي واجهئ کرا سر بان.“ ١٥) ايسوا گوشت: ”گڙا من وتي لهتين مردم تئي همراه کنان.“ آکوبا گوشت: ”چيا؟ په من همئ بس انت که مني واجه په من مهربان انت.“

١٦) گڙا ايسو هما روچا ديم په سهيرا پر ترټ، ١٧) بله آکوب سکو تا شت، همودا په وت لوگ و په وتي دلوتان گواشي بست. پميشکا آ جاگها سکو تو گوشت. ١٨) آکوب که چه پدان اراما پر ترگا ات، شکيمئ شهرا کنهانئ سرډگارا په سلامتي سر بوت و شهرئ نزيکا اړدي کرت. ١٩) اے ډگار که اوډا آيا وتي گدان مک کرت، چه همورئ چگان په سد ټکر نگرها بهايي زرت. همور، شکيمئ پت ات. ٢٠) اوډا کربانجا هئ اډي کرت و آيئ نامي ايل ايلوهي اسراييل کرت.

دينه بے ازتي بے

١) دينه، آکوبئ هما جنگ که چه لياها پيدا بوتگ ات، اوډئ جنگاني گندکا ډنا در اتک. ٢) آ ملکئ هاکم همورئ چک شکيما که دينه ديست، دينه بورت و په زور گون آيا وپت و وابي کرت. همور، هيوي ټکئ مردمئ ات. ٣) شکيمئ دل گون آکوبئ جنگ دينها لگت و آ، دينه مهرا گريتار بوت و گون دينها نرم نرم هبري کرت. ٤) شکيما گون وتي پت همورا گوشت: ”منا گون همئ جنگا سور دئ.“

٥) آکوب سهيگ بوت که شکيما مني جنگ دينه زنا کرتگ، بله تان وتي چگاني آيگا هچي نگوشت، چيا که چک گيابانا، رمگان چارينگا اتنت. ٦) شکيمئ پت، همور اتک که گون آکوبا هبر بکنت. ٧) انچو که آکوبئ چک سهيگ بوتنت، چه گيابانا پر ترنت. پدرد اتنت و زهرا پر اتنت که شکيما آکوبئ جنگ

زنا کرتگ و اسرائیل بَنام کرتگ. اے کار مېوتین.

۸) هَموړا گوڼ آيان هېر كرت و گوشت: ”منی چك شِكیمې دل په شمېه
جنگا بند انت. آيا په دینها زامات كنیت. ۹) گوڼ ما سانگېندی بكنیت. وتی
جنگان مارا بدئییت و مئگان شما بزورییت. ۱۰) مېه كړا جهمنند بییت. اے ملك
شمېه وتیگ انت، بنندییت، سئوداگری و باپار بكنیت و ملكتېه واهند بییت.“

۱۱) شِكیمې گوڼ دینھېه پت و براتان گوشت: ”منی سرا مهربان بییت. هرچه
لوئییت، شمارا دئیان. ۱۲) بانوړه هكیمهرا بگوشتیت و هر مالې كه لوئییت،
همینچك كه گوشتیت، من شمارا دئیان. بس اے جنگا گوڼ من سور بدئییت.“

۱۳) آكوبېه چكان گوڼ شِكیم و آییېه پت هَموړا په مكارې هېر كرت، چیا كه
شِكیمې آیانی گهار دینه زنا كرتگات. ۱۴) آكوبېه چكان گوڼ آيان گوشت: ”ما اے
كارا كرت نكنین. گوڼ سُنْت نبوتگین مردیا وتی گهاره سور دئیک په ما
رُسوايېه. ۱۵) مېه شرت بس یكېه. شمېه سَجْهین مردین مېه پئیمې سُنْت كنگ
بنت. ۱۶) گړا ما وتی جنگان شمارا دئیین و شمېه جنگان زورین و شمېه كړا
جهمنند بېن و گوڼ شما يكجاه، یكین كئوم بېن. ۱۷) بله اگن شما سُنْت كنگا رزا
مبییت، ما وتی گهارا زورین و رئوین.“

۱۸) آیانی هېر هَموړ و هَموړه چك شِكیمې دُوست بوت. ۱۹) شِكیم وتی پتېه
لوگېه شَرِیمندترین مردم ات. هچ مهتل نبوت كه آكوبېه جنگی سك دُوست ات.
۲۰) گړا هَموړ و آییېه چك شِكیم وتی شهره دروازگېه دپا آتكنت و گوڼ وتی
شهره مردینان هېرش كرت. گوشتش: ۲۱) ”اے شَرین مردم انت و گوڼ ما جنگ
و جدل نلوئنت. شما بلیتتش كه ملكا نندنت و باپار كننت. اے ملكا په اشان جاگه
باز انت. ما اشانې جنگان گرین و اے مئگان. ۲۲) بله په مېه كړا جهمنند بئیک و
گوڼ ما یكین كئوم بئیگا، اشانې یكین شرت ایش انت كه مېه هر مردین اشانې
پئیمې سُنْت كنگ بییت. ۲۳) اے دئولا اشانې دلوت و مال و جانور مئیک هم بنت
گوڼ. گړا بیایت اشانې شرتا مئین كه مېه كړا جهمنند بنت.“

٢٤) شهرئے دروازگا آتکگین سجهین مردینان همور و آییئے چک شکیمئے هبر
زرت و شهرئے هر مردین سنت کنگ بوت.

٢٥) سئے روچ گوست. انگت آیان سنتئے درد پر اتنت که آکوبئے دو چک،
دینهئے برات شمون و لاویا وتی زهم زرتنت و نادلگوشین شهرئے سرا ارش کرت
و شهرئے سجهین مردینش کشتنت. ٢٦) آیان همور و آییئے چک شکیم زهمئے
دپا دات و کشتنت و دینه اش چه شکیمئے لوگا زرت و شتنت.

٢٧) آکوبئے چک مردگانی سرا پر رتکنت و هما شهرش پل و پانچ کرت که
اودا آیانی گهار زنا کنگ بوتگات. ٢٨) آیان شهرئے مردمانی رمگ و گوژم و هر و
شهرئے تھا و شهر اذن دگاران سرا هرچه که هستات، هول کرت و برت. ٢٩) آ
مردمانی سجهین مال و هستی اش برتنت، جنین و چکش بندیگ کرتنت و
لوگانی سجهین چیزش آوار جتنت.

٣٠) گزا آکوبا گوئن شمون و لاویا گوشت: ”شما منا آزابے سرا دات که شما منا
اے ملکئے مردم، بزان کنهانی و پریزیانی دلا سیهرو کرت. ما گمک این و اگن اے
مردم وتی زورا یک بکننت و منی سرا ارش بکننت، من و منی لوگئے مردم تباہ
بین.“ ٣١) بله آیان گوشت: ”گزا آ مئے گهارا کهبگیئے پیما کارمرز بکننت؟“

بئیت ایلا، آکوبئے پر ترگ

١) هدایا گوئن آکوبا گوشت: ”پاد آ، بئیت ایلا برئو و همودا بنند. اودا په من
کربانجاھے اڈ کن، په هما هدایا که وهده تئو چه وتی برات ایسوا تچگا اتئے،
تئی دیما زاهر بوت.“ ٢) آکوبا گوئن وتی لوگئے مردم و آدگه سجهین همراهان
گوشت: ”هما دئی هدا که شمئے نیاما انت، چه وت درش کنیت، وتا پاک و پلگار
کنیت و وتی پچان بدل کنیت و ٣) بیایت بئیت ایلا رئوین. اودا من په هما
هدایا کربانجاھے اڈ کنان که سکی و سورپانی روچان منی ذوایی گوش داشتگ
و هر جاھ که شتگان، گوئن من گوئن بوتگ.“

٤) گزا آیان هر دئی هدای که گوئن ات و هر چلمبے که گوشان ات، سجهینش

آکوبارا داتنت و آکوبا اے زُرت و شکیم، مزین درچکے چیرا کَل کرتنت. (۵)
نون آراه گپنتنت. هُداے تُرسا آیانی چپ و چاگردے سَجَهین شهرانی سرا مان
شانت و کس آیانی رندا نکیت.

(۶) آکوب و آییئ سَجَهین همراه کنهائے سرډگارا لوزئ شهر، بزان بئیت ایلا
سر بوتنت. (۷) آکوبا همؤدا کُربانجاهے اڏ کُرت و آجاگهئے نامی ایل بئیت ایل
کُرت، چپا که وهده آچه وتی براتا تچگا ات، هُدايا همدا آییئ دیم و تا زاهر
کُرت. (۸) رِبگائے شیرمات دَبورَه بیران بوت و آش چه بئیت ایلا ڏن، مزین
درچکئے چیرا کبر کُرت. آجاگهئے نام آلون باکوت کنگ بوت.

(۹) آکوب که چه پدان آراما اتک، هُدا پدا آییئ دیم زاهر بوت و آکوبی برکت
دات. (۱۰) گون آيا گوشتی: ”تئی نام آکوب انت، بله چه اد و رند تئو آکوب
گوشتگ نبئ. تئی نام اسرائیل بیت.“ گزا آکوبئ نامی اسرائیل کُرت. (۱۱) هُدايا
گون آکوبا گوشت: ”من پُرواکین هُدا آن. چک و بر کن و گیش بئیان بئ. چه تئو
کئومے و کئومانی رُمبے پيدا بیت و بادشاه چه تئی سُرینا پيدا بنت. (۱۲) هما
مُلک که من ابراهیم و اساکارا دات، ترا هم دئیانی و چه تئو و رند، تئی نسل و
پدریچارا هم اے مُلکا دئیان.“ (۱۳) گزا هُدايا آکوب اِشت و چه هما جاگها که گون
آيا هبری کرتگات، بُرزاد شت. (۱۴) همه جاگها که هُدايا گون آيا هبر کرتگات،
آکوبا اودا سِنگے چیدگے اڏ کُرت و سِنگے سرا ریچگی کُربانیگی ریتک و روگنی
هم پر ریتک. (۱۵) اے جاگها که هُدايا گون آکوبا هبر کرتگات، اے جاگهئے نام
آکوبا بئیت ایل کُرت.

راهیلئے مرک

(۱۶) گزا آچه بئیت ایلا در اتکنت. انگت ایراتا سر نبوتگ اتنت که راهیلئے
چلگی درد بُنگیچ بوتنت. اے ساهت په آيا سک گران ات. (۱۷) وهده آچلگیئے
گرانین دردان ات، جَنبُگا گون آيا گوشت: ”مُرس. ترا دگه مردین چکے بیت.“
(۱۸) وهده راهیلئے مرکئے ساهت اتک و آییئ ارواه بال کنگا ات، وتی چکے
نامی بن اونی کُرت، بله پتا چکے نام بنیامین کُرت.

١٩) راهیل مُرت و آاش اِپراتئے راها، بزّان بئیت لَهْمئے راها کُبر کرت. ٢٠)
آکوبا آییئے کُبرئے سرا شَکّے مِکّ کرت و همے شَکّ تان روچ مروچيگا راهیلئے
کُبرئے نِشانی انت.

٢١) اِسرائیل پدا راه گِپت و وتی گِدانی میگدال ایدرئے دومی نِیمگا مِکّ کرت.
٢٢) اِسرائیل همے دَمگا نندوک ات. روپن شت و گوّن وتی پتئے سُریت، بلّها ویت
و وابی کرت. اِسرائیل سهیگ بوت.

آکوبا دوازده مردین چُکّ هست ات: ٢٣) چه لیاها روپن، که آکوبئے انولی چُکّ
ات و شَمون و لاوی و یهودا و ایساکار و زبولون اتنت، ٢٤) چه راهیلا ایسپ و
بنیامین، ٢٥) بلّه که راهیلئے مؤلد ات، چه آبیّا دان و نِپتالی، ٢٦) زِلّپه که لیاھئے
مؤلد ات، چه آبیّا جاد و آشر. آکوبئے هما مردین چُکّ که پَدان آراما پیدّا بوتنت،
همیش اتنت.

اساکئے مرک

٢٧) آکوب وتی پت اِساكئے کُرا مَمَرها، کِریه آرېھئے شھرا بزّان هبرونا آتک،
همؤدا که اِبراهیم و اِساكا درامدانی پئیمّا زِند گوازینتگ ات. ٢٨) اِساكا یگّ سد و
هشتاد سال اُمر کرت، ٢٩) وتی گُدی دمی گشت و گوّن وتی مُرتگین مهلوکا
هئوار بوت. اِساكا شَرین مزین اُمرے کرت و پیر بوت و مُرت. آییئے مردین چُگان،
بزّان ایسو و آکوبا اُزرت و کُبر کرت.

ایسوئے نسل و پدریچ

١) ایسو که آییئے دومی نام اِدوم ات، آییئے نسل و پدریچئے کِسّه چُش انت:

٢) ایسوا دو کَنهانی جَن گِپت، یگِیئے نام آده ات و یگِیئے نام اُھولیبامه. آده
ایلون هیثیئے جنک ات و اُھولیبامه اَنائے جنک و سِبون هیوئیئے نُماسگ ات. ٣)
ایسوئے سئیمی جَنئے نام بَسیمت ات. بَسیمت اِسمایلئے جنک و نِباوتئے گهار ات.
٤) ایسوئے چُکّ اِلیپاز چه آدها پیدّا بوت و رُئیل چه بَسیمتا. ٥) یهوش و

يَهْلَام و كُورَا چه اُھوليبامھا پيدا بوتنت. اِس اَتنت ايسوئے مردين چك كه گنهائے سرډگارا پيدا بوتنت.

۶ ايسوا وتي جن و بچ و جنگ و لوگئے سجھين مردم، وتي مال و دلوت و جانور و هرچے كه آيبا گنهانا چتگ و نر اورتگات، گون وت زرتنت و چه وتي برات اكوبا دور دگه ملكيا شت. ۷ آياني مال و هستي سك باز اَتنت، پميشكا هور نشتش نكرت، چيا كه زمين و گهر په آياني رمگ و گورمان بس نبوت. ۸ گزا ايسو بزان اِدوم، سهيرئے كوھستگا جهمند بوت.

۹ سهيرئے كوھستگئے اِدومياني بنپيرك ايسوئے نسل و پدريچئے كسه چش انت: ۱۰ ايسوئے مردين چكاني نام اِس اَتنت:

الپياز كه ايسو و آدهئے چك اَت، رئويل كه ايسو و بسيمتئے چك اَت.

۱۱ الپيازئے مردين چك تيمان و اومار و سپو و گتام و كِناز اَتنت. ۱۲ ايسوئے چك الپازا سريتے هست اَت كه نامي تمئه اَت و الپيازئے چك اماليك چه هماليا پيدا بوت. ايسوئے جن آدهئے اوبادگ همش اَتنت.

۱۳ رئويلئے مردين چك نھات و زاره و شما و مزا اَتنت. ايسوئے جن بسيمتئے اوبادگ همش اَتنت.

۱۴ ايسوئے جن اُھوليبامه، انائے جنگ و سبونئے نماسگ اَت. يھوش و يھلام و كُورا ايسوئے هما مردين چك اَتنت كه چه اُھوليبامھا پيدا بوتگ اَتنت.

اِدومئے ك و بادشاه

۱۵ بني ايسوئے كگاني سردار:

اے سردار، ايسوئے اولي چك الپيازئے مردين چك اَتنت: تيمان و اومار و سپو و كِناز و ۱۶ كُورا و گتام و اماليك. اِدومئے سرډگارا الپيازئے كگاني سردار همش اَتنت. اے آدهئے اوبادگ اَتنت.

١٧) ايسوئے چک رنويئے مردین چک که نکانی سردار بوتنت، ایش انت: نهات و زاره و شما و مزا. اے ادموئے سردگارا رنويئے نکانی سردار انت و ايسوئے جن بسيمتے اوبادگ انت.

١٨) ايسو و آبيئے جن اھوليبيامهئے مردین چک که سردار بوتنت، ایش انت: يھوش و يھلام و کورا. اے هما نکانی سردار انت که چه ايسوئے جن اھوليبيامها پيدا بوتنت. اھوليبيامه، انائے جنک ات. ١٩) اے، ايسوئے، بزان ادموئے مردین چک انت که هر يگے وتی نکے سردار بوت.

ھورايی نکانی سردار

٢٠) سھير ھوراييئے مردین چک که آ ملکا نندوک انت، ایش انت: لوتان و شوبال و سبون و آنا و ٢١) ديشون و اسر و ديشان. سھيرئے اے چک ادموئے سردگارا ھورايی نکانی سردار انت.

٢٢) ھوري و هيپام، لوتانئے مردین چک انت. تيمنه، لوتانئے گھار ات.

٢٣) شوبالئے مردین چک ألوان و منھات و ايپال و شيو و اوانام انت.

٢٤) سبونئے مردین چک ائيا و آنا انت. اے هما آنا انت که وتی پت زيپانئے ھرانی چارينگے وھدا گيابانا گرمين چمگی در گيتکنت. ٢٥) انائے مردین چک ديشون ات و جنين چک اھوليبيامه.

٢٦) ديشونئے مردین چک همدان و ايشبان و اتران و کران انت.

٢٧) اسرئے مردین چک بلھان و زاوان و آکان انت.

٢٨) ديشانئے مردین چک اوز و آران انت.

٢٩) ھورايی نکانی سردار ایش انت: لوتان و شوبال و سبون و آنا و ٣٠) ديشون و اسر و ديشان. سھيرئے سردگارا ھورايی نکانی سردار يک يگا همش

آتنت.

إدومئ بادشاه

(۳۱) اے هما بادشاه آتنت کہ إدومئ ملکا بادشاهی اش کرت. چه إد و پیسر
إسرائیلیانی سرا بادشاهیّا هاکمی نکرتگ آت. (۳۲) بهورئ مردین چک بیلها مان
إدوما بادشاهی کرت. بیلهئ شهرئ نام دینابه آت. (۳۳) چه بیلهئ مرکا رند،
زارهئ مردین چک یوباب آیئ جاها بادشاهیّا نشت. یوباب بُسرهئ مردمئ آت.
(۳۴) یوبابئ مرکا رند هوشام آیئ جاها بادشاه بوت. هوشام تیمانیانی مُلکئ
مردمئ آت. (۳۵) هوشامئ مرکا رند بدادئ مردین چک هداد، هوشامئ جاها
بادشاه بوت. اے هما هداد آت که موأبئ دشتا میدیانی ای جتنت. هدادئ شهرئ
نام ائویت آت. (۳۶) هدادئ مرکا رند سمله، هدادئ جاها بادشاه بوت. سمله
مَسرِیگهئ مردمئ آت. (۳۷) سملهئ مرکا رند شاوول، سملهئ جاها بادشاه بوت.
شاوول رهوبوتئ مردمئ آت. رهوبوت پراتئ کئورئ کرا انت. (۳۸) شاوولئ
مرکا رند اکبورئ مردین چک بهل هانان شاوولئ جاها بادشاه بوت. (۳۹) اکبورئ
چک بهل هانانئ مرکا رند هداد آیئ جاها بادشاه بوت. هدادئ شهرئ نام پاهو
آت و جنئ نامی مهتیل آت. مهتیل، متردئ جنک آت و مترد میزاهبئ جنک.

(۴۰) اے، ایسئوئ ئگانی سردار آتنت. آیانی نام، ئک و دمگانی رد و بندئ
هسابا تمئه و آله و آتیت و (۴۱) اهلِیامه و ایلّه و بینون و (۴۲) کناز و تیمان و
مبزار و (۴۳) مگدیل و ایرام آتنت. اے وتی هلك و میتگانی هسابا إدومئ ئگانی
سردار آتنت، هما ملکا که آیانی وتی ملکت آت. اے، إدومیانی بُنیِرک ایسئوئ
پدریچ آت.

ایسئوئ و اب

(۱) اکوب هما سرڈگارا جهمند بوت که آیئ پتا اودا درامدیئ پیما زند
گوازینتگ آت، بزان گنهائئ ملکا. (۲) اکوبئ نسل و پدریچئ کسه چش انت:

ايشپ هېده سالی ورنه ات و وتی براتانی همراهی رَمگی چارینت، وتی ماتو بله و زلپه مردین چکانی همراهی. ایشپا وتی براتانی ردین کارانی بارئوا پت هال دات. (۳) اسرائیلا ایشپ چه وتی آدگه سجهین چکان دوست تر ات، چیآ که ایشپ آیئے پیرانسریئے چک ات. په ایشپا سکین دئولدارین کباهے آدی کنایت. (۴) وهده براتان دیست که پتا ایشپ چه ما دوست تر انت، چه ایشپا نپرتش کرت و گوڼ آییا مدام زهرا زهر هبرش کرت.

(۵) ایشپا وابه دیست و وهده وتی براتی هال دانت، آیئے براتان چه ایشپا گیشتر نپرت کرت. (۶) ایشپا گوڼ آیان گوشت: ”گوڅ داریت! من وتی دیستگین و ابا شمارا گوڅان. (۷) ما دگارئے سرا گندم لوڅک کنگا آتین که یکبرا منی لوڅک پاد آتک و اوڅتات. همه دمانا شمئے لوڅک، منی لوڅکئے چپ و چاگردا مچ بوتنت و آش سجده کرت.“ (۸) ایشپئے براتان گوشت: ”تئو مئے سرا بادشاهی کنگ لوڅئے؟ هک و دل مئے سرا هاکمی کنئے؟“ ایشپئے براتان، آیئے وابه و هبرانی سئوبا چه آییا گیشتر نپرت کرت.

(۹) ایشپا دگه وابه دیست و وتی براتی هال دانت. گوڅتی: ”گوڅ داریت. من دگه وابه دیستگ. اے رندی، روچ و ماه و یازده استار منا سجده کنگا ات.“ (۱۰) وهده وتی پت و براتی هال دانت، پتا ایشپ هکل کرت و گوشت: ”اے چوڼین وابه تئو دیستگ؟ من و تئی مات و تئی برات بیاین و ترا سجده بکنین؟“

(۱۱) برات گوڼ ایشپا هسدیگ آنت، بله پتئ هئیل مدام گوڼ ایشپئے وابه و هبران ات.

برات ایشپا بها کننت

(۱۲) ایشپئے براتان پتئ رمگ په چارینگا شکیمئے نزیگا برتگات. (۱۳) اسرائیلا گوڼ ایشپا گوشت: ”تئو زانئ که تئی برات رمگئے چارینگا شکیمما شتگ انت. وتا گیشین و آیانی کرا برئو.“ ایشپا گوشت: ”شر انت.“ (۱۴) اسرائیلا گوشت: ”برئو و بچار تئی برات و رمگ ذراه و سلامت انت؟ آیانی هالا گرو

بيا. “گڙا ايشپي چه هبرونئ دَرگا راه دات. لوگش همودا ات.

وهده ايشپ شكيما سر بوت، (۱۵) گون يك مرديا دچار كيت. مردا ديست كه ايشپ گيا بانا سرگردان انت، جُستی كرت: “تئو چه شوهاز كنگا ائو؟” (۱۶) ايشپا گوشت: “وتی براتان. تئو زانئو رَمگا گجا چارینگا انت؟” (۱۷) مردا پَسئو دات: “چه ادا شتگ انت. من اشكت، آگوشگا انت: دوتانا برئوین.” گڙا ايشپ هما نيَمگا ديَم په براتان شت. دوتانا دری گيتكت.

(۱۸) براتان ايشپ چه دورا ديست و آيئو سر بئيجا پيسر په آيئو كُشگا پندلے سازتش. (۱۹) وتمان وتا گوشتش: “بچاريت، واباني واجه پيداك انت. (۲۰) بيايت نون كُشين و چه اے چاتان يگيا دئوري دئيین، گوشتين رستريا وارنگ. گڙا چارين كه چه آيئو وابان چه در كئيت.”

(۲۱) بله وهده روبنا اے هبر اشكت، جُهدی كرت كه ايشپا چه آياني دستا برَكينيت. گوشتي: “انه، ايشپئو ساها نگرين. (۲۲) هون مريچيت. همه گيا بانا، اے چاتا دئوري دئيین، بله نكُشيني.” روبنا اے هبر پميشكا گوشت كه ايشپا برَكينيت و گون و بزوريت و پتئو كرا ببارت.

(۲۳) وهده ايشپ براتاني كرا سر بوت، آيئو گورئو گباه، هما دئولدارين كباهش در كرت و (۲۴) ايشپش گيت و چاتا دئور دات. چاتا آپ مان نيست ات، كورچاته ات. (۲۵) برات نانئو ورگا نشتنت. چَمش كه چست كرتنت، ديستش اسمائيلاني كاروانه چه گليادا پيداك انت. آيان وتي اشتران سُسَر و بام و وشبو لدتگات و مسرا برگا انت.

(۲۶) يهودايا گون وتي براتان گوشت: “مارا چه وتي براتئو كُشگ و آيئو هونئو چير دئيجا چه پائدگه رسيت؟” (۲۷) بيايت، ايشپا اسمائيلاني كرا بها كنين. آيئو جندا نكُشين. مئو برات انت. مئو وتي هَد و هون انت. “براتان مت. (۲۸) وهده ميداني سئوداگر نزيگا رستنت، براتان ايشپ چه چاتا كُشت و بيست نگرها اسمائيلاني كرا بها كرت. اسمائيلان ايشپ مسرا برت.

(۲۹) وهدے روښ پر ترّت و چائے کړا آتک و ایسپی اوډا ندیست، وتی گدی ډرتنت. (۳۰) وتی براتانی کړا شت و گوشتی: ”بچک اوډا نه انت. نزانان چے بکنان.“ (۳۱) گړا پسه هلاړش کرت، ایسپه کباهش زرت و پسه هوان جت. (۳۲) نون ایسپه دئولدارین کباهش پته کړا برت و گوشتش: ”ما اے چتگ. بچاری، بارین تئی چکے کباه نه انت؟“ (۳۳) اکوبا کباه پجاه اورت، گوشتی: ”اے منی چکے کباه انت. چک رستریا وارتگ. آما ایسپ ئکر ئکر بوتگ.“

(۳۴) گړا اکوبا وتی گد ډرتنت و گوښین گد گورا کرت و تان بازین روچیا وتی چکے پرسا نشت. (۳۵) اکوبه سجھین بچ و جنگ په آبیئ تَسلا دئیگا آتکت، بله آ تَسلا نبوت. گوشتی: ”من پرسگا پرسگ مردگانی جهان، وتی چکے کړا جهلاد روان.“ و پت مدام په ایسپا گریوگا ات.

(۳۶) و آ نیمگا میدیانان مسرا ایسپ پوتیپارے کړا بها کرت. پوتیپار، پرونه آپسره ات. نگهپانانی مستر ات.

یهودا و تمار

(۱) همه وهدا یهودایا وتی برات یله دانتت و شت و هیرا نامین مردیئ کړا جهمند بوت. هیرا ادلامیه ات. (۲) اوډا آییا شوها نامین مردیئ جنگ دیست. شوها کنهانیئ ات. یهودایا شوهای جنگ سانگ کرت. گون آییا یکجاه بوت و (۳) جنینه لاپ پر بوت و مردین چکے اورتی. یهودایا چکے نام هیر کرت. (۴) یهودایه جن پدا لاپ پر بوت. دگه مردین چکے اورتی و اشیئ نامی اوان کرت. (۵) پدا دگه مردین چکے اورتی و اشیئ نامی شیلا کرت. شیلا کزیبئ شهرا پدا بوت.

(۶) یهودایا وتی اولی چک هیر گون تمار نامین جنگیا سور دات، (۷) بله هداوندئ چمان یهودایه اولی چک هیر بدکاره ات، پمیشکا هداوندا مرکے دپا دات.

٨ گڙا يهودايا گوڼ اوڼانا گوشت: ”وتی براتے جنوزاما بگر و گوڼ آييا يکجاه بئے. وتی براتی پرزا پوره کن و په وتی براتا پدريچے پيدا کن،“ ٩ بله اوڼانا زانت که اے منی جندے پدريچ نبيت، پميشکا وهده گوڼ وتی براتے جانا يکجاه بوت، وتی مرزی ای دنا ريتکنت که په براتا پدريچے پيدا مکت. ١٠ آيیے اے کار هداوندے چمان ردين کارے ات، پميشکا اوڼانی هم مرکے دپا دات.

١١ گڙا يهودايا گوڼ وتی نشار تامارا گوشت: ”تانکه منی چک شيلا کسان انت، وتی پتے لوگا جنوزامی بنند.“ آييا وتی دلا هيال کرت: ”چش مبيت که شيلا هم وتی براتانی پيما بمریت.“ گڙا تامار شت و وتی پتے لوگا نشت.

١٢ مزنين مدتيا رند يهودائے جن که شوهايے جنگ ات، مرت. وهده يهودا چه پرسا پاد اتک، تمنهے شهرا وتی پس چينانی کرا شت. آيیے سنگت هيرا ادلامي آيیے همراه ات. ١٣ وهده تامار سهيگ بوت که منی ناكو په وتی پسانی چينا ديم په تمنها راها انت، ١٤ وتی جنوزامی گدی کشتنت، نکايے پوشتی و تمنهے راهے سرا، اناييمے شهرے دروازگے کرا نشت، چيا که آييا ديست که شيلا نون من بوتگ، بله انگت منا گوڼ آييا سورش نداتگ.

١٥ يهودايا که تامار ديست، دلا گوشتی اے گهگے چيا که تامارا وتی ديم پوشتگ ات. ١٦ نزانتی که منی نشار انت. همودا، راهے کشا يهودا آيیے کرا شت و گوشتی: ”گوڼ من نيائے گوڼ؟“ تامارا جست کرت: ”گوڼ من که ویت و واب کنے، منا چه ديیے؟“ ١٧ يهودايا پسو دات: ”چه وتی رمگا په تئو شنکے راه دييان.“ تامارا گوشت: ”زمانت چه ديیے که تئو شنکا راه ديیے؟“ ١٨ يهودايا گوشت: ”چه زمانت بديان؟“ تامارا گوشت: ”وتی مهر و مهرے بندا و وتی دستے آساي.“ يهودايا اے چير تامارے دستا دانت، گوڼ آييا ویت و وابی کرت و تامار لاپپر بوت. ١٩ تامار که لوگا شت، وتی نکابی کشت و پدا جنوزامی گدی گورا کرتنت.

٢٠ يهودايا گوڼ وتی ادلامي سنگتا گوشت که شنکا بر و زمانتے چيزان چه جينیے کرا پچ گر و بيار. بله سنگتا جينی ندیست. ٢١ چه شهرے مردمان

جُستی کړت: ”بُتْهَانْهْ هَما مۆلد که اِناییمْهْ راهْهْ سِرا نِشتِگَات، کِجا اِنْت؟“
 اِیان گوشت: ”اِدا بُتْهَانْهْ هِچْ مۆلد نبوتِگ.“

۲۲) گُرا یهودائے سنگت اَتک و گوشتی: ”مَن آ جنین در گیتک نکرت. شھرئے
 مردمان هم گوشت که اِدا بُتْهَانْهْ هِچْ مۆلد نبوتِگ.“ ۲۳) یهودایا گوشت: ”بَلْی آ
 چیژْی گُون اِنْت. چۆ مَبیت که مئے جند بَنام ببیت. بچار، مَن شِنک راه دات، بله آ
 جنینْهْ جند گار اِنْت.“

۲۴) کِساس سئے ماها رند یهودا اِش هال دات که: ”تئی نِشار تامارا وتی دیم
 سیاه کرتگ و نون لاپی پُر اِنْت.“ یهودایا گوشت: ”آییا دُنا در کنیت و بُن
 دئیْت.“ ۲۵) وهده تمارا برگا اَتنت، په وتی ناکوآ پئیگامه راهی دات و
 گوشتی: ”اے چیژْانی واهندا مَن لاپ پُر کرتگ. بچار، بارین اے مَهر و مَهرْهْ بند و
 اَسائے واهندا پَجَاَهْ کارْهْ؟“ ۲۶) یهودایا اے چیژْ پَجَاَهْ اورتنت و گوشتی: ”تامار
 چه مَن بیگناهتر اِنْت که مَن تامار گُون وتی چُک شیلایا سور ندات.“ یهودایا پدا
 هچبر گُون آییا ویت و واب نکرت.

۲۷) وهده تمارئے چلگ بئیگْهْ وهد بوت، آییْهْ لاپْهْ چُک جاړ اَتنت. ۲۸)
 تامار که چلگ بئیگا اَت، چه جاړان یگْیا وتی دست چه آییْهْ جانا دُن در کړت و
 جَنبُوگا سُهرینْ بَندیکْهْ آییْهْ دِستا بَست و گوشتی: ”اے چُک پیسرا اَتک.“ ۲۹)
 بله وهده اے چُکا وتی دست پدا تها بُرت، براتی در اَتک و جَنبُوگا گوشت: ”اِه!
 تئو چُون وتی راه پِچ کړت.“ پمیشکا آییْهْ نامِش پارِس کړت. ۳۰) رندا آییْهْ
 برات که دِستا سُهرینْ بَندیکْهْ بَستِگَات، پِیدا بوت و آییْهْ نامِش زاړه کړت.

پوتیپارْهْ جَن و ایسپ

۱) نون، اِسمایلیان ایسپ مسرا اُورت. اوډا، پوتیپار نامینْ مِسری مردیا
 ایسپ بھا گیت. پوتیپار چه پُرئوئْهْ اِپسران یگْهْ اَت. نِگْهپانانی مِستر اَت. ۲)
 هُداوند گُون ایسپا گُون اَت، پمیشکا ایسپ هر کارا کامیاب اَت و وتی مِسری
 واجهْهْ لُوگا جَهمند اَت. ۳) وهده ایسپْهْ واجها دِیست که هُداوند گُون ایسپا
 گُون اِنْت و ایسپ هر کارْهْ که کنت، هُداوند آییا کامیاب کنت، ۴) ایسپْهْ سِرا

مهربان بوت و ایسپی وتی هاسپن هزمتکار کرت. پوتیپارا ایسپ وتی لوگه
 مستر کرت و وتی سجهپن مال و هستی ای هماییه دَستا دات. (۵) چه هما
 وهدا که اییا ایسپ وتی لوگ و سجهپن هستییه مستر کرت، هداوندا په
 ایسپنیگی مسری پوتیپارن لوگ برکت دات. هداوندا پوتیپارن سجهپن مال و
 هستی برکت دات، لوگا هم و دگارانی سرا هم. (۶) گزا پوتیپارا وتی هر چیز
 هماییه دَستا دات و وتی وراکا ابید گون دگه هچا کاری نیست ات.

ایسپ وشکد و برهدارین ورنه ات. (۷) کمه وهدا رند واجهه لوگیا چم
 ایسپا سک دانت و گوشتی: ”گون من بوپس.“ (۸) بله ایسپا نمَت و گوشتی:
 ”منی واجه چه من انچو دلجم انت که اییا گون اے لوگه هچا کار نیست و وتی
 سجهپن مال و هستی ای منی دَستا داتگ. (۹) اے لوگا کس چه من مستر نه انت.
 تئی جندا ابید هچ چیز چی من دور نداشتگ، چیا که تئو آییی لوگبانک اے.
 گزا من چون چشپن ردین کاره بکنان و وتا هدائه چمان گنهکار بکنان؟“ (۱۰)
 واجهه جنا هر روچ ایسپ مَنَت کرت، بله ایسپا نمَت و نلوشتی که گون اییا
 وپت و واب بکنت. آییی نَزیک و گورا بنیگی هم وش نبوت.

(۱۱) یک روچه که ایسپ وتی کارانی کنگا لوگا پُترت، لوگا دگه کس نیست ات.
 (۱۲) پوتیپارن جنا دست ایسپنه کباها سک کرتنت. گون ایسپا گوشتی: ”بیا،
 گون من بوپس.“ بله ایسپ تچانا در آتک و کباها جنینیه دَستا مَنَت. (۱۳) وهده
 جنینا دیست که ایسپا وتی کباها منی دَستا اِشت و چه لوگا تتک، (۱۴) وتی لوگه
 هزمتکاری گوانک جتنت و گوشتی: ”بچاریت، منی لوگواجها اے ابرانی مئه لوگا
 اورتگ که مارا کلاگی بکنت. اے منی چکا کپتگ که گون من بوپس، بله من کوگار
 کرت و (۱۵) وهده اِشیا دیست که من کوگار کرت، وتی کباها منی کرا اِشت و
 در شت.“ (۱۶) پوتیپارن جنا ایسپنه کباها تان هما وهدا وتی کرا اِیر کرت که
 ایسپنه واجه لوگا آتک، (۱۷) گون اییا کسه ای کرت و گوشتی: ”اے ابرانی گلام
 که تئو مئه لوگا اورتگ، منی کرا آتک که منا کلاگی بکنت، (۱۸) بله وهده من
 کوگار کرت، اییا وتی کباها منی کرا یله دات و در شت.“

(۱۹) وهده ایسپنه واجها وتی لوگیی هبر اِشکتنت که تئی هزمتکارا گون

من چُش کرتگ، سک هژم گپت و (۲۰) ایشپي زُرت و هما بنديجاها بند کنايت که اوډا بادشاهئے بنديگ بند آتنت. ایشپ هموډا بند کنگ بوت، (۲۱) بله هډاوند گون آيا گون ات و وتي مهري په ایشپا گواريت و بنديجاھئے مسترئے دلي په ایشپا نرم کرت. (۲۲) بنديجاھئے مسترا ایشپ سجھين بنديگاني مستر کرت و اوډئے هر کاری ایشپئے دستا دات. (۲۳) بنديجاھئے مسترا هر کار و زمهه که ایشپئے دستا دات، دلي جم ات، چيا که هډاوند گون ایشپا گون ات و ایشپا هر کارے که کرت، هډاوندا آ کامياب کرت.

دو بنديگئے و اب

(۱) کمه وهدا رند مسرئے بادشاهئے آيا و نانيا وتي واجه، مسرئے بادشاهئے نِزرا ردی کرت. (۲) پرون دوين کارداراني سرا، مسترين آبي و مسترين نانيئے سرا زهر گپت و (۳) نگهپاناني مسترئے لوگا بندي کنايتنت، هما بنديجاها که ایشپ بنديگ ات. (۴) نگهپاناني مسترا ایشپ همک دات که اشاني هيالا بدار. ایشپا انچش کرت. اے مردم تان مډتيا بنديجاها منتنت.

(۵) مسرئے بادشاهئے آبي و ناني که بنديجاها آتنت، يک شپے دوينان و اب ديست و هر يکيئے و ابا جتاين ماناے هست ات. (۶) وهدے ایشپ اے دگه سهبا آياني کرا آتک، ديستی که دوين پريشان ات. (۷) پرونئے همه دوين کاردار که ایشپئے واجهئے بنديجاها گون آيا يکجاها بند آتنت، ایشپا چه آيان جست کرت: ”مروچی شما پريشان ايت، چه گپے؟“ (۸) آيان پسئو دات: ”ما دوينان و اب ديستگ و گس نيست که مانايش بکنت.“ ایشپا گوشت: ”و اباني ماناے زانگ وه هډايي کارے. وتي و ابان منا بگوشت.“

(۹) گرا آياني مسترا وتي و اب گون ایشپا گوشت: ”بچار، من و ابے ديست که انگورئے درچکے مني ديما انت. (۱۰) درچکا سئے ټال پر. انچو که درچکا تج جت، بور و بر بوت و چه هوشان رستگين انگور در آتک. (۱۱) پرونئے پياله مني دستا ات. من انگور سر چت و پرونئے پيالهئے تها پرتکنت و پياله آبيئے دستا دات.“

١٢) ايسپا گوشت: ”تئیی وابهی مانا ایش انت: سئے ٹالے مانا سئے روچ انت.
 ١٣) سئے روچئے تھا پرنون تئیی سرا بُرز کنت و ترا پیسریگین مَنسبا دنت. تئو
 پرنونے پیالها دستا دئیی، انچو که تئو پیسرا کرتگ هما وهدا که آییئے آپی
 بوتگئے. ١٤) وهدے تئیی کار شَر بنت، منی یاتا بکپ. مهربانی بکن و منی هالا
 پرنونا سر کن و منا چه اے بندیجاها در کناین. ١٥) من چه ابرانیانی مُلکا دُرگ و
 ادا آرگ بوتگان و ادا هم من چُشین کارے نکرتگ که اے سیه چاتا دئور دئیگ
 بیان.“

١٦) وهدے نانیانی مسترا دیست که ايسپا شَرین ماناے کرت، گوشتی: ”من
 وتی وابا دیستگ که نگئے سئے سَپت منی سرا انت و ١٧) سربرئے سپتا په
 پرنونا وژ وژین پتکگین وراک مان، بله بالی مُرگ چه سپتا ایشان ورگا انت.“ ١٨)
 ايسپا گوشت: ”تئیی وابهی مانا ایش انت: سئے سپتے مانا سئے روچ انت. ١٩)
 سئے روچئے تھا پرنون تئیی سرا ’بُرز‘ کنت و ترا درچکيا درنجیت و بالی مُرگ
 تئیی گوشتا ورننت.“

٢٠) سئیمی روچا پرنونے سالگره ات. آييا سجّهین هزمتکار داوتے دانت.
 وتی هزمتکارانی دئما مسترین آپی و مسترین نانیئے سَری ”بُرز“ کرتنت. ٢١)
 آييا مسترین آپی پدا هما مَنسبا نادینت که پرنونے پیاله دستا دئیوک بیت. ٢٢)
 بله هما پیما که ايسپا گوشتگ ات و مسترین نانیئے وابی مانا کرتگ ات، پرنونا
 مسترین نانی دُرَتک.

٢٣) بله آپیانی مسترا ايسپ شَمشت و آییئے ترانگا نکپت.

پرنونے واب

١) دو سالا رند پرنونا وابهی دیست که نیلے کئورے کرا اوشتاتگان. ٢) همه
 وهدا هیت دئولدار و پَزورین گوک چه آپی در آتک و کاشانی تھا چَرگا لگتنت. ٣)
 چه ایشان و رند دگه هیت بدئول و لاگرین گوک چه نیلا در آتک و کئورے کشا، آ
 دگه گوکانی کرا اوشتاتنت. ٤) بدئول و لاگرین گوکان هیتین دئولدار و

پَرُونِ گُوك وارتنت. پَرُون چه وَا اگه بوت.

۵ پَرُون پدا وِپت و دگه وَا بے دِستی که دَانْے هِپت زَنْد و شَرِین هُوشگ
یک تَالِیْے سِرا رُدگا اِنْت. ۶ چه اِشان و رند دگه هِپت هُوشگ زاهر بوت. اے
هُوشگ لاگر اَتنت و چه رُودراتکا کَشُوکِین لَوارا گِیْمُرِینْتگ اَتنت. ۷ لاگرِین
هُوشگان هِپتِین زَنْد و شَرِین هُوشگ وارتنت. پَرُون پاد اَتک و زانتی که اے وَا بے
اَت.

۸ سُهَب که بوت، پَرُون پَرِیْشان اَت. وتی مردمی راه داتنت و مِسرْے
سَجْهَین دانا و جادوگری لُوثاِینْتنت. پَرُونا گُون اِیان وتی وَا بانی کِسَه کرت، بله
کَسا اِیْیْے وَا ب مانا کرت نکرنت.

۹ گُرا مِسترِین اِپِیا گُون پَرُونا گُوشْت: ”مِن مِروچی وتی رَدِیانی ترانگا
کِپْتگان. ۱۰ یک رندے تئو پَرُون وتی هِزْمَتکارانی سِرا زهر گِپْتے و مِنا و
مِسترِین نانی زُرت و نِگْهپانانی مِسترْے بندِیجاها بند کِناِینْت. ۱۱ یک شِپے ما
دوِینان وَا ب دِیست و هر یک وَا بیا وتی ماناے هِست اَت. ۱۲ اوْدا گُون ما اِبرانی
وَرناے بند اَت. نِگْهپانانی مِسترْے هِزْمَتکارے اَت. ما گُون اِیْیا وتی وَا بْے کِسَه
کرتنت و اِیْیا مانا کرت و داتنت. دوِینان وتی وَا بانی مانا رست. ۱۳ هِما پِئِیما که
اِیْیا مْے وَا ب مانا کرتگ اَتنت، هِما دُولا بوت. مِنا وتی پِیْسِرِیْگِین مَنَسَب رست و
نانی دَرَنجگ بوت.“

۱۴ گُرا پَرُونا اِیْشپ لُوثاِینْت و اِیْشپ هِما دِمانا چه سِیَه چاتا در کنگ و آرگ
بوت. اِیْشپا رِیْش سات و گُد مَت کرتنت و پَرُونْے دربارا اَتک. ۱۵ پَرُونا گُون
اِیْشپا گُوشْت: ”مِن وَا بے دِیستگ و کَس اِشیا مانا کرت نکنت، بله مِنا تِیْی بارنوا
اِشکتگ که اگن کَسے گُون تئو وتی وَا بْے کِسْها بکنت، تئو مانایی کرت کْنْے.“ ۱۶
اِیْشپا گُوشْت: ”اے چه مِنی وَس و واکا در اِنْت، بله هُدا تئو پَرُونا هِیْیرِین
پِسْئوے دات کنت.“

۱۷ گُرا پَرُونا گُون اِیْشپا گُوشْت: ”مِن وَا ب دِیست که نِیْلْے کُئورْے کْشا

اؤشتاتگان. (۱۸) همے وهدا هیت پَزوَر و دُولدارین گوک چه کورا در آتک و کاشانی تها چَرگا لگنت. (۱۹) چه آیان و رند دگه هیت گوک در آتک که نِزور و بدئول و لاگر آنت. سَجَهین مِسْرے مُلکا من چُشین بدئولین گوک هچبر ندیستگ آت. (۲۰) لاگر و بدئولین گوکان پیسری هیتین پَزورین گوک وارتنت. (۲۱) بله آیان و رگا رند هم اے گوک آنگت پیسری دئولا آنچو بدئول آنت که نگوشے آ گوکش وارتگ آنت. من چه و ابا آگه بوتان.

(۲۲) پدا که و اب کپتان، گندان که دانے هیت زَنْدین و شَرین هوشگ یک نالینے سرا رُدگا انت. (۲۳) چه آیان و رند، دگه هیت هوشگ رُست. اے هوشگ نِزور و لاگر آنت و چه رُدراتکا کَشوکیں لوارا گیمُرینتگ آنت. (۲۴) لاگرین هوشگان هیتین شَرین هوشگ وارتنت. من گون جادوگران کِسَه کرت، بله چه آیان کَسا اے و اب مانا کرت نکرت.

(۲۵) گُرا ایسپا گون پرونو گوشت: ”تئو پرونوے دویں و اب یک آنت. هما کار که هُدا دیمترا کنتی، په تئو پرونو پدري کرتگ. (۲۶) هیتین شَرین گوک هیت سال آنت و دانے هیتین شَرین هوشگ هم هیت سال آنت. دویں و اب یک آنت. (۲۷) هما هیتین لاگر و بدئولین گوک که چه آیان و رند در آتکنت، هیت سال آنت و همے دئولا هیتین هورک و هالیگین هوشگ که چه رُدراتکا کَشوکیں لوارا گیمُرینتگ آنت، هیت سالے دُگال آنت. (۲۸) من گون تئو پرونو گوشت، هما کار که هُدا دیمترا کنتی، په تئو پرونو پدري کرتگ. (۲۹) نون سَجَهین مِسرا هیت سالا مزین سَرسبزی و پراوانیے بیت، (۳۰) بله چه اِشیا رند، هیت سالا دُگال بیت و اے دُگال مِسرا آنچو تباہ و ویران کنت که مردم مُلکے سَجَهین سَرسبزی و پراوانیا شموشت. (۳۱) مُلکے سَرسبزی شموشت بیت، چیا که اے دُگال که رندا کثیت، سک گران بیت. (۳۲) اے و اب پمیشکا تئو پرونوے سرا دو رندا آتکگ که هُدا یا پکاییا پیسله کرتگ و هُدا اے کارا همے زوتان کنت.

(۳۳) نون تئو پرونو اگلمند و داناین مردے در گیچ و مِسْرے مُلکے سَجَهین کاران هماییے دستا بدے. (۳۴) تئو پرونو باید انت مُلکا آنچین کارمستر بدارئے

که سرسبزیئ هپتین سالانی وهدا کِشارانی پَنچکا بگرت. (۳۵) اے کارمستر سرسبزیئ آیوکیڼ سالان وُرد و وراک مُچ بکننت و پړئونئ چپردستی، شهران په ورگا دان اَمبار بکننت. (۳۶) اے وُرد و وراک په مُلکا اَمبار کنگ بنت و هما هپتین سالان که مسرا دُگال کپیت، کارمرز کنگ بنت که مُلک چه دُگالا تباہ مبیټ.

(۳۷) اے هبر، پړئون و پړئونئ سَجْهین اَیسرائی چمان شَرین هبرے اَت. (۳۸) پړئونا گوڼ وتی هزمتکاران گوشت: ”دگه چشین مردمے در کپیت که اے مردئ پیما هُداے روه آییا مان ببیت؟“ (۳۹) دیمی گوڼ ایسپا کرت و گوشتی: ”هُدایا اے سَجْهین چیژ که په تئو پډر کرتگ اَنت، گُرا بزان تئی پیمین اگلمند و دانا دگه نیست. (۴۰) من ترا وتی لوگئے مستر کنان و منی سَجْهین مردم تئی پرمائے پابند بنت و تهنا من بادشاه چه تئو مستر بان.“

ایسپ مسرئے مستر بیت

(۴۱) نون پړئونا گوڼ ایسپا گوشت: ”بچار، تئو چه منی نیمگا سَجْهین مسرئے مُلکئے مستر ائے.“ (۴۲) پړئونا وتی مَهرئے مُندریک چه دستا گشت و ایسپئے دستا دات، شَرین لیلمئے پوښاک و سَهرئے هارے گورایی دات. (۴۳) مُلکئے نایبئے اَرابها سواری کرت. مردمان جار جت که ایسپئے دیم کونڈان بکپیت. پړئونا ایسپ سَجْهین مسرئے مستر کرت. (۴۴) پړئونا گوڼ ایسپا گوشت: ”من پړئون آن بے تئی رزایا سَجْهین مسرئے مُلکا کس وتی دست و پادے سُرینت نکنت.“ (۴۵) پړئونا ایسپ سُپنات پَنیها نامینت و گوڼ اونئے شهرئے دینی پيشوا پوتیبیرائے جنگ اَسناتا سور دات. نون ایسپ سَجْهین مسرا گشت.

(۴۶) وهدے ایسپا مسرئے بادشاه پړئونئ هزمت بندات کرت، اُمری سی سال اَت. ایسپ چه پړئونئے دربارا پاد اَتک و سَجْهین مسرا گشت. (۴۷) سرسبزیئ هپتین سالان زمینا مزین بر و سمرے دات. (۴۸) سرسبزیئ هپتین سالان که مسرئے مُلکا وُرد و وراک باز اَت، ایسپا شهرانی اَمبار پُر کرتنت. هر شهرئے کش و کِرئے دُگارانې بر و سمری هما شهرا اَمبار کرت. (۴۹) ایسپا سک باز دان اَمبار کرت، دریائے ریکانی گدا. دان آنچو باز اَتنت که اِشانی حساب کنگی بند کرت،

چیا که چه حسابا دُنْ اَتنت.

(۵۰) چه دُگالے سالان و پیسر ایسپا دو مردین چُک بوت. اِشانی مات اِسنات، اونے شهرے دینی پیسوا پوتیپیرائے جنگ اَت. (۵۱) ایسپا وتی اولی چُکے نام مَنسی کرت، گوشتی: ”هُدایا منا چه سَجَهِین سَکی و سَوریان و چه پتے لوگے سَجَهِین ثرانگان آرات کرتگ.“ (۵۲) دومی چُکے نامی ایرایم کرت، گوشتی: ”منی سَکی و سَوریانی مُلکا، هُدایا منا پُرسمر کرتگ.“

(۵۳-۵۴) گُزا هما پنیما که ایسپا گوشتگ اَت، مِسْرے مُلکے سَرسبزیے هیتین سال هلاس بوتنت و دُگالے هیتین سال بُنگیچ بوتنت. آدگه سَجَهِین مُلکان دُگال بوت، بله سَرجمین مِسرا وراک هست اَت.

(۵۵) گُزا سَجَهِین مِسر که شُدیگ بوت، مردمان پرنوئے کُرا په وراکا پریات کرت. پرنونا گون سَجَهِین مِسریان گوشت: ”ایسپے کُرا برنویت و آهرچه که گوشتیت، هما دُول بکنیت.“ (۵۶) سَرجمین مُلک که دُگالا گیت، ایسپا امبارانی دپ پچ کرت و مِسریانی کُرا دانی بها کرت که سَجَهِین مِسرا مزین دُگالے کپتگ اَت. (۵۷) سَرجمین دنیا په دانے گِرگا مِسرا ایسپے کُرا اَتک، چیا که سَجَهِین دنیایا گرانین دُگالے کپتگ اَت.

گون براتان ایسپے دُچار کیگ

(۱) وهده آکوبا دیست که مِسرا دان هست، گون وتی چُگان گوشتی: ”چیا نشتگ و یکدومیا چارگا ایت؟“ (۲) من اِشکتگ که مِسرا دان رسیت. برنویت و دان بگریت که زندگ بمانین، شدا مهرین.

(۳) گُزا ایسپے ده برات مِسرا دانے گِرگا شت. (۴) آکوبا ایسپے برات بنیامین گون آدگه براتان دیم ندات، گوشتی چو مَبیت که تاوانه برسیتی. (۵) اے پنیما اِسرائیلے چُک هما مردمانی رُمبا گون اَتنت که دانے گِرگا اَتکگ اَتنت، چیا که کنهانے مُلکا دُگال اَت.

٦ نون ایشپ مُلکئے والی ات. اے ایشپ ات که مُلکئے سَجَّهین مردمانی کړا گندمی بها کرت. گړا ایشپئے برات آتکنت و آییئے دیمَا په ادب سَرش جَهل کرت. ٧ وهدے ایشپا وتی برات دیستنت، پَجَاهی آورتن، بله آیانی دیمَا زاهری نکرت. گُون آیان په ترندی هبری کرت و جُستی کرت: ”شما چه کجا آتکگیت؟“ آیان پَسو دات: ”چه کنهائے مُلکا، دانئے زورگا آتکگین.“

٨ ایشپا برات پَجَاه آورتن، بله آیان ایشپ پَجَاه نیاورت. ٩ ایشپ وتی وابانی ترانگا کپت که براتانی بارئوا دیستگ آتنتی. ایشپا گُون آیان گوشت: ”شما جاسوس و چاریگ ایت. شما ادا آتکگیت که بزانیئت مئے مُلکئے کجام جاگها پاسپانی و هیازت نِزورتر انت.“ ١٠ آیان گوشت: ”انه، منی واجه! تئیی کستر وُرد و وراکئے گرگا آتکگ انت. ١١ ما سَجَّهین یگین پتئے چک آین، راست و تچکین مردم آین، تئیی پادانی چیرئے هاک آین، جاسوس و چاریگ نه آین.“ ١٢ ایشپا گوشت: ”انه! شما ادا آتکگیت که بزانیئت مئے مُلکئے کجام جاگها پاسپانی و هیازت نِزورتر انت.“ ١٣ بله آیان گوشت: ”تئیی کستر یگین پتئے چک انت و مئے پت کنهانا جهمنند انت. ما دوازه برات بوتگین. کسترین برات انون پتئے کړا انت. آدگه برات نون نیست انت.“ ١٤ ایشپا گوشت: ”انچو که من شمارا گوشت، شما جاسوس و چاریگ ایت. ١٥ شمارا اے پیما چکاسین: تانکه شمئے کسترین برات ادا نیئیت، منا پرئونئے سرئے سوگند انت که شما چه اے جاگها شت نکنیت. ١٦ چه وتی براتان یگے راه دیئیت، بلی شمئے براتا کاریت. شما آدگه برات همدا بندیجاها مانیت. شمئے هبر چارگ و چکاسگ بنت که بارین راست گوشت یا نه. اگن شما راست نگوشت، منا پرئونئے سرئے سوگند انت که شما جاسوس و چاریگ ایت.“

١٧ ایشپا تان سئے روچا سَجَّهین برات بندیجاها بند کنایتنت. ١٨ سئیمی روچا گُون آیان گوشتی: ”هما پیما که من شمارا گوشان، هما پیما بکنیت، گړا زندگ مانیت، پرچا که منا چه هدایا ترسیت. ١٩ اگن شما راست و تچکین مردم ایت، چه شما براتان یگے بندیجاها بندیت و آدگه برئونت و په وتی لوگئے گُرنگین مردمان دان بیرنت، ٢٠ بله وتی کسترین براتا منی کړا بیاریت که شمئے هبر راست بنت و چه مرکا برگیت.“ آیان انچش کرت و ٢١ گُون یکدگرا

گوشتش: ”آسلا مارا براتے هگان گیتگ. ما دیست که آ چینچک پریشان ات، په وتی جائے رگینگا مئے کرا دزبندی و پریاتی کرت، بله ما آیئے هبر گوشت نداشتنت، پمیشکا اے مسیبت مئے سرا کیتگ.“ (۲۲) روبنا گوشت: ”من وه شمارا گوشت که هچی مکنیت، بله شما گوشت نداشت. نون مارا آیئے هوئے حساب دئیگی انت.“

(۲۳) براتان نزانن که ایسپ مئے هبران سرید بئیکا انت، چیا که ایسپ ترجمه کنوکیئے کمکا گون آیان هبرا ات. (۲۴) ایسپا وتی دیم آنگر کرت و گریتی. پدا دیمی ترینت و گون آیان هبری کرت. گرا چه براتانی نیاما شمونی گیت و آیانی چمانی دیم دست و پادی بندایتنت.

ایسپه برات گنهانا رنونت

(۲۵) نون ایسپا هکم دات که براتانی گونیان چه دانا پُر کنیت، هر یگیئے نگرهان هماییئے جندئے گونیا مان کنیت و سپرئے تویشگش هم بدئییت. اے کار که په آیان کنگ بوتنت، (۲۶) نون آیان وتی دان هران لڈنت و چه اودا راه گپنت. (۲۷) راها شپا گپنت و یک جاگهیا منزلش کرت. وهده چه آیان یکیا وتی گونیئے دپ پچ کرت که په وتی هرا کاه و کدیمه بکشیت، دیستی که منی نگره گونیئے دپ دپا ایر انت. (۲۸) گون وتی براتان گوشتی: ”منی نگرهش نژرتگانن، ایش انت منی گونیئے تها انت.“ ترسه آیانی دلا گیت. دیمش گون یکدگرا کرت و دزهان و لرزانا گوشتش: ”اے چه کاره که هدايا گون ما کرتگ؟“

(۲۹) وهده آ وتی پت آکوبئے کرا گنهانئے ملکا آتکنت، وتی سجھین کسه و سرگوستش آورنت. گوشتش: (۳۰) ”هما مرد که ملکئے مستر انت، آييا گون ما په ترندی هبر کرت و گوشتی: ”شما اے ملکا جاسوسی کنگا آتکگیت.“ (۳۱) بله ما گون آييا گوشت: ”ما راست و تچکین مردم این، چاریگ و جاسوس نه این.“ (۳۲) ما یگین پتئے چک این. دوازه برات بوتگین. یک براتے نون نیست انت و گسترین برات انون گنهانا پتئے کرا انت.“ (۳۳) گرا ملکئے مسترا گوشت: ”من هما وهدا زانان شما راست و تچکین مردم ایت که شما یک براتے همدا گون من بلیت و آ

دگه برئویت و په وتی لوگۍ گژنگین مردمان دان ببریت و (۳۴) وتی گسترین براتا منی کړا بياريت. گژا من زانان که شما چاريگ و جاسوس نه ایت و تچک و راستین مردم ایت. رندا من شمۍ براتا شمارا دئيان و شما اے ملکا سئوداگری و باپار کرت کنیت.

(۳۵) وهده آ وتی گوڼيان هاليگ کنگا اتنت، هر يکۍ گوڼيا آيۍ نگرهانی تورگ مان ات. وهده آيان و آيانی پتا نگرهۍ تورگ ديستنت، ترستش. (۳۶) آيانی پت اکوبا گوشت: ”شما منا بے اولاد کنگا ایت. ایشپ هم نیست انت و شمون هم. نون شما بنیامينا پچ گرگ لوئیت. اے سجھین کهر منی سرا کپگا انت.“

(۳۷) روڼا گوڼ پتا گوشت: ”اگن من تئی چک پدا په تئو نئياورت، منی دوین چکان بکش. بنیامينا منا بدۍ، من پدا په تئو کارانی.“ (۳۸) بله اکوبا گوشت: ”منی چک گوڼ شما نئییت گوڼ. آيۍ برات مرتگ و بس جندی پست کپتگ. اگن شمۍ اے سپرا تاوانے برسیتی، من چه گمان مران و منی پیرین سرۍ هوڼ شمۍ گردنا بیت.“

دیم په مسرا براتانی دومی سپر

(۱) ملک سک دگال ات و (۲) وهده آيان چه مسرا اورتگین دان وارت و هلاس کرتنت، پتا گوشت: ”پدا برئویت و په ما کمۍ ورد و وراک بگریت.“ (۳) بله يهودايا گوڼ آيا گوشت: ”آ مردا مارا په ترندی هبردار کرت و گوشت: اگن شمۍ برات گوڼ شما گوڼ نبوت، منی دیم مکپیت.“ (۴) اگن تئو مۍ براتا گوڼ ما راه بدئۍ، ما رنویڼ و په تئو ورد و وراک گرین، (۵) بله اگن تئو آيا گوڼ مکنۍ، ما رنویڼ. چیا که آ مردا گوشت: اگن شمۍ برات گوڼ شما گوڼ نبوت، منی دیم مکپیت.“ (۶) اسرائيلا جست کرت: ”شما چیا آ مرد هال دات که مارا دگه براتۍ هست و اے پریشانی منی سرا آورت؟“ (۷) پسئوش دات: ”آ مردا مئیک و مۍ هاندانۍ بارئوا هر چیزۍ جست کرت: شمۍ پت انگت زندگ انت؟ شمارا دگه برات هم هست؟“ ما آيۍ جستانی پسئو داتنت. ما چوڼ بزانتین که آ گوشت: ”وتی براتا ادا بياريت؟“ (۸) گژا يهودايا گوڼ وتی پت اسرائيلا

گوشت: ”بچکا گون من همراه کن. ما همه دمانا پاد کاین و رهاډگ بین که ما و تئو و مئ چک زندگ بمانین و ممرین. (۹) من وت آییئ سلامتیی زِمها زوران. آیا چه منی دستا بلوٹ. اگن من تئیی چک پدا نئیاورت و په تئو سر نکرت، تان زندگ آن تئیی گنهکار آن. (۱۰) اگن ما اینچک مهتل مبوئینن، تان اے وهدی دو رندا شتگ و آتکگ آتین.“

(۱۱) گرا آیانی پت اسرائیلا گوشت: ”اگن آلمی انت، گرا چش کنیت که چه ملکئ شرتیرین چیزان لهتین وتی پیلکان کنیت و په آ مردا ئیکی بریت گون. کمئ بام، کمئ بینگ، سُسُر و پسته و بادام و وشبو بریت گون. (۱۲) دو سری نگره بریت گون که شمارا هما نگره پدا دئیگی انت که شمئ گونیانی دپ دپا ایر کنگ بوتگ آنتت. بلکین په ردی چو بوتگ. (۱۳) وتی براتا هم بریت گون. تچکا آ مردئ کرا برئوئت. (۱۴) پرواکین هدا آ مردا په شما رهمدل کنات که شمئ آ دگه براتا و بنیامینا گون شما آیگا بلت. بله اگن من چک باهیئنتت وه منی بهت و نسیب.“

(۱۵) گرا مردان ئیکی و دو سری نگره و بنیامین زرت و راه گیتنت. مسرا که رستنت، ایسپئ دربارا آتک و اوشتانتت. (۱۶) وهدئ ایسپا دیست که بنیامین گون انت، وتی لوگئ پیشکاری گوشت: ”اے مردمان منی لوگا بیار. پس و کوش کن و ورگه تئیار کن که اے مردم سبارگا منی کرا انت.“ (۱۷) پیشکارا هما پئیم کرت که ایسپا گوشت. مردمی ایسپئ لوگا آورتنت. (۱۸) وهدئ مردم ایسپئ لوگا آرگ بوتنت، ترس و لرز آنتت. گوشتش: ”مارا هما نگرهانی سئوبا ادا آورتگش که پیسری رندا مئ گونیان مان کنگ بوتگ آنتت. نون اے مرد مئ سرا اُرش کنگ و مارا زیردست کنگ لوئیت که مئ جندا گلام بکنت و هران هم ببارت.“

(۱۹) گرا آ ایسپئ پیشکارئ کرا شتنت و لوگئ دروازگئ دپا گون آیا هبرش کرت. (۲۰) گوشتش: ”واجه! اولی رندا که ما ادا په وراکئ گرگا آتکین، (۲۱) پر ترگا ما شپا یک جاگهیّا داشت. ما وتی بار که بوکتنت، دیستین که چه ما هرگسئ نگره سرجمیا آییئ جندئ گونیئ دپ دپا ایر انت. نون ما اے نگره پدا آورتگ انت گون. (۲۲) ما په وراکئ گرگا دگه نگره هم آورتگ گون. نزانین بارین

کټيا اے نگره پدا مئے گوڼيان مان کرتگ آنت. “ (۲۳) پيشکارا گوشت: ”پرواه
نيسټ. مټرسيت. شمئېگ و شمئې پتئې هدايا اے گنج گوڼيان مان کرتگ. شمئې
نگره منا رستگ آنت. “ نون شموني آيانى کړا آورت.

(۲۴) پيشکارا آ ايسپئې لوگا برتنت، آپی دانتت که وتی پادان بشودنت و په
آيانى هران کاه و کديمئې تئيارى ای هم کرت. (۲۵) تان ايسپئې آيگا، نيمرؤچئې
وهدا، آيان وتی ئيکى تئيار کرتنت، چيا که ایشکتگ آتش که ما سبارگا همدا اين.

(۲۶) ايسپ که لوگا آتک، آيان وتی آورتگين ئيکى دانتت و ايسپئې ديما سرش
په ادب جهل کرت. (۲۷) ايسپا آيانى هال جست کرت و گوشتى: ”شمئې پيرين
پت که شما آيئې بارنوا گوڼ من هبر کرتگ آت، چوڼ انت؟ انگت هست و سلامت
انت؟“ (۲۸) آيان پسو دات: ”تئيبى هزمتکار، مئې پت انگت هست و سلامت
انت.“ آيان ايسپئې ديما په ادب سر جهل کرت. (۲۹) ايسپا سر جست کرت، چمى
وتی هکيگين برات بنيامينا کپتنت. جستى کرت: ”اے شمئې هما گسترين برات
انت که شما نام گپتگ آت؟“ ايسپا گوڼ بنيامينا گوشت: ”هدا په تئو مهربان بات،
منى چک!“

(۳۰) گوڼ براتئې گندگا ايسپا وتی دل داشت نکرت. زوت زوتا پاد آتک و په
گريوگا جاگهيئې شوهازا بوت. گړا وتی جندئې کوټيا شت و همودا گريټى. (۳۱)
رندا چمى ششتنت و در آتک. دلى داشت و گوشتى: ”ورگان بياريت.“ (۳۲) په
ايسپا جتا پرزؤنگې پچش کرت و په آيئې براتان جتا. هما مسرى که اوډا ورگا
آنتت، آيانى پرزؤنگ هم جتا آت، چيا که مسريان گوڼ ايرانيان هوړ ورگ نئوارت.
آيانى نړا اے سکين بزناکين کارے آت. (۳۳) برات، ايسپئې ديما امرئې هسابا
نادينگ بوتگ آنتت، مستر مسترينا بگر تان گستر گسترينا. اولى چک وتی
پيدائشى هکئې هسابا و گسترين، وتی گستريئې هسابا. پميشکا برات په هيرانى
يکدوميا چارگا آنتت. (۳۴) وهده چه ايسپئې پرزؤنگا آيانى بهرا دئيگا آنتت،
بنيامينا چه آدگران پنج سرى گيشت رست. گوڼ ايسپا شرايش وارت و وشين
وهده گوازينتش.

نگرهين پياله

١ نون ایسپا وتی لوگے پیسکار چو هکم دات: ”إشانی گوڼیان چه وراکا پُر کنیت. همینچک که بُرت کننت، بدئییتش و هر یگیئے نگرهان آییئے گوڼیئے دپ دپا ایر کنیت. ٢ منی پیالها، منی نگرهین پیالها کسترینئے گوڼیئے دپ دپا ایر کنیت و آییئے دانانی نگرهان هم.“ هما دټولا که ایسپا گوشت، پیسکارا هما دټول کرت.

٣ سُهَب که بوت، آَش رُکست کرتنت. مردان هر زُرنتت و راه گپنتت. ٤ انگت چه شهرا دور نشتگ آنتت که ایسپا گوڼ پیسکارا گوشت: ”زوت کن و رندا اش کپ. وهدے رسیننتت، بگویشش: ’شما نیکیئے بدلا چیا بدی کرت؟ ٥ اے هما پیاله نه انت که منی واجه ایشیئے تھا شراب وارت؟ و په پال جَنگا هم کارمرزی کنت؟ اے بدین کارے که شما کرتگ.“

٦ وهدے پیسکار آیانی کړا سر بوت، همه هبری کرتنت. ٧ بله آیان گوشت: ”واجه! چیا چشین هبر کنئے؟ تئی گستر هچبر چشین کارے کرت نکنت. ٨ ما وه هما نگره که وتی گوڼیانی دپا دیستنت، اَن هم چه کنهانئے مُلکا پدا آورتنت. ما چوَن چه تئی واجهئے لوگا نگره و تلاه دُزین؟ ٩ واجه! چه ما هرکسئے کړا دُزئے مال در آتک، آییئے سزا مَرک انت و ما اے دگرانی سزا همش انت که تئی گلام بین.“ ١٠ پیسکارا گوشت: ”شَر انت. هرچه که شما گوشتیت، بله هرکسئے کړا که اے در کپت، آ منی گلام بیت و اے دگه بیْمیَار بیت.“

١١ هر یگیئا اشتاپ اشتاپا وتی گوڼی زمینا ایر کرت و بوټک و ١٢ پیسکار پټگا لگت. چه مسترینا بُنگیجی کرت و کسترینا هلاس. پیاله چه بنیامینئے گوڼیا در کپت. ١٣ براتان که دیست، وتی گِدش ږرتنت. پدا وتی بارش هران لَدتنت و شهرا پر تَرنتت.

١٤ وهدے یهودا و آییئے برات آتکنت، ایسپ انگت لوگا ات. آ ایسپئے پادان گپنتت. ١٥ ایسپا گوڼ آیان گوشت: ”اے چه کارے شما کرتگ؟ شما نزانیت که منی پئیمین مردمے پال جت کنت و چیزان در گیتک کنت؟“ ١٦ یهودایا گوشت: ”منی واجه! ما گوڼ تئو چه گوشت کنین؟ چه بگوشین؟ چه پئیمیا وتی بیْمیاریا

پیش بدارین؟ هدايا تئیی گسترانی ردین کار پاشک کرتگ. منی واجه! نون ما تئیی گلام این. مئی جند هم و هما مردم هم که پیاله آییئ کړا در کپتگ. (۱۷) بله ایسپا گوشت: ”من هچبر چشپن کاره نکنان. ایوکا هما مردم منی گلام بیت که پیاله آییئ کړا در کپتگ. شما آدگه مردم په سلامتی وتی پتئ کړا برئوئت.“

یهودائے ارز و پریات

(۱۸) گړا یهودا نژیکا آتک و گوشتی: ”او منی واجه! پل تئیی گستر گون تئو واجه هبره کنت. وتی گسترئ سرا زهر مگر که تئو پرئوئئ برابر ائ. (۱۹) منی واجه! تئو چه وتی گستران جست کرت: ’شمارا پت یا برات هست؟‘ (۲۰) ما پَسو دات: ’مارا پیرین پتے هست و گسترین براتے که پتئ پیریئ روچان پیدا بوتگ. آ براتئ هگیگین برات مرتگ و چه وتی ماتا یگین چک انت که منتگ و پت آییما سک دوس داریت.‘ (۲۱) گړا تئو گون وتی گستران گوشت: ’آییما منی کړا بیاریت که گون وتی جندئ چمان بگندانی.‘ (۲۲) ما گون تئو واجه گوشت: ’بچک وتی پتا یله دات نکنت. اگن پتا یله بدنت، پتی مریت.‘ (۲۳) بله تئو گون وتی گستران گوشت: ’اگن شما وتی براتا میاریت گون، منی دیما مکپیئ.‘

(۲۴) وهده ما منی پتئ کړا، بزان تئیی هزمتکارئ کړا پر ترتین، تئیی هبرن گون آییما کرتنت، منی واجه! (۲۵) گړا مئی پتا گوشت: ’پدا برئوئت و په ما کمه ورد و وراک بگریئ و بیاریت.‘ (۲۶) بله ما گوشت: ’ما پدا شت نکین. هما شرتا رئوین که مئی گسترین برات گون ما گون ببیت. ما تان هما وهدا آ مردئ دیما کپت نکین که مئی گسترین برات گون ببیت.‘ (۲۷) منی پتا، بزان تئیی هزمتکارا گون ما گوشت: ’شما زانیت که منی لوگبائکا په من دو مردین چک آورت.‘ (۲۸) چه آیان یگیا منا یله دات و من گوشت: ”آلما رستریا وارتگ.“ چه آ وهدا تان اتون وتی چکن ندیستگ. (۲۹) اگن اے چکا هم چه من بریت و اشیا تاوانه برسیت، من چه گمان مران و منی پیرین سرئ هون شمئ گردنا بیت.‘

(۳۰-۳۱) اگن چک گون ما گون ببیت و من وتی پتئ کړا، بزان تئیی هزمتکارئ کړا پر بتران و منی پت بگندیت که اے گون نه انت، گړا مئی پت، تئیی هزمتکار

مريت که ساهي گون همشيا بستگ. و آبيئې پيرين سرئې هون تئبي گستراني گردنا بيت. (۳۲) پتئې کړا تئبي گسترا اے بچکئې سلامتئې زمه زرتگ. من گون پتا گوشت: 'مني پت! اگن من تئبي چک پدا په تئو نئياورت، تان زندگ آن تئبي گنهکار آن.' (۳۳) گړا، او مني واجه! بل که اے بچکئې بدلا تئبي گستر ادا بمانيت و تئبي گلاميا بکنت و اے بچک گون وتي براتان پر بتريت. (۳۴) من چون وتي پتئې کړا بے اشيا شت کنان؟ من آروچا مگنداتان که پتئې سرا چشين مسيبتے بيئت.

ايشپ وتا زاهر کنت

- (۱) ايشپا اوشتاتگين مردمانی ديما دل داشت نکرت و کوگاری کرت: "سجهين مردمان چه مني ديما بريټ." وهدے ايشپا برات هال دانتت که من ايشپ آن، آبيئې کړا دگه کس نيست ات. (۲) آيا انچين برزين تنواريا گريت که مسريان اشکت و پرئونئې لوگئې مردم هم سهيگ بوتنت.
- (۳) ايشپا گون براتان گوشت: "من ايشپ آن. مني پت انگت هست و سلامت انت؟" برات ايشپئې ديما ترسگا اتنت و هچ پسنوش دات نکرت. (۴) گړا گون براتان گوشتي: "مني نزيکتر بيايت." وهدے آنزيکا اتکنت، ايشپا گوشت: "من شمئې برات ايشپ آن. من هما مردم آن که شما بها کرت و سري مسرا کپت. (۵) بله نون پريشان مبيت و وتا مئيارگ مکنيت که شما چيا منا ادا بها کرت. هدايا په ساهاني رگينگا منا چه شما پيسر ادا راه دات. (۶) دو سال انت که ملکا دگال انت. آيوکين پنج سالا هم هچ دگارے نه ننگار کنگ و کشگ بيت و نه رنگ و مشگ، (۷) بله هدايا چه شما پيسر منا ادا راه دات که شمارا زندگ بداريت و سرجميا برگينيت که شمئې نسل چه زمينا گار مبيت. (۸) پميشکا مني ادا راه دئوک شما نه اتيت، هدا ات. هدايا منا په پرئونا پتے، په آبيئې سجهين لوگا مسترے و په سرجمين مسرئې ملکا هاکمے کرت.
- (۹) نون زوت کنيت و مني پتئې کړا برئويت. گون آيا بگوشتي: 'تئبي چک ايشپ گوشتي: "هدايا منا سجهين مسرئې واجه کرتگ. مهتل مبي و مني کړا

١٠. بيا. گون وتی چک و نماسگ و رمگ و گوړم و وتی سجھین مال و هستیا،
 گوښنئ دَمگا جهمند بئ که گون من نړیک ببئ. ١١ من تئی هر چیزئ زمه
 زرتگ که اے دُگال تان پنچ سالا انگت مانیت. چو مبيت که تنو وار و بزگ ببئ،
 تئی جند و تئی هاندان و تئی سجھین مردم جنجال بنت. ١٢ شما وت
 گندگا ایت و منی برات بنیامین هم گندگا انت که اے منی جند انت که گون شما
 هبرا انت. ١٣ اے مزی و شرپ که منا ادا مسرا رستگ و هما سجھین چیز که
 شما دیستگ انت، برئویت و منی پتا هال بدئییت و آیئ جندا زوت بیاریت. ١٤
 گرا ایسپا وتی برات بنیامین گلايش کرت و گریتی. بنیامینا هم ایسپ
 گلايش کرت و گریتی. ١٥ ایسپا وتی سجھین برات امباز کرت و چکتنت و
 گریتی. نون آیئ برات گون اییا هبرا لگنت.

١٦. وهدے پرئونئ لوگا اے هال رست که ایسپئ برات آتگ انت، پرئون و
 آیئ هزمتکار گل بوتنت. ١٧ پرئونا گون ایسپا گوشت: ”وتی براتان بگوښ:
 ’چو کنیت که باران وتی اولاکان بلدیت و کنهائے ملکا برئویت و ١٨ وتی پتا
 بزوریت و لد و لوگ منی کرا بیایت. من مسرئ شرتین زمینا شمارا دئیان و شما
 زمینئ شرتین بر و سمران و ریت. ١٩ په تنو هکم اش انت که وتی براتان
 بگوښ: ’چو کنیت که په وت چه مسرا اسپ گاړی بزوریت گون، په وتی جن و
 چکان. وتی پتا بزوریت و بیایت. ٢٠ اگن شمئ چیزئ پشت کیت، پریشان
 مبيت، چیا که سجھین مسرئ شرتین زمین شمئگ بیت.“

٢١. گرا اسرائیلئ چکان انچش کرت. هما پیما که پرئونا هکم داتگ ات،
 ایسپا وتی براتانا اسپ گاړی و توشگ دات. ٢٢ اییا هر یکیارا جوړیے گد دات،
 بله بنیامینا سئ سد نگره و پنچ جوړی گدی دات. ٢٣ په وتی پتا اے چیزئ راه
 دانت: ده لاگ که چه مسرئ شرتین چیزان لدگ بوتگات و ده مادیان که په
 پتئ سپرا دان و وراک و توشگ لدگ بوتگات. ٢٤ پدا وتی براتی رهاگ
 کرتنت. برات که در کپگا انت، گون آیان گوشتی: ”راها اړ و کړ مکنیت.“

٢٥. گرا آچه مسرا در آتک و وتی پت اکوبئ کرا کنهائے ملکا آتکنت. ٢٦

گۆن وتی پتا گوشتیش: ”ایسپ انگت زندگ انت. اشیا پل، سجهین مسرئ هاکم انت.“ آکوب هُشک و هئیران بوت. آیانی سرا باوری نبوت. (۲۷) بله وهده آیان ایسپئے گوشتگین هبر گۆن پتا کرتنت و آکوبا هما اسپ گاڑی دیستنت که ایسپا په آیئے آرگا راه داتگ آتنت، ارواهی تازگ بوت. (۲۸) اسرائیلا گوشت: ”بس، نون منا باور انت. منی چک ایسپ انگت زندگ انت. چه اد و پیسر که بمران، رئوان که ایسپا بگندان.“

آکوب لڈیت و مسرا رئوت

(۱) اسرائیل گۆن وتی سجهین مال و هستیا راه گپت. وهده بیرشیبها آتک و رست، په وتی پت اساکئے هُدايا کربانیگی ندر کرتنت. (۲) هُدايا شپئے إلهامیئے تها گۆن اسرائیلا هبر کرت. گوشتی: ”آکوب! او آکوب!“ آییا پسئو دات: ”جی!“ (۳) هُدايا گوشت: ”من هُدا آن، تئیی پتئے هُدا. مسرئے رئوگا مئرس که من اودا چه تئو مزین کئومے اڈ کنان. (۴) من وت گۆن تئو مسرا کایان و آلم ترا پدا کاران. و ایسپئے جند ترا دست و چم کنت.“

(۵) گُرا آکوب چه بیرشیبها در کپت. اسرائیلئے چُگان وتی پت آکوب و کسانین چُک و وتی جنین هما اسپ گاڑیان نادیتنت که پرنونا په آکوبئے آرگا راه داتگ آتنت. (۶) آکوبا وتی رمگ و گورم و هما مال و مدی که کنهانا مچ کرتگ آتنت، زرتنت و گۆن وتی سجهین اوبادگان مسرا شت. (۷) آکوبا وتی بچ و جنک و نماسگ، بزان وتی سجهین اوبادگ مسرا برتنت گۆن.

(۸) اسرائیل، بزان آکوب که گۆن وتی اوبادگان مسرا شت، آیئے مردین چُگانی نام اش انت: روبن، آکوبئے اولی چُک ات.

(۹) روبنئے مردین چُک هَنوک و پلَو و هسرون و گرمی آتنت.

(۱۰) شَمونئے مردین چُک یَمویل و یامین و اوهد و یاکین و سوهر و شاوول آتنت. شاوولئے مات کنهانیے ات.

۱۱) لاويئے مردین چک گرشون و کھات و مراری آنت.

۱۲) یهودائے مردین چک ایر و اوان و شیلا و پارس و زاره آنت. بله ایر و اوان گنهانا مرتگ آنت. پارسے مردین چک هسرون و هامول آنت.

۱۳) ایساکارئے مردین چک تولا و پووا و یاشوب و شمرون آنت.

۱۴) زبولونئے مردین چک سرد و ایلون و یهلل آنت.

۱۵) اکوب و لیاہئے مردین چک همش آنت که پدان آرامئے ملکا پیدا بوتگ آنت. اکوب و لیاہئے جنگ دینہ هم همودا پیدا بوتگ آت. اکوبئے اے بچ و جنگ سرجمیا سی و سئے آنت.

۱۶) جادئے مردین چک سپیون و هگی و شونی و إسبون و اری و ارودی و اریلی آنت.

۱۷) اشرئے مردین چک یمن و یشوا و یشوی و بریا آنت و ایشانی گهار سره آت. بریائے مردین چک هیر و ملکیل آنت.

۱۸) اکوب و زلیهئے مردین چک همش آنت که سرجمیا شانزده آنت. زلیه هما مؤلد آت که لابانا وتی جنگ لیاهارا داتگ آت.

۱۹) اکوب و آیینے جن راهیلئے مردین چک ایشپ و بنیامین آنت.

۲۰) ایشپئے چک منسی و ایرایم مسرئے ملکا چه اسناتا پیدا بوتنت. اسنات پوتیپیرائے جنگ آت و پوتیپیرا اونئے شهرئے دینی پیشوا آت.

۲۱) بنیامینئے مردین چک بیلا و باکر و اشبیل و گیرا و نهمان و ایهی و رُش و مییم و هپیم و ارد آنت.

۲۲) اکوب و راهیلئے مردین چک سرجمیا چارده آنت.

۲۳ دانئې مردین چک هوشیم ات.

۲۴ نېتالیئې مردین چک یهسئیل و گنی و یاسر و شیلْم اتنت.

۲۵ آکوب و بلهئې چک همش اتنت. اے سرجمیا هیت اتنت. بله هما مؤلِد ات که لابانا وتی جنک راهیلارا داتگات.

۲۶ اے سجّهین مردم که گوډن آکوبا مسرا شتنت و آییئې جندئې اوډادگ اتنت، ابید چه آییئې نشاران شست و شش اتنت.

۲۷ ایسپئې مردین چک که مسرا پیدا بوتگ اتنت، دو اتنت. آکوب که مسرا آتکگات، آییئې هاندان سرجمیا هیتاد مردم ات.

آکوب و ایسپئې گند و گدار

۲۸ آکوبا چه وت و پیسر یهودا ایسپئې کرا راه دات که گوښئې راها جُست بکنت. گرا آکوب گوډن وتی مردمان گوښئې دمگا سر بوت. ۲۹ ایسپا وتی ارا به تئیار کناینت و گوښنا، وتی پت اسرائیلئې چارگا شت. آنچو که ایسپ پتئې کرا سر بوت، پتی گلایش کرت و تان دیرا گریټی. ۳۰ اسرائیلا گوډن ایسپا گوشت: ”نون من په مرگا تئیار آن، چیا که گوډن وتی جندئې چمان دیستن که تنو زندگ ائې.“

۳۱ ایسپا گوډن وتی براتان و گوډن وتی پتئې لوگئې مردمان گوشت: ”من رئون و پرئون هال دئیان. گوښانی که منی برات و منی پتئې لوگئې مردم که کنهائې ملکا یندوک بوتگ انت، نون منی کرا آتکگ انت. ۳۲ شپانک و مالدار انت. وتی رمگ و گوډم و سجّهین مال و هستی اش اورتگ گوډن. ۳۳ و پدا پرئون که شمارا لوټاینیت و چه شما جُست کنت که ’شمئې کار و روډگار چه انت؟‘ ۳۴ شما بگوښیت که ’تئی گستر چه کسانیا شپانک و مالدار بوتگ انت، وتی پت و پیږکانی پیما.‘ گرا شمارا اے اجازت رسیت که گوښئې دمگا جهمند بیټ که مسریانی نرا سجّهین شپانک بژناکین مردم انت.“

آکوب پرئونے دربارا

① ایسپ شت و گون پرئونا گوشتی: ”منی پت و برات گون وتی رمگ و گورم و سجھین مال و هستیا چه کنهائے ملکا آتکگانت و نون گوشتی دماگ انت.“ ② ایسپا پنچ برات زرت و پرئونے دیما پیش کرت. ③ پرئونا چه آیئے براتان جست کرت: ”شمئے کار و روزگار چه انت؟“ آیان پسئو دات: ”تئی گستری شپانک انت، وتی پت و پیرکانی پیما.“ ④ آیان گون پرئونا چش هم گوشت: ”ما آتکگین که چیزے وهدا همدا بندین، چیا که کنهانا سگین مزین دگالے کپتگ و په تئی گستریانی رمگان کهچر و چراگاه نیست. مئے دزبندی انت، وتی گستریان رزا بدئے که گوشتنا جهمند ببت.“ ⑤ پرئونا گون ایسپا گوشت: ”نون که تئی پت و برات تئی کرا آتکگانت، ⑥ مسرئے سردگار تئی دیما انت. وتی پت و براتان ملکئے شرترین جاگها نادیں. بلی گوشتی دماگ نندنت. اگن آیانی تها بودی و زرنگین مردم گندئے، منی مال و دلوتان همایانی دستا بدئے.“

⑦ گرا ایسپا وتی پت آکوب پرئونے کرا آورت و یجارینت و آکوبا پرئون برکت دات. ⑧ پرئونا چه آکوبا جست کرت: ”ترا چنت سال انت؟“ ⑨ آکوبا پسئو دات: ”منی زندئے مساپریا سد و سی سال انت. منی امر مزن نه انت و منی سال په سگی و سوری گوستگانت. چه منی پت و پیرکانی مساپریئے سالان کمتر انت.“ ⑩ گرا آکوبا پرئون برکت دات و چه پرئونے کرا در آتک و شت. ⑪ هما پیما که پرئونا حکم داتگات، ایسپا وتی پت و برات مسرا نادینتنت و مسرئے شرترین جاگها بزان رمسیئے دماگ ملکتی دانت. ⑫ ایسپا وتی پت و برات و پتئے لوگئے سجھین مردم لاپ دانت، و همینچک چکش که هستات، همینچکی دانت.

ایسپ و مسرئے دگال

⑬ نون آ سجھین دماگ په ورگا هچ نیستات، چیا که سگین گرانین دگالے کپتگات. مسر و کنهان دویں، دگالا تباہ کرتگانت. ⑭ مردمان نگره دات و دان بها گپت. ایسپا مسر و کنهائے سجھین نگره مچ کرت و پرئونے کلانا آورتنت.

١٥) وهدے مسر و کنهائے دراهین نگره هلاس بوتنت، مسرئے سجھین مردم ایشپئے کړا آتکنت و گوشتش: ”مئے نگره هلاس أنت. مارا وراک بدئے. ما تئی چمانی دیمما بمرین؟“ ١٦) ایشپا گون آیان گوشت: ”گړا وتی مال و دلوتان بیاریت. شمئے نگره که هلاس بوتگ أنت، شمئے دلوتان زوران و بدلا شمارا وراک دئیان.“ ١٧) گړا آیان وتی مال و دلوت ایشپئے کړا آورتنت و ایشپا آیانی آسپ و پس و گوک و هرانی بدلا آیانا وراک دات. آسالا، ایشپا آیانی سجھین مال و دلوت زرتنت و بدلا آیانا وراک دات.

١٨) سال که گوشت، مردم دومی سالا پدا ایشپئے کړا آتکنت و گوشتش: ”ما اے گپا چه وتی واجها چیر دات نکین که میئے نگره هم هلاس أنت و میئے مال و دلوت هم میئے واجهئے بوتنت. نون میئے کړا میئے جسم و جان و دگاران ابید دگه هچ پشت نکیتگ که تئو واجهئے هزمتا پیش بکین. ١٩) ما گون وتی دگاران تئی چمانی دیمما گار و گمسار بیین؟ میئے جند و میئے دگاران وراکئے بدلا بزور. ما گون دگاران پرئونئے گلام بین. مارا دان بدئے که زندگ بمانین و ممرین و میئے دگار هم وئیران مونت.“ ٢٠) گړا ایشپا سجھین مسرئے دگار په پرئونا بها زرتنت. مسرئے سجھین مردمان وتی دگار بها کرتنت، چیا که سکین گرانین دگالیا گپتگ آتنت. پرئون آیانی دگاران واهند بوت. ٢١) مسرئے اے کندا بگرتان آکندا ایشپا مردم لدینت و شهرانی تھا جهمند کرتنت. ٢٢) آلبت، دینی پیشوایانی دگاری بها زرتنت. چه پرئونئے نیمگا آیان کُمک رست و اے کُمک په آیانی ورد و وراکا بس ات. پمیشکا وتی دگارش بها نکرتنت.

٢٣) ایشپا گون مردمان گوشت: ”نون که من مروچی شمئے جند و شمئے دگار په پرئونا بها زرتگ أنت، تهم اش أنت، زمینا بکشیت. ٢٤) وهدے رو و مؤشئے مؤسم کئیت، دگارئے بر و سمرئے پنچکا پرئونا بدئیت. چار بهر وتی کړا بداریت که شمارا په کشگا تهم و په وتی جند و وتی لوگئے مردم و چگان وراک بیت.“ ٢٥) مردمان گون آیاا گوشت: ”تئو میئے زند رگینت. واجهئے نزر په ما نیک بات. ما پرئونئے گلام بین.“ ٢٦) گړا ایشپا په مسرئے ملکا اے کانون جوړ کرت که تان روچ مروچیگا هست انت که دگاران بر و سمرئے پنچک پرئونئیک انت. پرئون ایوکا دینی پیشوایانی زمینانی واهند نبوت و بس.

٢٧ نون اسرائیلی مسرئے ملکا، گوښئے دمگا جهمند بوتنت. اوډا آیان ډگار رست، بازین چک و برے کرتش و سک باز بوتنت. ٢٨ آکوبا مسرا هېده سال گواښت و تان یک سد و چل و هیت سائے امرا زندگ ات.

٢٩ وهدے اسرائیلے مرکئے وهد نزیک بوت، وتی چک ایسپی لوٹاينت و گوشتی: ”منی سرا مهربانی بکن. وتی دستا منی زانے چیرا ایر کن و کئول بدے که گون من مهر و وپا کنے و منا مسرا کبر نکئے. ٣٠ وهدے من سر ایر کرت و وتی پت و پیرکائی کرا شتان، منا چه مسرا بر و همایانی کرا کبر کن.“ ایسپا گوشت: ”شر انت. انچش کنان.“ ٣١ آکوبا گوشت: ”سوگند بور.“ ایسپا گون آیا سوگند وارت. اسرائیلا نیادے سرونه په ادب سر جهل کرت.

منسی و ایرایم

١ کمه وهدا رند ایسپا هال رست که تیی پت نادره انت. گرا آیا وتی دوین مردین چک منسی و ایرایم زرتنت و شت. ٢ وهدے آکوبش هال دات که تیی چک ایسپ تیی چارگا آتکگ، اسرائیلا وتی واک و توان یکجاه کرت و نیادے سرا نشت. ٣ گون ایسپا گوشتی: ”پرواکین هدا کنهائے ملکا، لوزے شهره منی دیما زاهر بوت. منا برکتی دات و ٤ گون من گوشتی: ”من ترا پرسمر کنان و تیی نسل و پدریچا سک باز کنان. من ترا کنومانی ربه جور کنان و اے سرډگارا چه تئو و رند تیی نسل و پدریچارا دئیان که تان ابد همایانی ملکت بیت.“ ٥ نون تیی اے دوین مردین چک منیگ بنت، همه چک که چه منی ادا، تیی کرا آیگا پیسر مسرئے ملکا پیدا بوتگ انت. ایرایم و منسی منیگ بنت، انچو که روین و شمون منیگ انت. ٦ تیی چه اشان و رندتری چک تییگ بنت، بله وتی برات ایرایم و منسی نامے سرا پجاه آرگ بنت و همه براتانی نامے سرا میراسش رست. ٧ وهدے من چه پدانا پر ترگا اتان و ایراتے رسگا انگت کمه راه پشت کیتگ ات، راه، کنهائے ملکا راهیلے مرکئے سوک منی سرا کیت. من راهیل همودا ایراتے راهه کبر کرت.“ ایرات بیت لهم انت.

۸) وهدے اسرائیلا ایسپئے چک دیستنت، جُستی کرت: ”اے کئے اُنت؟“ ۹)
ایسپا گوشت: ”اے منی چک اُنت، هُدایا همدا منا داتگ اُنت.“ اسرائیلا گوشت:
”منی کُرا بیارش که برکتش بدئیان.“

۱۰) اسرائیلئے چم چه پیریا نزور اُنت و شر مئیمی نکرت. پمیشکا ایسپا
۱۱) وتی چک آییئے نزیکا برتنت و آکوبا، اپرایم و منسی چکت و گلایش کرتنت.
اسرائیلا گوځن ایسپا گوشت: ”منا اے امیت نبوتگ که پدا ترا گندان، بله هُدایا
تئی چک هم منا پیش داشتنت.“

۱۲) نون ایسپا چک چه اسرائیلئے کُتا کنزینتنت و سري په ادب جهل کرت.
۱۳) ایسپا دوین چک زرتنت، اپرایمی وتی راستین نیمگا و اسرائیلئے چپین
نیمگا کرت. منسی ای وتی چپین نیمگا و اسرائیلئے راستین نیمگا کرت. وتی پتئے
نزیکا برتنتی. ۱۴) بله اسرائیلا وتی راستین دست چپین نیمگا شهار دات و
چپین دست راستین نیمگا. راستین دستی اپرایمئے سرا ایر کرت، پل ثرے گستر
ات. چپین دستی منسیئے سرا ایر کرت، پل ثرے اولی چک ات.

۱۵) آکوبا ایسپ برکت دات و گوشتی:

”هما هُدا که منی پت و پیرک

ابراهیم و اساکا آییئے راه زرتگ،

هما هُدا که چه منی پیدائشا بگر

تان مروچی منی نگهپان بوتگ،

۱۶) هما پریشنگ که منا چه هر تاوانا رگینتگی،

اے چگان برکت بدئیات.

اے منی نامئے سرا و

منی پت و پیرکئے نامئے سرا

بزان إبراهيم و اساكئ ناما زانگ باتنت و

زمينئ سړا سك باز باتنت.

(۱۷) وهدئ ايشپا ديست كه مني پتئ راستين دست اپرايمئ سړا انت، وشي نبوت. پتئ دستي گپت كه چه اپرايمئ سړا دوري بكت و منسيئ سړا ايري بكت. (۱۸) گون پتا گوشتي: ”مني پت! چو مكن. مني اولي چك اش انت. وتي راستين دستا اشيئ سړا اير كن.“ (۱۹) بله پتا نمئت، گوشتي: ”من زانان، مني چك! زانان. چه مسترينا هم كنومئ اذ بيت و آ هم مزين مردم بيت، بله گسترين برات چه آيا مسترين مردم بيت و گسترينئ چك و نماغ باز كنوم بنت.“

(۲۰) گزا آ روچي اكوبا ايشپئ مردين چك بركت دانت، گوشتي:

” بني اسرائيل بركت دئيگئ وهدا تئي ناما گپت:

’هدا ترا چو اپرايم و منسيا كنات.“

اے دنولا اكوبا اپرايم چه منسيا ديما تر كرت.

(۲۱) اسرايلا گون ايشپا گوشت: ”من هم زوتان مران، بله هدا گون شما گون بيت و شمارا شمئ پت و پيركاني ملكا پر ترينيت. (۲۲) نون من ترا چه تئي براتان گيستر دئيان. هما كو هستگا ترا دئيان كه من وتي زهم و تيرگمانئ سړا چه اموريان گپتگ.“

اكوب وتي چكان بركت دنت

(۱) اكوبا وتي چك گوانك جت و گوشتنت: ”يكجاه بيت، من شمارا گوشان كه آيوكين روچان چه بيت.

(۲) يكجاه بيت و گوش داريت،

او اكوبئ چكان!

وتی پت اِسراییلے هبران گۆش داریت.

۳ او روپن! تئو منی ائولی چکّ ائے،

منی واک و ثوان ائے،

منی مردانگیئے ائولی نشان ائے،

مژاه و زورئے شان ائے.

۴ چو آیا بیلگام ائے،

مستر نون تئو نمائے،

که وتی پتئے نپادان، منی گندلان سر کپتئے و

پلیت کرتنت.

۵ شمون و لاوی برات أنت،

زهمش شدتی سیلاه أنت.

۶ هچبر اِشانی مجلسا مننداتان،

گون اِشان همدیوان مباتان،

که چه وتی هژما مردمش گشتگ أنت و

په وتی دلوشیا ساندش لنگ کرتگ أنت.

۷ نالت بات اِشانی ترندین هژما،

اِشانی بیرهمین گهرا.

آکوبئے ملکا یک یگش کنان،

إسرائييلے ملکا شنگ و شانگ.

۸ او يهودا! تئیی برات ترا نازیښت،

تئیی دست دژمنانی گُځا سگ بیت،

تئیی پتئے چک تئیی دیم کونډان کپنت.

۹ يهودا شیري گُځے.

او منی چک! تئو چه شکاران آتکگے.

يهودا چو شیرا سراپ کنت،

چو مادگین شیرا کمین کنت.

کئیی مجال انت که پادی بکنت؟

۱۰ بادشاهی آسا چه يهودائے دستا نرئوت و

هاکمیئے دزلت چه آییئے پادانی دیم دور نبیت

تان هما وهدا که آسلیگین واهند کئیت و

کئوم آییئے پرمانبردار بنت.

۱۱ آ وتی هرا انگوری درچکیا بندیت و

کُرگا گچینی شاهزیا،

وتی پوښاکان گون شرابا شودیت،

وتی پُچان گون انگورئے هونا.

۱۲ آییئے چم چه شرابا سهرتیر بنت و

دنتان چه شیرا اِسپیت تر.

زبولون تئیب دپا جهمنند بیت، ۱۳

په بوجیگان بندنه بیت و

سیمسری تان سئیدونا سر بیت.

ایساکار زورمندین هرے ۱۴

که دوین تنگانی نیاما تچک انت.

گندیت که آرامجاه شر انت و زمین وئش، ۱۵

وتی بډا په بارا ایر دنت و

په بیگاریا تئیار بیت.

دان اِسرائیلئے گبیلھے بیت و ۱۶

په وتی مردمان اِنساپ کاریت.

دان رهسرا مارے بیت، ۱۷

کشکئے کشا سیه مارے،

آسپانی سُرْمبان ډنگ جنت

که سوار پُشتکا بکپیت.

او هداوندا! وداريگ آن ۱۸

که تئو برگینئے.

اُرش کنوک جادا انگر کننت، ۱۹

بله جاد آيانی پادانی پونزانی سرا بیژ بارت.

۲۰ آشرئے نغن چرپ بیت،

مهلوکا شاهي وراگ دنت.

۲۱ نپتالی آزات بوتگین آسکے و

ڈولدارین آسگلک کاریت.

۲۲ ایسپ پُرسمرین انگورے،

چمگئے لمبا براورین انگورے.

شاهڑی، دیوالان سر کپنت.

۲۳ تیرگمان جنوکان په زهرناکی آییئے سرا اُرش کرت و

په بدواهی تیرش جت.

۲۴ بله ایسپئے گمان برجاه منت و

باسکی مھر و مھکم آنت،

آکوبئے زورمندین هُدائے دستئے برکتا،

إسرائیلئے شپانکئے برکتا،

إسرائیلئے تَلارئے برکتا،

۲۵ تئیی پتئے هُدائے برکتا، که ترا مدت کنت،

پُرواکین هُدائے برکتا، که ترا برکت دنت.

گۆن آسمانئے برکتان، چه بُرزا،

گوڼ جُهَلانکيئې برکتان، چه جَهلا و
گوڼ چُکدان و گوږانی برکتان ترا برکت دنت.

٢٦ تئیی پتئې برکت

چه ابدی کوځهانی برکتان بالاتر أنت،
چه کوځهنيڼ جُمپانی نيامتان گيشتَر أنت.
اے سَرچما ايسپئې سرا بگوارانت،

ايسپئې پيشانيگئې سرا
که وتی براتانی شهزادگ انت.

٢٧ بنيامين دِرؤک و وِرؤکيڼ گرکې،

سُهبان شکار اير بارت و
بيگاهان آوار بهر کنت.

٢٨ اے اسرائيلئې دوازدهيڼ کبيله أنت و اے هما هير أنت که آيانی پتا
برکت دئيگئې وهدا گوڼ آيان کرتنت. هر يکيارا همایيئې حسابا برکتی دات.

آکوبئې مرک

٢٩ نون آکوبا وتی چُک چؤ سوچ دانت: ”من گوڼ وتی مُرتگيڼ مردمان
هئوار بئیگی آن. منا منی پت و پيرکانی کړا، هما گارا کبر کنيت که اپرون هيئيئې
ډگارا انت، ٣٠ هما گارا که مکپيلهئې ډگارا، ممرهئې نزيگا، کنهائې ملکا انت و
ابراهيما چه اپرون هيټيا گوڼ ډگارا هور بها زرت که کبرستانې بکنتی. ٣١ اوډا
ابراهيم و آبيئې جن ساره کبر کنگ بوتگ انت، اساک و آبيئې جن رېگا کبر کنگ
بوتگ انت و من لياهم هم همودا کبر کرتگ. ٣٢ ډگار و آبيئې تهئې گار چه هيټيان
بها زورگ بوتگ انت.“

٣٣) وهدے آکوبا وتی چُکّانی سوچ دئیگ هلاس کرت، نپادئے سرا وتی پادی
تچک کرتنت، گڈی دمی کشت و گوّن وتی مُرتگین مردمان هئوار بوت.

آکوبے کبر و کپن

١) ایسپا وتارا پتئے سرا دنور دات، گریّتی و پتی چُکّت. ٢) گڑا هما داکتر
که ایسپئے هزمتا اتنت، ایسپا گوّن آیان گوشت که منی پت اسرائیلا مؤمیایی
کنیّت و آیان اسرائیل مؤمیایی کرت. ٣) اے کارا چلّ روچ جت که اینچک وهد
په مؤمیایی کنگا الّمی ات. مسریان هپتاد روچ په آییَا پُرس داشت.

٤) وهدے پُرسئے روچ هلاس بوتنت، ایسپا گوّن پرنوئے لوگّے مردمان
گوشت: ”اگن منی اِرتا کنیّت، په منیگی گوّن پرنونا هبر کنیّت و بگوشتی ٥)
که منی پتا منا سئوگند داتگ و گوشتگ: ’من مرگی آن. منا هما کبرا کلّ کن که
من په وت کنهائے مُلکا کوّتکگ.‘ نون منا رزا دئے که رنوان و وتی پتا کبر کنان و
کایان. ٦) پرنونا گوشت: ”برنو، وتی پتا هما پئیما کبر کن که ترا سئوگندی
داتگ.“

٧) گڑا ایسپ وتی پتئے کبر کنگا شت. پرنوئے سَجّهین هزمتکار هم آییئے
همراه اتنت. پرنوئے لوگّے مسترین مردم و مسرئے سَجّهین کماش شتنت گوّن.
٨) ایسپئے لوگّے سَجّهین مردم، آییئے پتئے لوگّے مردم و آییئے برات هم گوّن
اتنت. ایوکا چُک و رمگ و گوژم گوشتا منتنت. ٩) اَرابه سوار و اَسپ سوار هم
شتنت گوّن. سکین مزین رُمبے ات.

١٠) وهدے آ اُردنئے کئورئے نزیکا اتادئے جوّهانا سر بوتنت، کوگارش کرت و
زارش جت. ایسپا اوّدا هپت روچا په وتی پتا پُرس داشت. ١١) وهدے اوّدئے
ندوکین کنهانیان اتادئے جوّهانا داشتگین اے پُرس دیست، گوشتش: ”مسریان
بلاهیّن پُرسے داشتگ.“ پمیشکا آ جاگه که اُردنئے کئورئے نزیکا انت، آ جاگهئے
نامش ابل مسرایم کرت.

١٢) گڑا آکوبے چُکّان هما پئیم کرت که پتا هُکم داتگ اتنت. ١٣) آکوبش

کَنهائے مُلکا برت و هما گارا کبر کرت که مَکپِلَهئے دُگارا، مَمرِهئے نَزیکا ات.
 اِبراهيما آگار گون دُگارا چه اِپرون هيټيا بها زرتگات که کبرستانے بکنتي. (۱۴)
 چه پتے کبر کنگا رند ايسپ گون وتی براتان و گون سَجَهين همراهان که آبيئے
 پتے کبر کنگا آتکگ آتنت، مسرا پر ترَت.

ايسپ پدا براتان دلجمی دنت

(۱۵) وهدے ايسپے براتان دیست که مئے پت مُرتگ، گوشتش: ”اگن ايسپا
 کينگ دلا انت، هما سَجَهين بديانی بپرا گيت که ما گون آيا کرتگ انت.“ (۱۶)
 گُرا آيان په ايسپا کلئوے راه دات و گوشتش: ”تئی پتا مرکا پيش اے و سیت
 کرتگ: (۱۷) ’ايسپا بگوشتیت که منی دزبندی انت که وتی براتانی مئيار و گناهان
 بکَش که گون تئو بدی اش کرتگ. وتی پتے هُداے بندهانی بديان پهل کن.“
 وهدے آيانی پئيگام ايسپا سر بوت، گريټی.

(۱۸) گُرا برات ايسپے کُرا آتکنت و پادانی کپتنت و گوشتش: ”ما تئی گلام
 اين.“ (۱۹) بله ايسپا گوشت: ”مُترسیت. من هُدا وه نه آن. (۲۰) شمئے نیت منی
 تاوان دئیگ ات، بله هُداے نیت نیک ات. آبيئے نیت همش ات که بازين مردمیئے
 ساه برکیت. اے کار، همش انت انون بئيگا انت. (۲۱) گُرا مُترسیت. من شمئے و
 شمئے چُکانی زلورتان پوره کنان.“ براتی دلجمی دانت و گون آيان په شری
 هبری کرت.

ايسپے مرک

(۲۲) ايسپ گون وتی پتے لوگے سَجَهين مردمان مسرا نشت. یک سد و ده
 سال اُمري کرت و (۲۳) اِپرايمے چُکانی سئیمی پُشتی دیست. مَنسِيئے نَماسگ،
 ماکیرئے چک هم که پيدا بوتنت، ايسپے کُتا دئیگ بوتنت.

(۲۴) ايسپا گون وتی براتان گوشت: ”من مرگی آن، بله دلجم آن که هُدا په
 شمئے مدتا کئیت و شمارا چه اے مُلکا ديم په هما مُلکا بارت که آبيئے بارنوا گون
 اِبراهيم و اساک و اکوبا سئوگندی وارَتگ.“ (۲۵) ايسپا گون اِسرائيلے چُکان

گوشت: ”سَوِگند بَوَرِيَت که وهده هُدا شمئ مَدتا کئيت، مني هُدان چه اے
جاگها بَرِيَت گون.“

۲۶ ايسپ يک سد و ده سائے اُمر اُمرت، گُرا آش موميايي کرت و تابوتيا
واپينت و مسرا ايرش کرت.